

5th March 1958]

SRI S. B. ADITYAN : பதில் வந்தது. இது மத்திய சர்க்காரில் கேட்கவேண்டுமே ஒழிய நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் எப்படி கேட்பது என்று கேட்டிருந்தது.

MR. SPEAKER : அதில் தவறு ஒன்றுமில்லையே.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதைப்பற்றி கேட்கவேண்டிய இடத்தில் கேட்டால் பதில் கிடைக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Repairs to tanks

* 212 Q.—**SRI P. G. MANICKAM :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) the amount spent to repair the tanks damaged by the overflow of water in 1956-57 in the Bhavani taluk, Coimbatore district; and

(b) the amount spent to repair the channel connecting them?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) The exact amount spent in carrying out repairs to the tanks damaged by the overflow of water in 1956-57 in Bhavani taluk is Rs. 15,588.

(b) The amount spent on repairing the channels connecting them is Rs. 1,314.

SRI P. G. MANICKAM : ஸார், இதில் குறிக்கப்பட்டிருக்கும் வாய்க் கால் மூலம் மழை பெய்யும் காலங்களில் தண்ணீர் கிடைக்கிறது. மேலும் அங்கிருக்கின்ற ஏழு குளங்களுக்கு மேட்டூர் அணைக்கட்டிலிருந்தும் லோயர் பவானி அணைக்கட்டிலிருந்தும் தண்ணீர் விட முடியும். ஆகவே இதற்கு ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்த அரசாங்கம் முன் வருவார்களா என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : அந்த ஏழு குளங்கள் எதெல்லாம் என்று தெரியவில்லை. ஆகவே இதற்கு தனிக்கேள்வி போடும்படி கேட்கிறேன்.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1958-59—cont.

MR. SPEAKER : இன்றைய தினமும் பட்ஜெட்டின்மீது பொது விவாதம் நடைபெறும். இன்றைக்கு பேசுவதற்கு 35 அங்கத்தினர்கள் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் 10 நிமிஷங்கள் தான் பேசவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் 8-வது நிமிஷத்தில் மனையடிக்கிறேன். அதன் பின் இரண்டு நிமிஷங்கள் கழித்து 10-வது நிமிஷத்தில் முடித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று எல்லா அங்கத்தினர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

***SRI P. P. M. T. PONNUSWAMY :** மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம் என்ற பாரதியாரின் வாக்குப்படி கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை நன்றியுடன் ஒப்புக் கொள்கின்ற நேரத்தில், சென்ற ஒரு வருஷத்திய அனுபவத்தைக் கொண்டு சில யோசனைகளை சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன். இங்கு பல நண்பர்கள் பல விஷயங்களைப்பற்றி பேசினார்கள். நான் சுருக்கமாக சில விஷயங்களை மட்டும் சொல்லுகிறேன். மின்சாரம் சம்பந்தமாக, கிராம மக்களுக்கு மின்சார பம்பு செட்டுகள் வைக்கவேண்டும் என்று நாம் பிரசாரம் செய்தோம். அதை அவர்கள் ஏற்படுத்தும்பொழுது அவர்களுக்கு இதில்

[Sri P. P. M. T. Ponnuswamy]

[5th March 1958]

அதிக அனுபவம் இல்லாததினால் 5 ஹார்ஸ் பவர், 10 ஹார்ஸ் பவர் வைத்துக்கொள்வதாக எக்ரிமென்ட் எழுதிக் கொடுத்தார்கள். இப்போது அதில் 3 ஹார்ஸ்-பவர் தண்ணீர்சூட கிடைக்காமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. கிணறுகளிலிருந்தும் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. ஆனால் அவர்கள் எழுதிக்கொடுத்த அக்ரிமென்டின்படி 5 ஹார்ஸ்-பவர்க்கும் சார்ஜ் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு ஒரு சலுகை அளிக்கவேண்டும். அதோடு விவசாயிகள் தண்ணீர் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கிராமத்தில் சுமார் 4 ஏக்கர் நிலத்திற்கு தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கு பம்பு செட்டுகள் வைக்கவேண்டுமென்றால் குறைந்தது மூவாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வேண்டியிருக்கிறது. இவ்விதம் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு உழ முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை என்னுடைய அனுபவத்திலிருந்து தெரிந்திருக்கிறேன். அப்பேர்ப்பட்ட கிராமங்களுக்கு சலுகை காட்டவேண்டுமென்றும், அதற்கு நமது அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1-40
p.m.

அதோடு முதலாளத்தார் தாலுகாவில் ஒரு நதி இருக்கிறது. அது ஒரு ஜீவ நதி இல்லை. காட்டாறு. வருஷத்திற்கு ஏதோ ஒரு தடவை, இரண்டு தடவை அதில் தண்ணீர் வருகிறது. அதற்குப் பக்கத்தில் நூற்றுக்கணக்கான கண்மாய்கள் இருக்கின்றன. சென்ற வருஷம் அரசாங்கத்தின் உதவியால் இந்தக் கண்மாய்கள் செப்பனிடப்பட்டு நல்ல வேளாண்மை வந்தது. அந்த ரகுநாதக் காவேரியில், எதிர்பாராத நிலையில் தண்ணீர் வந்து, பக்கத்திலுள்ள கண்மாய்களின் உதவியால் வேளாண்மை பெறமுடியும். இந்த ரகுநாதக் காவேரி தூர்ந்து போயிருக்கிறது. இதை நல்ல முறையில் செப்பனிட்டால் நூற்றுக்கணக்கான கண்மாய்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்கும். அதனால் அந்தப் பகுதியில் எந்த விதமான கலகங்களும் தொந்தரவுகளும் வராது என்று நினைக்கிறேன். அதிலும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு கிராமங்களில் ரோடு மராமத்து செய்கிறார்கள். அதில் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பு இல்லை. நடுவில் ஒரு நதியோ, கால்வாயோ வந்தால் அந்த ரோடை முடிக்காமல் விட்டு விடுகிறார்கள். அந்த நதியின் மீது பாலம் கட்டாததால் அந்த ரோடில் போக்குவரத்திற்குத் தடை ஏற்படுகிறது. நல்ல பாலங்களை உடனடியாகக் கட்டவேண்டுமென்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த பிளாக் டெவலப்மென்ட் திட்டங்கள் அநேகம் இருக்கின்றன. இந்தத் திட்டங்களில் பல கிராமங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு வருஷ அனுபவத்தில் பார்க்கும்போது நாம் செய்கிற செலவுகளுக்குத் தகுந்தபடி வசதிகளோ, நன்மைகளோ ஏற்பட்டிருக்கிறதென்று தெரியவில்லை. ஏனென்றால், கிராமங்களில் இப்போது நம்முடைய திட்டப் பிரகாரம் பள்ளிக்கூடமோ, அல்லது ஆஸ்பத்திரியோ, அல்லது கிணறோ கட்டவேண்டுமானால் 50 சத விசதம் அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள மக்கள் கொடுக்க முன்வருவதில்லை. என் பிரக்காவைச் சேர்ந்த இடத்தில் ஒரு வருஷமாகியும் ஏறக்குறைய 50,000, 60,000 ரூபாய் சம்பளம், டீ.ஏ. ஆகியும் எந்த விதமான நல்ல காரியமும் செய்ய முடியவில்லை. இது அரசாங்கத்தின் குற்றமில்லை. இருந்தாலும் அங்குள்ள ஜனங்களின் மனோபாவம் சரியாக இல்லை. ஜனங்களுடைய ஒத்துழைப்பு இல்லை. ஐந்தாறு ரூபாய் கொடுங்கள், கிணறு வெட்டித் தருகிறோம் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு அது புரிவதில்லை. நாம் மக்கள் முன்னேற வேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். அதற்காகச் சுதந்திரம் வாங்கினோம். கிராம மக்கள் முன்னேற வேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். கிராமங்கள் சுபிட்சமடையவேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். விவசாயம் முன்னேற வேண்டுமென்று என்னுடைய கிரேம். பதிலும், 20 உத்தியோகஸ்தர்கள் போட்டு நாங்கள் அதைச் செய்கிறோம், இதைச் செய்கிறோம், நீங்கள் பங்கு கொடுங்கள் என்று கேட்டால் அதற்கு முன் வர யாரும் இல்லை. ஆகையால் நான் சொல்லுகிறேன், நீங்கள் கொடுக்கும் பணத்தை இலவசமாகக் கொடுங்கள். முக்கியஸ்தர்களைப்

5th March 1958] [Sri P. P. M. T. Ponnuswamy]

பார்த்து எது எசென்ஷியலோ, எது முக்கியமோ அந்தக் காரியத்தை செய்தால் நாம் பெரிய நல்ல காரியத்தை கிராமங்களுக்கு செய்தவர்களோவோம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஒன்றரை வருஷத்திற்கு முன்பு ஒரு தண்ணீர் டாங்க் கட்ட நினைத்தார்கள். அதாவது ஓவர் ஹெட் டாங்க். அதை எஸ்.டி. ஸ்கீம்ஸ் போட்டார்கள். கலெக்டர் வந்து பார்த்து பவுண்டேஷன் ஸ்டோன் போட்டார்கள். அதற்குப் பின்னால் 1½ வருஷத்திற்குப் பிறகு எஸ்டிமேட் அப்ரூவாகி வந்தது. இரண்டு மாதத்திற்கு முன்பு, ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர் வந்து பார்த்து தண்ணீர் நன்றாக இல்லையென்று சொன்னார். இரண்டாயிரம், 3,000 பேர்கள் 35 வருஷமாகக் குடித்து வந்த தண்ணீரை நல்லதில்லையென்று சொல்லிவிட்டார்கள். இந்த மாதிரியான அபத்தம் ஏற்படாமல் ஜாக்கிரதையாக இருந்தால்தான் நல்ல காரியங்கள் செய்ய முடியும். இல்லாவிடால் பணம் விரயமாகும். நம்முடைய எண்ணமும் நிறைவேறுத.

தவிர, தூத்துக்குடியைச் சேர்ந்தவன் நான் என்ற முறையில் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு நாட்டின் மேன்மை, அதன் பொருளாதார அபிவிருத்தியில்தான் இருக்கிறது. தூத்துக்குடியை ஒரு ஆழ்கடல் துறைமுகமாகச் செய்யவேண்டுமென்று 35 வருஷமாகச் சொல்லிவருகிறோம். சேதுசமுத்திரத்தையும் ஒரு ஆழ்கடல் துறைமுகமாக ஆக்கவேண்டும். நாம் லிட்சுக் கணக்கான ரூபாயைச் செலவழிக்கிறோம். எந்த நாட்டிலே கப்பல் தொழில் துறைமுகங்கள் நல்ல விதமாக இருக்கின்றதோ, அந்த நாடுதான் பொருளாதாரத் துறையில் முன்னேற்றம் அடைகிறது. இங்கிலாந்து, அயர்லாந்து, ஸ்காட்லாந்து, அமெரிக்கா முதலிய நாடுகளை சரித்திர பூர்வமாக, நடைமுறையில் பார்த்தால் அங்கு பல துறைமுகங்கள் இருக்கின்றன. கோடிக்கணக்கான ரூபாய் வரவு செலவு நடக்கிறது. நம் ராஜ்யத்தில் 62 கோடி ரூபாய் வருமானம் வரவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். ஈஸ்ட் இண்டியா கம்பெனி மாதிரி ஒரு கம்பெனி ஏற்படுத்தி, தூத்துக்குடியை ஆழ் கடலாக்கி கப்பல் கட்டினால், இந்த 62 கோடி ரூபாயைப் பல வரிகள் மூலம் நாம் வசூலிக்க வேண்டிய தில்லை. இந்தக் கப்பல் கட்டணத்தில் மட்டும் வசூலிக்க முடியும். ஏன் கட்டவில்லை என்றால் அதற்குப் பணம் இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். கோடிக்கணக்கான ரூபாய் நம் தமிழ் நாட்டிலிருந்து மத்திய சர்க்காருக்குப் போகிறது. சென்ற வாரம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட மத்திய அரசாங்க பட்ஜெட் பிரகாரம், இன்கம் டாக்ஸ், எக்ஸைஸ் டியூட்டி, லீக்ஸ் டீட்டில்ஸ், ரெயில்வே மூலம் சுமார் 700 கோடி ரூபாய் பல ராஜ்யங்களிலிருந்தும் போகிறது. அதில் ஒரு பகுதியை நமக்குக் கொடுத்தாலும்கூட, அதில் ஒரு பகுதியை மான்யமாகக் கொடுத்தாலும்கூட, அல்லது கடனாகக் கொடுத்தாலும்கூட இந்தப் பெரிய திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியும். ஆனால் தெற்கே கடைசியில் இருப்பதால் யாரும் அதைப்பற்றி கவனிப்பதாகத் தெரியவில்லை. சென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டிலிருந்து மாகாண சர்க்கார் அதற்குரிய நிதி வசதியை அடைவதற்கு முயற்சிக்கவேண்டுமென்று சொல்லுகிறேன். நமது மந்திரிகளுக்கு அங்கு செல்வாக்கு இருப்பதால் அந்தக் காரியத்தைச் செய்வார்களென்று நம்புகிறேன். இதனால் நமக்கு பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு இன்றைக்கு தூத்துக்குடி-மானாமதுரை ரயில்வே ஏற்படுத்தினால் தூரத்தில் 70 மைல் குறைகிறது. நம் சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்லி இந்த ரெயில்வே ஸ்கீமை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முப்பத்தைந்து வருஷங்களுக்கு முன்பே, பிரிட்டிஷர்கள் காலத்திலேயே இந்த லைனுக்கு ஸர்வே நடந்திருக்கிறது. இதற்கு அதிகப் பணம் தேவையில்லை. பம்பாயிலே அண்டர்கிரௌண்ட் ரயில் போட 80 கோடி என்று சொல்கிறார்கள். கல்கத்தாவிலே அண்டர்கிரௌண்ட் ரயில் போட 80 கோடி என்று சொல்கிறார்கள். நூறு கோடி 80 கோடி என்று ஒவ்வொன்றுக்கும் சொல்லுகிறார்கள். ஒரு கோடி ரூபாய் கேட்டால் இல்லையென்று சொல்கிறார்கள். ஒரு கதை சொல்லுவார்கள். அதாவது அரிசியைக் கொடுத்து உமியைக் கேட்டமாதிரி

[Sri P. P. M. T. Ponnuswamy]

[5th March 1958]

என்று சொல்லுவார்கள். இவ்வளவு நன்மைகளைச் செய்வதற்கு முயற்சி எடுக்க கேட்டுக்கொண்டும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை முழு மனதுடன் ஆதரித்து என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI V. VEDAYYAN : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் இந்த பட்ஜெட்டைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற முன் வந்திருக்கிறேன். இந்த பட்ஜெட்டைப்பற்றி எதிர் கட்சிக்காரர்கள் எதிர்த்துப் பேசியபோதிலும், இதிலுள்ள நல்ல அம்சங்களை நாம் பாராட்டவேண்டும். அன்பர் அன்புமகன் பேசியபோது சென்ற ஆண்டு அறிக்கையைவிட இந்த ஆண்டு அறிக்கை புத்தகத்தின் தாள்கள் சற்று வழமவழப்பாக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டு அவர்களுடைய விவாதம் இருந்ததைவிட இந்த ஆண்டு விவாதம் சற்று வழமவழப்பாக இருந்தது. இந்த முறையிலே எதிர் கட்சிக்காரர்கள் எதிர்க்கவேண்டுமென்ற ஒரே கருத்துடன் சொல்லுகிறார்களே தவிர, கன்ஸ்ட்ரிக்ட்டு கிரிடிலிஸமாக எதையும் சொல்லவில்லையென்று நான் சொல்வேன்.

நமக்கு இப்போது உள்ள முக்கியமான பிரச்சனை எல்லோருக்கும் உணவு எளிதாகக் கிடைக்க வழி செய்வதுதான். அப்படிச் செய்யவேண்டுமென்றால் பெரும்பாலும் நம் நாட்டிலுள்ள நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைப் பொறுத்ததுதான். நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக இந்த ஆண்டு ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை சற்று குறைவாக இருக்கிறது. ஆனால், இந்த அறிக்கையின் பிற்பகுதியிலே நமக்குப் போதிய இயற்கை வசதிகள் இல்லையென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை ஒப்புக்கொண்டாலும் இப்போது இருக்கும் திட்டங்களிலிருந்து கிடைக்கும் நீரில் ஒரு சொட்டுத் தண்ணீர்கூட வீணாகாமல் உபயோகிக்க வேண்டிய வழிவகைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கான வாய்ப்புக்கள் தஞ்சை ஜில்லாவில் ஏராளமாக இருக்கின்றன. தஞ்சை ஜில்லாவில் பாய்ச்சப்படும் நீரைத் தவிர, பாக்கித் தண்ணீர் எல்லாம் கால்வாய்களிலும், ஆறுகளிலும் போய் கடலில் வீணாகப் போகிறது. அந்த நீரை பம்பிங் திட்டம் மூலமாக, அந்த ஆறுகளுக்கு அருகிலுள்ள மேடான பிரதேசங்களுக்கு நீர்ப்பாசன வசதிக் காகக் கொண்டுபோக ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தால், இன்னும் பல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கர்கள் நஞ்சை நிலமாக மாறும். அதனால் உணவுப் பிரச்சனை ஓரளவு தீரும். எங்கள் தொகுதியிலே, தென்னடார், வாய்மேடு, முத்துப்பேட்டைக்கு அருகிலுள்ள கோவிலூர், இந்தப் பகுதிகளில் பம்பிங் திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், இந்த அறிக்கையில் அவைகள் இடம் பெறவில்லை. இந்தத் திட்டங்கள் சீக்கிரமாக அமலுக்கு வருமானால், ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் நஞ்சையாக மாறும். உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்கும். கோவிலூரில் பாமணி ஆற்றில் ஒரு பம்பிங் திட்டம் ஏற்படுத்தினால், சுமார் 1,500 ஏக்கரார் நிலம் நஞ்சையாக மாறும். அவை பெரும்பாலும் சிறிய பிராசுதாரர்களுடைய நிலம். முந்நாறு ஏக்கர் நிலம் கோவிலூர் தேவஸ்தானத்தைச் சேர்ந்தது. அந்த 300 ஏக்கர் தேவஸ்தான நிலத்திலிருந்து இப்பொழுது சுமார் 1,200 ரூபாய்க்குக் குறைவாகத்தான் வருமானம் கிடைக்கிறது. இந்தத் திட்டம் வெற்றி பெற்றால், சுமார் 20,000 (இருபதாயிரம்) ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் கிடைக்கும். அபிவிருத்தி வரி மூலமாகவும் சர்க்காருக்கு ஏராளமான வருமானம் வரும்.

அடுத்தபடியாக, தஞ்சை ஜில்லாவில் கடலோரப் பகுதிகளில் சாகுபடி செய்யப்பட்டு நல்ல விளைச்சலை எதிர்பார்க்கும் சமயத்தில், சில கிராமங்கள் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்படுகின்றன. விளைச்சல் பாழாகிறது. பஞ்சப் பிரதேசமாகிறது. காரணம் பெரும்பாலும் அந்தப் பிரதேசங்களில் வடிகால் ஒன்றும் சரியாக இல்லை. வடிகால்களை சீர்திருத்திக்கொடுத்தால் உணவு உற்பத்தி அதிகரிக்கும். எங்கள் பிராந்தியத்தில் கந்தக்குரிச்சான் வடிகால் திட்டம் பல ஆண்டுகளாக நிறைவேற்றப்படாமலிருக்கிறது. அதிலிருந்து 15 கிராமங்கள் பல கஷ்ட நஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகிவருகின்றன. கிளைதாங்கி வடிகால் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டால் சில கிராமங்கள் இந்த வெள்ளத்திலிருந்து பாதுகாக்கப்படும்.

5th March 1958]

[Sri V. Vedayyan]

அடுத்தபடியாக, தஞ்சை ஜில்லாவில் கடலோரப்பகுதியில் அளம், முசல் வெளி என்ற பெயரால் பல ஏக்கர் நிலப்பரப்புக்கள் உதயமார்த்தாண்டம், தில்லைவிளாகம், குன்னலூர், கடம்பலிளாகம், முத்துப்பேட்டை முதலிய கிராமங்களில் தரிசாகக் கிடக்கின்றன. அந்த நிலப்பரப்புக்களை அங்குள்ள மக்களே மராமத்து செய்வதற்குத் தயாராயிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நீர்ப்பாசனத்திற்காக சில வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து, சர்வே செய்து, அடமானம் செய்து கொடுத்தால், நமக்கு ஏராளமான உணவுப்பொருள் கிடைக்கும். ஏராளமான வரிப்பணமும் கிடைக்கும். இந்த மூன்று முறைகளில் பம்பிங் திட்டம் மூலமாக வடிகால் வசதி செய்து கொடுப்பதன் மூலமாக தரிசு நிலங்களை சர்வே செய்து அடமானம் செய்வதன் மூலமாக தஞ்சை ஜில்லாவில் ஏராளமான நிலம் நஞ்சை சாகுபடிக்கு வரும். உணவு உற்பத்தி பெருகும்.

மனைக்கட்டு விஷயம் ஒரு பெரிய தலைவலியாக இருக்கிறது. எங்கே பார்த்தாலும் மனைக்கட்டுக்கள் கிடைக்கவில்லை என்றுதான் சொல்லுகிறார்கள். அடங்கல் ரெஜிஸ்தர், ஸெட்டில்மெண்டு ரெஜிஸ்தரைப் பார்த்தால் இந்த மனைக்கட்டுக்கள் எல்லாம் சர்க்காருக்குச் சொந்தமான கிராமாந்தரமாகதானிருக்கும். மற்ற புறம்போக்கு நிலங்களுக்கும் கிராம நத்தம், சேரி நத்தங்களுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் சர்க்காருக்குச் சொந்தமானதுதான். மற்ற புறம்போக்கு நிலத்தை வேறு ஒருவருக்கு அடமானம் செய்யும்போது, மாற்றும்போது, அதை “assessed waste” ஆக மாற்றி அவருடைய பெயரால் பட்டா செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. கிராம நத்தம், சேரி நத்தம் இவைகள் எல்லாம் பெரும்பாலும் சர்க்காரின் பெயரில் இருக்கிறது. கிராம நத்தத்தை அடமானம் செய்வதில் 30 சென்டுக்கு மேல் யாருக்கும் அடமானம் செய்யக் கூடாது என்றிருக்கிறது. இதில் இன்னும் ஆச்சரியமானது என்னவென்றால் சேரி நத்தம் என்று இருக்கும். அங்கே ஹரிஜனங்கள்தான் வசிப்பார்கள். ஆனால் அங்கேயுள்ள மனைக்கட்டுக்களெல்லாம் ஒரு உயர் ஜாதிக்காரர் பெயரில் ரெஜிஸ்தர் செய்யப்பட்டிருக்கும். இவைகளைவெல்லாம் போக்குவதற்கு மனைக்கட்டு பிரச்சினை தீர்ப்பதற்கு இவைகளை “resume” பண்ணுவதற்கு சர்க்கார் ஒரு சட்டம் இயற்றினால், இந்த மனைக்கட்டுப் பிரச்சினை பெருமளவு தீர்ந்துவிடும்.

எங்கள் தொகுதியிலுள்ள திருத்தரைப்புண்டி ஒரு மேஜர் பஞ்சாயத்து. பெரும்பாலும் அங்கேயுள்ள மனைக்கட்டுகள் எல்லாம் இரண்டு, மூன்று நபர்களுக்குத்தான் சொந்தமாக இருக்கிறது. அவைகளிலிருந்து ஏழைகளை வெளியேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கட்டின மனைகள் எல்லாம் இடிக்கப்பட்டு வருகின்றன. கோர்ட்டுகளில் ஏராளமான கேசுகள் போடப் பட்டும், இன்னும் பல வீடுகள் இடிக்கப்பட்டும் வருகின்றன. சர்க்கார் தலையிட்டு, அந்த மனைக்கட்டுக்களுக்கு ஒரு ஆண்டுக்கு இவ்வளவுதான் நியாயமான “ரென்ட்” என்று குறிப்பிட்டு, அவர்களை வீடுகளிலிருந்து வெளியேற்றாமல் இருக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அத்துடன் அந்த மனைக்கட்டு சொந்தக்காரர்கள் எல்லாம் ஒரு சென்டுக்கு 120, 150 ரூபாய்க்குக் குறையாமல் விலை கேட்டு வாங்கிக்கொள்ள சொல்லுகிறார்கள். அங்குள்ளவர்கள் பெரும்பாலும் ஏழைகள். அவைகளை வாங்குவதற்கு வழியில்லாமல் தவிக்கிறார்கள். ஆகவே சர்க்கார் உடனடியாகத் தலையிட்டு நியாயமான ஒரு ஆண்டு வாடகை “ரென்ட்” நிர்ணயித்து, அவர்களை வெளியேற்றாமல் இருப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI M. KARUNANITHI : மதிப்பிற்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தின் முன் சமர்ப்பித்துள்ள நிதி அறிக்கையைப்பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். “துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத் துப்பாய

[Sri M. Karunanithi]

[5th March 1958]

தூஉம் மழை” என்கிற வான் சிறப்புடன் ஆரம்பமாகி, நாம் வளமாக வாழவேண்டுமானால் வடக்கு வரம் தந்துதான் தீரவேண்டும் என்ற நிலையை விளக்கி, நம்பி இருந்தவரில் ஒருவரும், நம்மில் ஒருவரெனக் குறிப்பிட்வருமான ஒருவர் திரும்ப வந்துவிட்டார் என்ற சோக முற்றுப் புள்ளியோடு, நிதி அமைச்சரின் அறிக்கை முடிந்திருக்கிறது. ஏறத்தாழ 26½ பக்கம் கொண்ட அந்த அறிக்கையை திரும்பத் திரும்பப் படித்தால்

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பரவாயில்லை. பட்ஜெட்டில் பக்கத்தையாவது பார்த்திருக்கிறீர்களே ; அது முன்னேற்றம்தான் !

SRI M. KARUNANITHI : பக்கம் மாதிரமல்ல, அதிலே கொடுக்கப் பட்டுள்ள புள்ளி விவரத்தின் அபத்தத்தையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு அறிக்கைக்கும், இந்த ஆண்டு அறிக்கைக்கும் இருக்கிற வித்தியாசம் என்ன என்று துருவித் துருவிப் பார்த்த நேரத்தில், 5-ம் பக்கத்தில், அவர்கள் தந்திருக்கிற ஆங்கில அறிக்கையில், 140,000 டன் அம்மோனியம் சல்பேட் உரம் வழங்கத் திட்டமிட்டிருந்தோமென்றும், தமிழ் அறிக்கையிலே ஒரு லட்சத்து நாலாயிரம் டன் திட்டமிட்டிருந்தோமென்றும் புள்ளி விவரங்கள் தருகின்றன ; அந்தப் பிழையைப் போன்று சில வேறுபாடுகளைத் தவிர வேறு அந்த அறிக்கைக்கும் இந்த அறிக்கைக்கும் வித்தியாசம் ஒன்றுமில்லை. மத்திய சர்க்காரிடத்தில் நாம் சென்று உதவி கேட்டோம். அந்த உதவிகள், கோரிக்கைகள் புறக்கணிக்கப்பட்டன. ஓரளவுக்குத்தான் நிறைவேற்றப்பட்டன. அத்தகைய நிலைகள் சென்ற ஆண்டு அறிக்கையில் காணப்படுவது போலவே இந்த ஆண்டு அறிக்கையிலும் காணப்படுகின்றன என்பதை சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது.

2-00
p.m.

இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் சில வரிகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சென்ற ஆண்டு அறிக்கையில் வரிகள் விதிக்கப்படவில்லை. அதனால் எதிர்க்கட்சியினுள்ளவர்கள் அதைப்பற்றி பேச முடியாமல் ஏமாந்து போய் விட்டார்கள் என்று கூறிய மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் கட்சி அங்கத்தினர்கள் இந்த ஆண்டில் வரிகள் விதித்திருப்பதை எதிர்த்து பேசவில்லையா என்பதை நான் எடுத்துக்கூற ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு பூனை எலியைக் கவ்வுவதற்கும், அதே பூனை தன்னுடைய குட்டியைக் கவ்வுவதற்கும் வித்தியாசம் உண்டு என்று அழகாக கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய சென்ற வரவு செலவு திட்டப் பிரசங்கத்தில் குறிப்பிட்டதை இந்த நேரத்தில் நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். வரியை எதிர்த்துப் பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் குட்டியைக் கொள்வது போலல்ல ; எலியைக் கொள்வது போலவே தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள் என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு அறிக்கையில் விவசாய வருமான வரியைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதற்கு எதிர்ப்பு இருக்கிறது, காங்கிரஸில் ! அதைப் போலவே பொழுது போக்குக் கும் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை எதிர்த்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். விவசாய வருமான வரியை இந்த வருஷமே விதிக்கப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சென்ற மந்திரிசபையின்போது விவசாய வருமான வரி விதிக்க வேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர்களால் கோரப்பட்டது. அந்த நேரத்தில் அதற்கு என்ன பதில் சொன்னார்கள் என்றால், காபி, தேயிலை தோட்டங்களுக்கு வரிகள் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் விவசாய வருமானத்திற்கு வரி விதிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அத்துடன் நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டப்போகிறோம் அதனாலும் அதற்கு வரி விதிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று அந்த நேரத்தில் பதில் சொன்னது எனக்கு இப்பொழுது ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. நம்முடைய மேன்மை தங்கிய கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில்கூட நில உடைமைக்கு உச்ச வரம்பு கட்டப்போகிற காலம் விரைவில் வரப்போகிறது என்று காணப்படுகிறது. ஆனால் இப்பொழுது அந்த உச்ச வரம்பு வரவில்லை. அதற்கு பதிலாக விவசாய வருமான வரி வந்திருக்கிறது. மற்றும் பொழுது போக்கிற்கு வரி விதிக்கப்படுகிறது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் எதிர் பார்த்திருப்பார்கள், நாங்கள் அதை எதிர்ப்போம் என்று !

5th March 1958] [Sri M. Karunanithi]

“அவர்கள் கட்சியில் தான் சினிமாக்களில் ஈடுபடக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள், அதனால் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி இதை நிச்சயமாக எதிர்த்தே தீரும்” என்று அவர்கள் எதிர்பார்த்திருப்பார்கள். உள்ளபடியே அங்கத்தினர்கள் நினைத்தபடி இல்லாமல் இந்த வரி, தேவைப்படும் என்று அரசினர் கருதினால் அந்த வரியை நாங்கள் எதிர்க்கவில்லை என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : சென்ற வருஷம் அவர்கள் தான் இந்த ஆலோசனையை கூறினார்கள். ஆகையால்தான் அதை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள்.

SRI M. KARUNANITHI : எங்களுடைய யோசனையை இவற்றிலாவது எடுத்துக்கொண்டதற்கு பாராட்டி எங்களுடைய நன்றியை செலுத்திக் கொள்ளுகிறேன்.

கைத்தறி சம்பந்தமாக ஒன்றை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். கரை போட்ட வேஷ்டியையும், சேலையையும் உற்பத்தி செய்வதை கைத்தறிக்கு ஒதுக்க வேண்டும் என்று இதற்கு முன்பு இருந்த அமைச்சர் அவை ஏற்றுக்கொண்டு அதை மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியது. ஆனால் அந்தத் தீர்மானம் வட நாட்டில் மத்திய சர்க்காரின் மாளிகையில் அழுக்குப் படிந்த ஒரு மூலையில் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அதைத் தட்டி எழுப்ப இந்த சர்க்காரால் முடியவில்லை. அப்படி எழுப்பி வேண்டிய நடவடிக்கைகளை இந்த சர்க்கார் இன்னும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.

மற்றும் இங்குள்ள பல வசதிகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள இந்த சர்க்கார் தவறி விட்டது. செய்யப்படவேண்டிய பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை எடுத்து நடத்தி நாட்டின் வளத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று சொன்னால் அவைகளை எடுத்து நடத்த வசதி இல்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். தென் பக்கம் இயற்கை வசதியே இல்லை என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இதைக் கேட்கும் போது திருக்குறளில் உள்ள ஒரு அரிய குறள் எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. “இலமென்ற றசைஇ இருப்பாரைக் காணின் நிலமென்னும் நல்லான் நதும்” என்று அழகாக வள்ளுவர் உழவு அகற அதிகாரத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதன் பொருள் என்னவென்றால் வாழ்வதற்கு வழி இல்லை என்று அழுது கொண்டிருக்கும் ஒருவனைப் பார்த்து நிலம் என்ற மடந்தை “ஏன் சோம்பி முடங்கிக் கிடக்கிறாய், நான் இருக்கிறேன், என்னைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள உன்னால் இயலவில்லையா?” என்று ஏளனம் செய்வது போல் கேட்கிறார் என்று கூறியிருக்கிறார். அதைப்போன்று தமிழ் நாட்டில் ஏராளமான வசதிகள் இருக்கின்றன. நிலக்கரி இருக்கிறது, இரும்பு இருக்கிறது, ஜிப்சம் போன்ற பொருள் அணுவுக்கு ஏற்ற மணல் முதலியன இருக்கின்றன. இவைகளை ஏன் பயன்படுத்திக்கொள்ளக் கூடாது? அவைகள் இருக்கும்போது வசதி இல்லை, திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியவில்லை என்று ஏன் கூறவேண்டும்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நீங்கள் அதிகார மயக்கத்தில் இருப்பது போல் தோன்றுகிறது. அங்கே குறிப்பிட்டிருப்பது நீர்ப்பாசன திட்டங்கள்.

SRI M. KARUNANITHI : எனக்கு மயக்கம் ஏற்படுவது இல்லை. ஏனென்றால் நான் மதுவிலக்குத் திட்டத்தை தீவிரமாக ஆதரிப்பவன்.

இந்தப் பொருள்களை இங்கே உபயோகப்படுத்த முடியவில்லையா? இயற்கை வசதி இல்லை என்று கூறுவது சரியா? இயற்கை வசதி இல்லை என்று கூறினால் அதை ஒத்துக்கொள்ள முடியாது என்பதை சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் தூத்துக்குடி துறைமுகத்தைப்பற்றி பேசினார். அந்த துறைமுகத் திட்டத்தை எடுத்து நடத்தினால் அது கொளம்பு துறைமுகத்துடனும், பம்பாய் துறைமுகத்துடனும்

[Sri M. Karunanithi]

[5th March 1958]

போட்டி போடக்கூடிய ஆழ்கடல் துறைமுகமாக மாறும். நூறு மைல் அளவிற்கு ஒரு கால்வாய் அமைத்தால் அந்தத் துறைமுகத்தை நல்ல முறையில் அமைப்பதற்கு முடியும். இலங்கையின் மேற்கு கடற்கரைக்கும் இங்குள்ள தென்கோடி கீழ் கடற்கரைக்கும் இடையே உள்ள பாறைகளை அகற்றினால் இன்னும் பல நல்ல துறைமுகங்களை அமைக்கலாம். அதற்கு சமார் பத்து கோடி ரூபாய் செலவு ஆகும் என்று கூறப்படுகிறது. தென்னகத்திலிருந்து சமார் 35 கோடி ரூபாய் வடநாடு துறைமுக வரி மூலமாக வசூலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த 35 கோடி ரூபாயில் பத்து கோடி ரூபாயை எடுத்து தென்னகத்திற்கு என்று செலவு செய்யக் கூடாதா என்று கேட்கிறேன். திரு. ஏ. ராமசாமி முதலியார் தலைமையில் ஒரு குழு இந்த சேது சமுத்திரத் திட்டத்தைப் பரிசீலனை செய்து ஒரு ரிப்போர்ட்டையும் சமர்ப்பித்து அது மத்திய சர்க்காருக்கும் அனுப்பப் பட்டிருக்கிறது. அந்த அறிக்கையும் இன்னும் கவனிக்கப்படாமல் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய நாட்டின் வரியை வட நாட்டார் வாங்கிக் கொண்டு வளம்பெறவும் அவர்களுக்கு நாம் அடிமைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கவும் வேண்டியதாக இருக்கிறது. நம் நாட்டின் வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு நாம் அவர்களை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. சூயஸ் கால்வாயைத் தாண்டி கீழ்த்திசை பிற தேசங்களுக்கு வரும் கப்பல்கள், நிலக்கரியைப்பெற கொழும்புக்குப் போகிற கப்பல்கள், தூத்துக்குடி துறைமுகம் பெரிதாக்கப்பட்டால் அங்கே வந்து தென்னகத்தின் பொருள் வளத்தை செழிப்பாக்கும். நாம் ஏன் அப்படிப் பட்ட இந்த திட்டத்தை எடுத்து நடத்தக்கூடாது? இதனால் நமக்கு லாபமும் வருமானமும் வரக்கூடியதாக இருக்கிறது. அதன் மூலம் நமது நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்தக்கூடாதா? நல்ல வளமான திட்டங்களை இந்தச் சர்க்கார் மத்திய சர்க்காருக்கு எடுத்துக் காட்டி அவைகளை நிறைவேற்றிவைக்க ஏன் போராடக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். திராவிட நாட்டு வரிகளை வட நாட்டிற்கு கொட்டிக் கொட்டி குவிக்கப்படுகிறது. இன்றையதினம் அதிலிருந்து கொஞ்சமாவது வாங்கி ஏன் இந்தத் திட்டங்களை எடுத்து நிறைவேற்றக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். திராவிட நாடு விடுதலை பெறாத காரணத்தால் நாம் வாழ்வில் உயராமல் இருக்கிறோம். உலகத்திலுள்ள மற்ற நாடுகளைப் பார்த்தால் அங்குள்ள மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் எவ்வளவோ உயர்ந்திருக்கிறது. எகிப்து நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ள மனிதனின் ஒரு ஆண்டின் சராசரி வருமானம் 465 ரூபாய். லெபனான் நாட்டின் மனிதனுடைய ஒரு ஆண்டின் சராசரி வருமானம் 600 ரூபாய். சலிபீஜர்லண்டை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ள மனிதனின் ஒரு ஆண்டின் சராசரி வருமானம் 4,000 ரூபாய். ஐஸ்லண்டை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ள மனிதனின் ஒரு ஆண்டின் சராசரி வருமானம் 2,600 ரூபாய். இப்படி ஒவ்வொரு நாட்டையும் எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் அங்குள்ள மனிதனின் ஒரு ஆண்டின் சராசரி வருமானம் அதிகமாகவே இருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய நாட்டில் மாததிரம் ஒரு மனிதனுடைய ஒரு ஆண்டின் சராசரி வருமானம் 270 ரூபாய்தான். இங்குள்ளவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரவே இல்லை. இதை எல்லாம் அரசினர் உணர்ந்துதான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் நாம் வரியை மட்டும் கொள்ளை கொள்ளையாக கொட்டிக் கொடுத்துக் கொண்டுதான் வருகிறோம். “வெள்ளிப்பணம் கேடவர்களுக்கு அள்ளி அள்ளி கொடுத்த கையால்—இப்போது கொள்ளிக்காக வாங்கு னேனே—கொடும்பாவியானேனே” என்று ஒரு பாடலை அரிச்சந்திர நாடகத்தில் கேட்டிருக்கிறேன். அதைப் போலத்தான் யவனத்திலும் கிரேக்கத்திலும் ரோமாபுரியிலும் வாணிப்பொருள்களைக் குவித்து தங்க நாணயங்களைத் தமிழ்ச் சிறுர்கள் தெருவிலே வாரியிறைத்து விளையாடினார்கள் என்ற சரித்திரத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டாராம். இன்று வட நாட்டாரிடம் கொள்ளிக்காசு வாங்கிப் பிழைக்கிறோம். இரகாட்டில் கொள்ளிக்காசு வாங்குகிறவன் அதிகாரக் குரலில் கேட்பான். இதுவோ அடிமைக்குரல். ஆகவேதான் தெற்கு என்ற தெய்வானையே போதும் வடக்கு என்ற வள்ளி வேண்டாம் என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சொல்லுகிறது. ஆனால் தெற்கு என்ற தெய்வானை மட்டும் போதாது வடக்கு என்ற வள்ளியும் வேண்டும் என்று கனம் நிதி அமைச்சர் சொல்லுகிறார். காரணம் நமது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள்

5th March 1958] [Sri M. Karunanithi]

சுப்ரமணியமாக இருப்பதுதான் போலும். முடிவாகத் திராவிட நாட்டிற்கு என தனியான வரவு செலவுத் திட்டங்களை அமைத்து திராவிட நாடு தனியாக இயங்கும் பொன்னாள் வரவேண்டும் என்பது எங்களுடைய கருத்து என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு திராவிடம் வெல்க, திராவிடம் வாழ்க என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI P. JAYARAJ : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1958-59-ம் வருஷத்திய நிதி அறிக்கையை கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சபையின் முன் சமர்ப்பித்ததை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைச் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன். நம்முடைய மாகாணம் உணவு உற்பத்தியில் பெரிய அளவு முன்னேறி இருக்கிறது. 1950-லிருந்து 1951 வரையில் நம் ராஜ்யத்தில் 28 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தியாகி இருக்கிறது. 1955-56-ல் 44 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தியாகி இருக்கிறது. அடுத்த வருஷம் இதைவிட இரண்டு லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தியாகும் என்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது. இதை எண்ணிப் பார்க்கும்போது நமது ராஜ்யம் துரிதமாக உணவு உற்பத்தியை பெருக்கிக்கொண்டு வருகிறது என்பது தெரிய வரும். உணவு நிலை மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இல்லாமல் முன்னேறி இருக்கிறது என்பது பாராட்டக்கூடியதாக இருக்கிறது. 1954-ல் ஒரு ஏக்கருக்கு நமது ராஜ்யத்திலே 1,149 பவுண்டு உற்பத்திப் பெருக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1955-56-ல் 1,214 பவுண்டு உற்பத்திப் பெருக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பார்க்கும்போது உணவு உற்பத்தி எவ்வளவு தூரம் இந்த ராஜ்யத்திலே முன்னேற்றத்திற்கு வந்திருக்கிறது என்பதை நம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

60 லட்ச ரூபாய் விவசாயிகள் உரம் வாங்க மான்யம் வழங்கப் போவதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இத்தொகையானது ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்குச் சரியான முறையில் விநியோகிக்கப்படுகிறதா என்று நாம் கவனிக்க வேண்டும். சென்ற ஆண்டில் தொழிலாளர்கள், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் சென்று, உரம் வேண்டுமென்று கேட்ட காலத்தில் நிலத்திற்குப் பட்டாவைத் திருப்பவர்களுக்குத்தான் கொடுக்க முடியும் என்று தட்டிக் கழித்துவிட்டார்கள். அதன் காரணமாக உரம் வாங்க வழியில்லாமல் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு வாய்ப்பும் வசதியும் இல்லாமல் போய்விட்டது. ஆகையால், மகசூல் பொருளை ஈடாக வைத்துக் கொண்டு, விவசாயிகளுக்கு உரம் கொடுத்தால், மகசூல் காலங்களில், அதற்காக வாங்கிய பணத்தை விவசாயிகளிடமிருந்து அதிகாரிகள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

சர்க்கார் ஹரிஜனங்களுக்காக இவ்வாண்டு அதிக மான்யம் ஒதுக்கியிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஹரிஜன ஏழை மக்களுடைய மாணவர்களுக்குக் காலாகாலத்தில் ஸ்காலர்ஷிப் கிடைப்பதில்லை. ஜூலை மாத இறுதியில் கொடுக்க வேண்டியதை அக்டோபர், செப்டம்பர் மாதத்தில் காலம் தாழ்த்திக் கொடுப்பதால், மாணவர்கள் பள்ளிகளிலிருந்து வெளியேறவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. ஆகையால், ஜூலை இறுதியிலேயே ஆகஸ்டு மாதவிலே ஹரிஜனங்களுக்கு ஸ்காலர்ஷிப் தொகை கிடைக்க சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மூவாயிரம் ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட வருமானம் உள்ள நிலச்சொத்து வைத்திருக்கும் எல்லோருக்கும் வருமான வரி போடுவதாக சொல்லப் படுகிறது. ஒரு சிலர் தங்களுடைய நிலத்தையும் வைத்துக்கொண்டு வேறு பல தொழில்களையும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு எப்படி இந்த வரி போடலாம் என்று கவனித்துச் செய்தால் இதனுடைய பலன் ரொம்ப நல்லதாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன்.

டாக்டர் லோகனாதன் ரிபோர்ட் இன்று சர்க்கார் பரிசீலனையில் இருப்பது என்று வெளியிடப்படும் என்பதை நான் தெரிந்துகொள்வதற்குப் பிரியப்படுகிறேன். பொழுது போக்கு வரியை சர்க்கார் கொண்டுவந்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. பணக்காரர்கள் சினிமாவுக்கு ஒரு தடவை சென்றார்கள் என்றால், ஏழை மக்கள் பல தடவைகள் பார்க்கிறார்கள். ஏழைகள்

2-10
p.m.

[Sri P. Jayaraj]

[5th March 1958]

என் அதிகம் சினிமாவுக்குப் போகிறார்கள்? 'எழை படம் பாடு' என்ற படம் எழைக்காகக் காட்டப்படுகிறது என்று மிகப் பிரியமாக அவர்கள் செல்கிறார்கள். அங்கு எழையாக நடிப்பவர் எழை அல்ல என்பதையும், அந்த நடிகர் 5,000 ரூபாய் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு தான் 'எழைக்கு ஏது இன்பம்' என்று பாடுகிறார் என்பதும் படம் பார்க்கும் எழைக்கு எங்கே தெரிகிறது?

சென்னை நகரம் புனிதமான நகர். அங்கே மனிதர்கள் மிருகங்களாக காட்சியளிக்கிறார்கள் என்று சினிமாவில் சித்தரிக்கப்படுகிறது. அதில் காட்டப்படுவது போல நகர மக்கள் மிருகங்களாகவா உண்மையிலேயே இருக்கிறார்கள். அப்படியா அவர்களைச் சித்தரிக்கவேண்டும்? மிருகங்களாக காட்சியளித்தாலும், அதைத் திருத்தி, அவர்கள் அன்றாடம் பாடுபட்டு ஈட்டும் சொத்தை மிச்சப்படுத்தி முன்னேறி வரவேண்டுமென்று சினிமாக்காட்சி ஏன் சித்தரிக்கப்படக்கூடாது? 'எழைக்கு ஏது இன்பம்' என்று பாட்டை எழுதுகின்ற அளவுக்கு இங்கிருக்கும் சிலராவது சினிமாக்காட்சிக்குப் பாட்டு தயாரிக்கின்ற அளவுக்குத்தான் நாடு முன்னேறியிருக்கிறது.

சினிமாவில் எழையாக நடிப்பவர் உண்மையிலேயே எழை இல்லை. எழையைப்போல் நடிப்பவர், எழைக்காகவும் நடிப்பதில்லை. ஐயாயிரம் ரூபாய் சில்லரை வாங்குவதற்கு தன் நடிப்பைக் காட்டுகிறார்கள். உண்மையிலேயே இத்தகைய சினிமாக்காட்சியானது மனிதனை மூண்டுக்குக் கொண்டு வருவதில்லை. மற்ற நாடுகளைப்பார்த்தால், அங்கே சினிமாக்கள் மூலம் நல்லதொரு சேவை செய்து நாட்டை முன்னுக்குக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் பணத்தை விரும்புவதில்லை. ஆனால், இங்கிருப்பவர்கள் நாடகத்தின் மூலமாகவும், சினிமாக்கள் மூலமாகவும் மக்களை வசியப்படுத்தி சில்லரை தட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள். தங்களுடைய சுய நலத்திற்காக இருக்கிறதே தவிர, மக்களுக்காக இருப்பதில்லை. 'எழைக்கு ஏது இன்பம்' என்று பாடுபவர் கூனிக் குறுகிய முதுகுடன், கையிடு ஒரு பாத்ரத்தை எடுத்துக்கொண்டு, கிழிந்த சட்டையையும் போட்டுக் கொண்டிருப்பதை படம் பார்க்கும் எழை மக்கள் கண்டு பச்சாத்தாப்படுகிறார்கள். ஆனால், அதே நடிகர் சூட்டும் கோட்டும் தான் வழக்கமாக அணிந்திருப்பவர் என்பது எப்படித் தெரியும்? 'எழைக்கு ஏது இன்பம்' என்ற பாட்டுக்காக பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் பணத்தைக் கொண்டு வந்து கொட்டுகிறார்கள்.

அதேபோல, 'முதலாளி' என்னும் படத்தில் முதலாளியின் பாத் திரம் தாங்கி நடிப்பவர் உண்மையிலேயே முதலாளி அல்ல. அவர் திடீரென்று தொழிலாளியாக மாறிவிடுகிறார். தொழிலாளி வீட்டுப் பெண்ணை காதலிக்கிறார். காதலித்துத் திருமணம் செய்துகொள்ளுகிறார். தொழிலாளியாக நடிப்பவர் உண்மையில் தொழிலாளி அல்ல. பத்தாயிரம் ரூபாய் வாங்கிக்கொண்டு தான் சினிமாவில் தொழிலாளியாக வருகிறார். இப்படியெல்லாம் சினிமாக்களைப் பார்த்துவிட்டு வருபவர் எழை மக்கள் தான். அப்படியிருக்க அதை ஏன் மதிப்பிற்குரிய எதிர்கட்சித் தோழர்கள் எதிர்க்கவில்லை என்றால், அதனால் அவர்களுக்கு வருமானம் வருகிறது. ஆதாயம் வருகிறது. அதன் காரணமாக எதிர்க்காமல் விட்டு விட்டிருக்கிறார்கள். எதிர்த்தால், தங்களுக்காகத்தான் சாதகமாக இருக்கும் என்று மற்றவர்கள் புரிந்து கொள்வார்கள் என்று கருத்தில் எதிர்க்காமல் விட்டுவிட்டார்கள் என்பது என்னுடைய கருத்து. ஆகையால், சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் திட்டம் மிக உயர்ந்த திட்டம்; போற்றத் தக்க திட்டம்; மக்கள் வரவேற்கக்கூடிய திட்டம். ஆகையால், எழை மக்களுக்கு நல்லதொரு சேவை செய்கின்றதற்காக 60 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி, உணவு உற்பத்தி ஏற்படுவதற்கு எழை விவசாயிகளுக்கு சரியான படி உரம் கிடைக்க வழிசெய்யவேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்து. எழை விவசாயிகள் சென்ற ஆண்டில் உரம் வேண்டுமென்று சர்க்கார் அதிகாரிகளிடம் சென்றபோது, சொத்து உள்ளவர்களுக்குத்தான் கொடுக்கப்படும் என்றும், சொத்து இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், பெரும்பாலானவர்கள் குத்தகைக்கு நிலம் சாகுபடி செய்கிறார்கள்.

5th March 1958]

[Sri P. Jayaraj]

முதலாளிகளிடம் சென்று உரம் கேட்டால், ஒருசில நல்ல எண்ணம் படைத்தவர்கள் பச்சாத்தாயம் உள்ளவர்கள் உதவுவார்கள் ; மற்றவர்கள் உதவ மாட்டார்கள். 60 : 40 சட்டம் வந்த பிறகு முதலாளிகள் உரம் வாங்கிக்கொடுப்பதில்லை. ஆகவே, உரம் ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு காலாகாலத்தில் கிடைக்க அமைச்சர் அவர்கள் தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

* SRI V. S. MANICKASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றிய சில குறைபாடுகளை ஈடு செய்யும் முறையில் இத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்குமாயின் நான் இன்னும் தீவிரமாக இதை ஆதரித்திருக்க முடியும். அடுத்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை நிதி மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பிப்பதற்கு முன் என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி நான் சொல்லக்கூடிய குறைபாடுகளை கருத்திற்கொண்டு திட்டம் தயாரிப்பார்கள் என்ற எண்ணத்திலே நான் ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

ஈரோடு நகரசபை குடிதண்ணீர் விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் பல சட்டங்கள் ஏற்கெனவே நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. ஈரோடு நகரசபை குடிதண்ணீர் விஸ்தரிப்புத் திட்டத்திற்கு ஒரு நீர்த் தேக்க இடமும், நீர் இறைக்கும் கருவிகளும் புதியதாக பொருத்தப்பட வேண்டியதாக இருப்பதை அரசாங்கத்திற்கு ஏற்கெனவே பலமுறைகள் தெரிவித்திருந்தும் இந்தக் காரியங்களுக்கு ஈரோடு நகரசபைக்கு இன்னும் மான்யம் கொடுக்கப்படவில்லை. மான்யமாக அரசாங்கம் கொடுக்க இயலாவிட்டாலும், கடனுதவியாவது செய்யவேண்டுமென்று நகர சபையார் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கடனுதவியை அடுத்த வரவு செலவுத் திட்டத்திற்கு முன்பாகவே ஏற்பாடு செய்து உதவியளிக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஈரோடு, மொடக்குரிச்சி பிரிக்காக்களில் அரசாங்கத்தாரால் பூர்த்தி செய்யப்பட்டிருக்கும் கீழ் பவானித் தண்ணீர் பாய்கிறது. ஆனால், கீழ் பவானித் திட்டத்தில் தண்ணீர் விநியோகம் விஷயமாகவும் வரி விதிப்பு விஷயமாகவும் அந்தப் பகுதியில் வாழும் மக்களிடையே பெரிய குறைபாடுகள் நிலவி இருக்கின்றன. இந்தத் தண்ணீர் விநியோக விஷயமாகவும், வரி விதிப்பு விஷயமாகவும் ஜனங்களுக்கு இருக்கும் கஷ்டங்களை அரசாங்கத்தார் உணர்ந்து ஆவன செய்திருப்பதாக என்னால் ஒப்புக் கொள்ள முடியவில்லை. பத்து கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்து அணைகட்டி, வாய்க்கால்கள் வெட்டி தண்ணீர் விரும் காலத்தில் எங்கள் பகுதியில் புஞ்சை தானியங்கள்தான் வளர்க்க வேண்டும், புஞ்சைப் பயிர்களைத் தவிர, நஞ்சைப் பயிர்கள் எழுப்பக் கூடாது என்பதாக தடை விதித்திருப்பது அவ்வளவு பொருத்தம் அல்ல, நியாயம் அல்ல என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். கீழ் பவானி அணையில் இருந்து வாய்க்கால்களை புரட்டாசி மாதத்தில் திறந்து விடுகிறார்கள். புரட்டாசி மாதத்தில் நெல்லாவது, பருத்தியாவது தான் பயிர் செய்ய முடியுமே தவிர புஞ்சைப் பயிர் வேறு எதுவும் எழுப்ப முடியாது என்பது விவசாயத்தில் அனுபவம் உள்ளவர்களால் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய விஷயம். மார்கழி, தை மாதம் வரையில் வேண்டுமானாலும் காத்திருந்து ராகி முதலிய புஞ்சைப் பயிர்களை எழுப்பலாம். அதோடு ஈரோடு, தாரம் புரம் பகுதிகளில் பருத்தி அவ்வளவாக விருத்தியாவது இல்லை என்பது விவசாயிகளுடைய அபிப்பிராயமாகும். அங்குள்ள நிலங்கள் அடிப்பாறை யுள்ள நிலங்களாகப் பரவலாக இருப்பதால் நிலங்களைச் சீர்திருத்துவதற்கு அதிகச் செலவு ஆகிறது. புஞ்சை பயிர் வைக்கவேண்டுமானால் எக்கருக்கு இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் ரூபாய் செலவாகும். நஞ்சைப் பயிர் என்றால் சிறு சிறு வயல்களாகப் பிரித்து குறைந்த செலவில் பயிர் வைத்துவிட முடியும். ஆகையால் இவ்வளவு அரும் பாடுபட்டு செலவு செய்து அணைக் கட்டுத் திட்டத்தைக் கட்டிவிட்டு நஞ்சைப் பயிர் வைக்கக்கூடாது என்று

2-20
p.m.

[Sri V. S. Manickasundaram] [5th March 1958]

சொல்வதனால் நாடு எதிர்பார்க்கின்ற அளவுக்கு அந்தப் பகுதி மக்களால் உணவு உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லையே என்று அவர்கள் வருந்துகிறார்கள்.

இது சம்பந்தமாக அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கும் கஷ்டங்களை நான் உணராதவன் இல்லை. ஒரு லட்சம் ஏக்கர் நஞ்சை பயிர் செய்யக்கூடிய அளவு தண்ணீரை இன்றைக்கு இரண்டு லட்சம் ஏக்கராவதற்கு புஞ்சைப் பயிர் வைப்பதற்கு விடப்படுகிறது என்பதை நான் உணர்வேன். ஆனால் இது சம்பந்தமாக நான் சொல்லக்கூடிய யோசனை என்னவென்றால், கோபி, பவானி, ஈரோடு, தாராபுரம் ஆகிய நான்கு தாலுக்காக்களிலும் ஒரே காலத்தில் நஞ்சைப் பயிர் செய்ய தண்ணீர் விடமுடியாது. இருந்தாலும் இதை இரண்டு பகுதியாகப் பிரித்து முதல் பகுதிக்கு முதல் போகம் நஞ்சைக்காகவும் அடுத்த போகத்தில் இரண்டாவது பகுதிக்கு நஞ்சைப் பயிருக்கும் தண்ணீருமாக விடலாம். இப்படிச் செய்தால் அந்தப் பகுதியில் ஒரு போகமாவது நஞ்சைப் பயிர் எழுப்புவதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று நான் தாழ்மையாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டத்தை அமுலாக்கும் விஷயத்தில் அரசாங்கத்திற்கு இன்னும் அதிகப்படியான செலவு ஆகும் பட்சத்தில் அதைப் பொருட்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அந்தப் பணத்தைச் செலவு செய்தாவது இரண்டு லட்சம் ஏக்கரில் ஒரு போக நஞ்சையாவது எழுப்புவதற்கு வசதி செய்து தருவது அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். மேலும் இந்த பூமிகளை நஞ்சை, தோட்டக்கால், புஞ்சை என்று பிரித்து வரி விதிக்க உத்தேசித்திருக்கும் திட்டம் எனக்குத் தெரிந்ததே. இதை ஆதரிக்க என்னால் முடியவில்லை. நஞ்சைத் தோட்டத்தில் ரூபாய் 20-க்கு மேல் உயர்த்துவதற்கு சட்டம் அனுமதிக்கவில்லை என்ற காரணத்தினால் புஞ்சை பயிர்களுக்கு ரூபாய் 7½-ல் இருந்து 11½ ஆக உயர்த்த இருப்பதை கொஞ்சங்கூட என்னால் ஒத்துக்கொள்ள முடியாத விஷயமாக இருக்கிறது.

பூமியில் பாசன வசதி உள்ளவற்றை நஞ்சை என்றும், பாசன வசதி இல்லாதவற்றை புஞ்சை என்றும் பிரிப்பது நியாயமே தவிர அவற்றில் வைக்கப்படும் சாகுபடியை அனுசரித்து நஞ்சை புஞ்சை என்று பிரிப்பது பொருத்தம் அல்ல என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

கீழ்பவானி பிரதேசத்தில் இன்று அமுலில் இருக்கும் முறைப்படி 10 நாளைக்கு ஒரு தண்ணீர் விடுவது எந்த வெள்ளாமையும் வைப்பதற்குப் போதுமானது அல்ல என்பது ஜனப் பிரதிநிதிகளுடைய தீர்மானம். விவசாயிகளுடைய அருபவமும், நிபுணர்களுடைய அபிப்பிராயமும் ஆகும். சமீபத்தில் ஈரோடில் நடந்த ஒரு நீர்ப்பாசன மகாநாட்டில் அங்கே வந்திருந்த ஜில்லா விவசாய அதிகாரி அவர்கள் ஈரோடு, தாராபுரம், பவானி, நம்பியூர் ஆகிய பிரதேசங்களில் 10 நாளைக்கு ஒரு தண்ணீர் விடுவதனால் எந்த வெள்ளாமையும் வைக்க முடியாது என்கிற அபிப்பிராயத்தை பகிரங்கமாகத் தெரிவித்தார்கள். அதோடு அங்கே கிணறு வெட்டக்கூடாது, கிணற்றில் மின்சார பம்புகள் வைக்கக்கூடாது என்பதாக அரசாங்கம் விதித்திருக்கிறார்கள். அங்கே மின்சாரமும் விஸ்தரிக்கப்படுவது இல்லை. இதனால் அங்குள்ளவர்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். யாராவது பயிர் வைத்தால் சட்டத்தை மீறி செய்துவிட்டதாக அவர்கள் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த நிலைமையை வேறுவிதமாகச் சொல்லவேண்டுமானால் அங்கே கர்ணம், லஸ்கர் போன்ற கீழ்தர உத்தியோகஸ்தர்களுடைய நிர்வாகம் நடக்கிறதேயொழிய சரியான சட்டமும், நியாயமும் அங்கே அமுலாக்கப்படவில்லையென்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதோடு அந்தப் பகுதிகளில் ஒரு விவசாயி தண்ணீர் எடுக்க வில்லை, அதனால் வரி விலக்கு தனக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கோரிக்கை விடுத்தால் அவனுக்கு உடனே அதிகாரிகள் பவானி ரிசர்வாயர் செஸ் ஆக்ட் பிரகாரம், "Bhavani Reservoir Irrigation Cess Act; whether any land is actually supplied with water or not; all lands for which permit is issued shall be levied water cess" என்பதை காண்பித்து நீங்கள் வரி கட்டித்தான் ஆகவேண்டும், என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டிய பொறுப்போ, அவசியமோ எங்களுக்கு இல்லையென்று சொல்லி விடுகிறார்கள்.

5th March 1958] [Sri V. S. Manickasundaram]

கள். இந்த நிலைமை கண்டிப்பாக மாறவேண்டும். தண்ணீர் விநியோகிக்கும் பொறுப்பு அரசாங்கத்தினிடம் இருப்பதாக எந்த அதிகாரியும் ஒப்புக்கொள்வதில்லை. கன்னி வாய்க்கால்களை வெட்டுவது கூட அரசாங்கத்தின் செலவு இல்லை. இவையெல்லாம் அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாகவே இருக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இடைக்கால நிவாரணமாக தண்ணீர் போய்ச் சேராத நிலங்களுக்கு வரி விலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். கீழ்பவானி திட்டத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டிருக்கும் கிராமங்களிலுள்ள நிலங்களுக்கும் தண்ணீர் விடவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பவானி பாசனம், காளிங்கன் வாய்க்கால் பாசனம் இவற்றை எஸ்.பி.பி.-ல் நீக்கவேண்டுமென்று இது சம்பந்தமாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். Bhavani Reservoir Irrigation Cess Actல் “Lands which are entitled to irrigation from Bhavani river” என்ற ஷரத்து இருப்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நில அபிவிருத்தி வரி வசூலிக்கப் போவதாகவும், நில அபிவிருத்தி வரியின் மூலம் 30 லட்சம் ரூபாய் அரசாங்கம் எதிர் பார்ப்பதாகவும் நான் பட்ஜெட் மெமரான்டத்தில் பார்த்தேன். இந்த வருஷம் அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் நிலங்களுக்கு நில அபிவிருத்தி வரி வசூலிப்பது நியாயம் ஆகாது. நில அபிவிருத்தி வரி வசூலிப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் எந்த அபிவிருத்தியும் ஏற்படவில்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். விவசாய வருமான வரியும், டீசல் எண்ணெய்க்குப் போட நினைத்திருக்கும் வரியும் நியாயமானது என்று என்னால் அவற்றை ஆதரிக்க முடியவில்லை. உச்ச வரம்பு கொண்டு வராமல் இடைக்கால ஏற்பாடாக விவசாய வருமான வரியை விதிப்பது நல்லது அல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். விவசாயிகளுக்கு கணக்கு வைப்பதில் பல கஷ்டங்களும், அதனால் லஞ்ச ஊழல் அதிகரிப்பதும் தான் இதன் பலனாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

மேலும் டீசல் ஆயிலுக்குப் போட்டிருக்கும் வரியினால் தண்ணீர் இறைப்பினால் விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். அதனால் உற்பத்தி பாதிக்கப்படும் என்பது எனது அபிப்பிராயம். இந்தக் குறைகளை எல்லாம் அடுத்த வருஷ வரவு செலவு திட்டத்திற்குள்ளாவது நீக்கவேண்டும் என்பதாக அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொண்டு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கின்றேன்.

* SRI B. DORAISAMI REDDIAR : சபாநாயகர் அவர்களே, நம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் நமது சட்ட சபையின் முன் சமர்ப்பித்திருக்கும் பட்ஜெட் விஷயமாக சில வார்த்தைகள் பேச நான் முன் வந்துள்ளேன். இந்த வருஷ செலவுத் திட்டத்தில், செலவு போக ஐந்து லட்சம் அதிக மீதம் இருக்கிறது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஐந்து லட்சம் என்பதை ஐந்து கோடி உபரியாக பட்ஜெட்டில் காட்டுவதற்கு சில குறிப்பிட்ட வழிகள் இருக்கின்றன. அதைப்பற்றி எனக்குத் தெரிந்த மட்டில் கூறலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன். பிரிக்கா டெவலப்மென்ட் ஆபீஸ் என்று 15, 20 ஆபீஸ்களை வைத்துக்கொண்டு, அந்தந்த கிராமங்களில் ஸ்கூல் கட்டவும், ரோடு பாதைகள் அமைக்கவும், வாட்டர் ஸ்கீம் என்றும், ரீடிங் ரூம் கட்டவும் என்றும் ஏற்பாடாகியுள்ளது. நான் சொல்கிறேன், கிராமங்களில், இந்தமாதிரி ரீடிங் ரூமோ, வாட்டர்ஸ்கீமோ அவசியமே வில்லை என்பதுதான் என் கருத்து. சமார் 20, 30 வீடுகள் உள்ள கிராமங்களுக்கு இந்த வாட்டர் ஸ்கீமே அவசியமில்லை. ஏனெனில் வயலிற்கு வேலை செய்யப் போகிறவர்கள், வேலை செய்துவிட்டு திரும்பும்போது குளங்களிலோ அல்லது ஆறுகளிலோ குளித்துவிட்டுத்தான் அவர்கள் வீடு திரும்புகிறார்கள். பெண்கள் குளங்களுக்குப் போகும்போது ஸ்நானம் செய்துவிட்டுத்தான் திரும்புகிறார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட கிராமங்களில் பதினாயிரம் ரூபாய் செலவில் இப்படிப்பட்ட வாட்டர் பாங்குகள் கட்ட வேண்டிய அவசியமேயில்லை. ஒவ்வோரு கிராமத்திலும் ப்ரைவட் ப்ளாண்டிங்கின் கீழ் ஸ்கூல்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஸ்கூல்கள் சாயங்காலம் நாலரை மணி கழிந்த பிறகு மூடப்படுகிறது. அந்த ஸ்கூல்

2-30
p.m.

[Sri B. Doraisami Reddiar] [5th March 1958]

களிலே இந்த வாசகசாலைகளை ஏற்படுத்தினால் அந்த ஸ்கூல் டீச்சர்களே அந்த வாசகசாலைகளை மேற்பார்வை செய்து கொள்வார்கள். ஆகவே, தனிப்பட்ட ரீடிங் ரூம் வேண்டியதில்லை என்பதுதான் என் கருத்து. ஏதோ ஒரு 100 ரூபாய்க்கு ஒரு பீரோ மாத்திரம் வாங்கி வைத்தால் போதும். அதை விட்டு விட்டு 5,000, 6,000 என்று பணம் செலவு செய்து ரீடிங் ரூம் கட்ட வேண்டியதில்லை. ப்ரைவேட் ப்ளானிங்கின் கீழ் ஒவ்வொரு கிராமங்களிலும் அந்தந்த ஜில்லாக் கலெக்டர் மூலம் ஸ்கூல்கள், ரோடு வசதி போன்றவைகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அவைகள் திறமையாகவும் செய்யப்படுகிறது. அதை விட்டு பிர்க்கா டெவலப்மென்ட் ஆபீஸர்கள் என்று பதினைந்து பேர்களை வைத்துக்கொண்டு இருப்பதினால், அவர்களின் ஜீப்பிற்கும், அந்த ஜீப்பிற்கு பெட்ரோல் செலவிற்குந்தான் பணம் போய், பணம் வீணாகிப் போகிறதே தவிர அந்தக் கிராமங்களுக்கு அதனால் நல்ல பலன் ஒன்றும் ஏற்படுவதில்லை. ஏழெட்டு மாதங்களாக, என் தாலுக்காவில் மூன்று பிர்க்காக்கள் சுமார் 60, 70 கிராமங்கள் சேர்க்கப்பட்டு வேலை நடந்து வருகிறது. டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் மூலம் சர்க்கார் 5,000 ரூபாயும், ஜில்லா போர்ட் கால் பங்கும், மக்கள் கால் பங்கும் போட்டு வேலைகள் நன்கு நடந்து வந்தது. அதை விட்டு விட்டு பிர்க்கா டெவலப்மென்ட் என்று வைத்து விட்டார்களே தவிர, அந்த அதிகாரிகள் சாப்பிடுவதில்தான் டெவலப்மென்ட் இருக்கிறதே தவிர அக்கிராமங்களில் ஒருவிதமான டெவலப்மென்ட்டும் காணப்படுவதில்லை. எங்கள் பி.டி.ஓ. யிடம் நான் கேட்டேன், “ஆனே டெவலப்மென்ட்டாய் இருக்கிறீர்கள்” என்று, அதோடு கேட்டேன், வேலைகளில் டெவலப்மென்ட் ஒன்றையும் காணவில்லையே என்று. அதற்கு அவர் சொன்னார், கிராமங்களுக்குச் சென்றால் வந்துவிட்டீர்களா எங்களிடம் பணம் வாங்க, தண்டச் சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டு எங்களிடம் வேலை வாங்க வந்துவிட்டீர்களா என்று சொல்கிறார்கள். கிராமங்களில் உள்ள மக்களே சொல்கிறார்கள், எங்களுக்கு ரீடிங் ரூம் வேண்டாம், வாட்டர் ஸ்டீம் வேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஸ்கூலும், ரோடு வசதியும் மட்டுமே செய்து கொடுத்தால் போதும் என்று தான் அவர்கள் அபியிராயப்படுகிறார்கள். மாதம் தரூ 5,000 ரூபாய் அந்த உத்தியோகஸ்தர்களின் சம்பளத்திற்கும் பெட்ரோல் செலவிற்காகவும் போகிறது. அங்குள்ள வேலைகளுக்கு என்ஜினியர்களோ, அல்லது பெரிய பெரிய அதிகாரிகளோ தேவையில்லை. அறுபது கிராமங்கள் சேர்த்தது ஒரு பிர்க்காவாகும். இந்த அதிகாரிகளுக்கு கொடுக்கும் சம்பளம், பெட்ரோல் செலவு முதலியவைகளுக்கு ஆகும் செலவுகளை ஜில்லா கலெக்டரிடம் கொடுத்து விட்டு அந்த கிராமங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை செய்து கொடுங்கள் என்று சொன்னால் அக்கிராமங்களில் வேலைகள் நன்கு நடைபெறும். அங்குள்ள மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுக்க முடியும். இதனால் நம் சர்க்காருக்கு ஏற்படும் நஷ்டமும் ஏற்படாமல் போகும். அடுத்தபடியாக நிலவுடமை பற்றி பேசப்படுகிறது. நாம் இந்த அலெம்பனிக்கு வருவதற்கு முன்பே, உச்ச வரம்பு, வீலிங் என்ற பிரச்சனைகள் எல்லாம் இருந்து வருகிறது. ஏதோ 60, 40, 20 என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். நில உடமைக்கு உச்ச வரம்பு விதிக்க வேண்டுமென்று எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். நான் சொல்கிறேன், பயிர் செய்யாதவர்கள், அல்லது பயிர் செய்யத் தெரியாதவர்கள்தான் இப்படியெல்லாம் பேசுகிறார்கள் என்பதுதான் என் கருத்து. என் அப்படிச் சொல்கிறேன் என்று கேட்டால், சாகுபடி செய்யத் தெரியாதவர்களிடம் நிலத்தைக் கொடுத்தால் அவர்களால் என்ன செய்ய முடியும். எல்லோரும் சொல்கிறார்கள், நிலத்தை பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டும், நிலத்தை பகிர்ந்து கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். எல்லாக் கட்சிக்காரர்களும் நில வரம்பு, உச்ச வரம்பு, என்றும் கையேர்வாரம் என்றும் மாட்டேர் வாரம் என்றும் எல்லாம் சொல்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்களும் ஏதோ கையேர் மாட்டேர் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். நான் என் நிலத்தில் இரண்டு காணி சர்க்காருக்குக் கொடுத்து விடுகிறேன், அதற்குப் பதில் இரண்டு பஸ் பெர்மிட் கொடுக்கட்டும். இரண்டையும் வைத்துப் பார்த்து வருடக் கடைசியில் எது லாபம் என்று பார்க்கலாம். பஸ் பெர்மிட் வைத்திருப்பவர்கள் முன்னேறிக்கொண்டு போடார்கள், நிலத்தைப் பயிரிடுகிறவர்கள் கீழ் நோக்கிக் கொண்டுதான் போவார்கள். இந்த பஸ் பெர்மிட் கொடுக்கும் விஷயத்தில் சில நிபந்தனை

5th March 1958] [Sri B. Doraisami Reddiar]

கள் இருக்கின்றன. மார்க் லிஸ்டம் என்று அதைச் சொல்வார்கள். நிலம் பயிர் இடத் தெரிந்தவன்தான் பயிரிட முடியும். ஆனால் அதற்கு மார்க் லிஸ்டம் வேண்டாமா? பஸ் பர்மிட் கொடுப்பதில் அவர் அந்த இடத்தைச் சார்ந்தவராய் இருப்பதோடு அங்கு வொர்க் ஷாப்பும் இருக்க வேண்டும். இச்சமயத்தில் நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால் எல்லோரும் ஓர் குலம், எல்லோரும் சமமாயிருக்க வேண்டுமென்றெல்லாம் பேசும்போது, ஒருவருக்கு ஒரு பர்மிட், ஒருவருக்கு 4, ஒருவருக்கு 5, ஒருவருக்கு 6 பர்மிட் என்று எல்லாம் கொடுப்பதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது என்று கேட்கிறேன். ஒருவருக்கு பெர்மிட் கிடைத்தால் எந்த மந்திரியைப் பார்த்தாய், கலெக்டர் உங்களுக்குத் தெரிந்தவரா என்றெல்லாம் கேட்கிறார்கள். ஆக, நான் சொல்வது என்னவென்றால் ஒரு மைலிற்கு 500 ரூபாய் என்று வைத்து ஒரு சில மைல்களுக்கு பெர்மிட் வழங்க வேண்டும். பஸ் ஈட் இப்பொழுது ஏதோ 25 சத விதிகம் அதிகப் படுத்தப் போவதாக அறிகிறோம். ஐம்பது சத விதிகம் ஆக வேண்டுமானால் உயர்த்திக் கொள்ளுங்கள். நான் சொல்வது என்னவென்றால், மைல் ஒன்றுக்கு 500 ரூ. வீதம் 100 மைலிற்கு பெர்மிட் கொடுத்தால் 50,000 ரூபாய் கிடைக்கும். இருநூறு மைலிற்கு கொடுத்தால் 1,00,000 ரூபாய் கிடைக்கும். அப்படி வேண்டுமென்றால், ஆக்ஷன் செய்து கொடுக்கட்டும். இவ்வளவு டெபாலிட் வைக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லட்டும். அதனால் நமது சர்க்காருக்கு கிடைக்கும் வருவாயும் அதிகரிக்கும். இம் மாதிரி பஸ் ஈட்கள் வைத்திருப்பவர்கள் போன்றவர்களுக்கு கிடைக்கும் வருமானத்தையும், நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பவனுக்கு கிடைக்கும் வருவாயையும் வைத்துப் பார்த்தால் நிலத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பவனுக்கு கிடைக்கும் வருவாய் மிகமிகக் குறைவு என்பதை நாம் பார்க்க முடியும். அப்படிச் செய்தால் யாரும் மந்திரிகளையோ அல்லது கலெக்டரையோ இப்படி பஸ் பர்மிட் கொடுத்ததற்காக குறை கூற மாட்டார்கள், அதோடு நமது சர்க்காருக்கும் வருவாய் கூடுதல் கிடைக்கும் என்று சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்தபடியாக, நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால், ஹரிஜனங்களுக்காக எவ்வளவோ மரையங்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஹரிஜனங்களை விட மோசமானவர்களாக இருக்கிறார்கள் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள். சேணியர், செங்குந்த முதலியார், தேவாங்கர், என்றெல்லாம் உள்ளவர்கள் நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் இன்றைய நிலை ஹரிஜனங்களின் நிலையைவிட மோசமாக இருக்கிறது. ஹரிஜனங்களுக்கு எத்தனையோ வழிகளில் பிழைக்க முடியும், அதற்குள்ள வழிகள் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறது. ஆனால் இந்த நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கு நெசவைத் தவிர வேறு ஒரு தொழிலும் தெரியாது. ஆகவே நான் சொல்வது என்னவென்றால் இந்த தொழிலாளர்கள் தங்கள் தொழிலை நடத்த ஒரு வீடு கூட இல்லாமல் வாடகை வீட்டில் இருந்து கொண்டு கஷ்டப்படுகிறார்கள். வீட்டு வாடகை கூட கொடுக்க லாயக்கற்றவர்களாக இவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற படிப்பு வசதி, வீட்டு வசதி, உணவு விடுதி வசதி போன்ற வசதிகள் போன்று இந்த நெசவுத் தொழிலாளர்களுக்கும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே இவர்களுக்கும் சில நிதிகள் ஒதுக்கி ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகைகள் போன்று இவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனது சிற்றுறையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI S. SAMIKANNU PADAYACHI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்கத்தின் 1958-59-ம் வருஷத்திய வரவு செலவு திட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். நான் அதை மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். திட்டத்தின்பற்றி எதிர்க்கட்சியிலுள்ள மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்கள் மிக மோசமாக இருக்கிறது என்று பேசினார்கள். அப்படி ஒரு எதிர்க்கட்சி இல்லாவிட்டால் நாம் திருந்த மாட்டோம். ஆதலால் அவர்களை நாம் போற்ற வேண்டியதுதான். அதோடு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் ஒரு கோடி ரூபாய் துண்டு விழுவதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த ஒரு கோடி ரூபாயை எத்தனையோ இனங்களில் சரிசுட்டியிருக்கலாம். அவர்களுக்கு தெரியாது என்று நான்

[Sri S. Samikannu Padayachi] [5th March 1958]

சொல்ல வரவில்லை. இப்போது இதை சரிக்கட்டுவதற்கு வேண்டி சில வரிகளை போட முன்வந்திருக்கிறார்கள். அதாவது விவசாயிகளுக்கு 3,000 ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு வரி விதிக்கும்படியாக தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். பொது மக்களுக்கு சர்க்கார் எத்தனையோ நன்மைகள் செய்தாலும் கூட அவைகளை எல்லாம் பொது ஜனங்கள் புகழ் மாட்டார்கள். கால் அணு வரியில் கூட்டிவிட்டால் அரசாங்கத்தை திட்டுவார்கள். மூவாயிரம் ரூபாய் வருமானம் என்றால் இந்த காலத்தில் 200 மூட்டை விற்பனை செய்தால் தான் 3,000 ரூபாய் வருமானம் வரும். இந்த 3,000 ரூபாய்க்கு சாதாரணமாக வரியை கட்டிவிடுவார்கள். ஆனால் அந்த குடியானவனுக்கு கணக்கு எழுதிக்கொண்டிருந்தால் விவசாயத்தை பார்க்க முடியாது. இவ்விதம் வரி விதிப்பதாயிருந்தால் எந்த நேரமும் கணக்கு எழுதுவதும் திருத்துவதும் தான் நடந்துகொண்டு இருக்கும் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். முன்னால் இன்கம் டாக்ஸ் ரெவினியூ டிபார்ட்மென்டில் அதாவது கலெக்டர், தாசில் தார் இவர்களிடத்தில் இருந்து வந்தது. அப்பொழுதும் இதற்கு கணக்கு எழுதுவதற்கும் பெட்டிஷன் எழுதுவதற்கும் அதிகாரிகளுக்கு லஞ்சம் கொடுப்பதற்கும்தான் நேரம் சரியாக இருந்து கொண்டிருந்தது. ஆகவே இப்போது அது மாறி வந்திருக்கிறது. இப்போது அதிகமான டன் உணவு தான் கிடைத்திருப்பதாக அறிகிறோம். ஆனால் இந்தமாதிரி வரிகள் வந்தால் மேலும் உணவு உற்பத்தி கூடாது, குறைவ்தான் செய்யும் என்பதை சொல்லிக்கொள்கிறேன். மேலும் 25 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு வரி என்றிருந்தால் குறைந்தது 100 ஏக்கர் இருந்தால்தான் 25 ஆயிரம் ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கும். நூறு ஏக்கர் பயிர் செய்து 60—40 எல்லாம் கொடுத்து அதற்கு பின்னால் 9 அணு வீதம் கணக்கு வைத்து 20 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு 9 ஆயிரம் ரூபாயை சர்க்காருக்கு கொடுத்துவிட்டு பாக்கி 11 ஆயிரம் ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு நிலத்தை என்ன செய்ய முடியும்? அதை வைத்துக் கொண்டு எப்படி அந்த நிலங்களை எல்லாம் சாகுபடி செய்ய முடியும் என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே சர்க்கார் இந்த வரியை தள்ளிவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த வரியை வேண்டுமானால் 1955-56-ல் போட்டிருந்தது மாதிரி ஸெஸ் வரியை அதாவது நிலத்தீர்வையில் 4 அணு உயர்த்தினால் துண்டு விழும் பணத்தை சரிக்கட்டிவிடலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இதை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு செலவுகளை எத்தனையோ வகைகளில் குறைக்கலாம். இதனால் சில ஆட்கள் வெளியே போக வேண்டியிருக்கும். அதனால் அரசாங்கம் இந்த செலவுகளை எல்லாம் விட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அவ்விதம் ஆட்களை வெளியே அனுப்பிவிட்டால் அதற்கென்று ஒரு கூட்டம் போட்டு விடுவார்கள். பல இலாக்காக்களிலும் பொது மக்களின் பணம் அவசியமாக செலவு செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதையும் குறைக்கலாம் என்று அரசாங்கத்திற்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இறையெல்லாம் அரசாங்கத்திற்கு கவனிக்கத் தோன்றாது. கல்வியை எடுத்துக் கொண்டால் வருவாயில் ஐந்தில் ஒரு பங்கு கல்விக்காக செலவு செய்யப்பட்டு வருகிறது. அது நல்லது தான். கல்வி முன்னேறினால் தான் நமது நாடு முன்னேற முடியும். ஆகவே இதைப்பற்றி திருப்தியடைகிறேன். அதில் எல்லா இனத்தவர்களுக்கும் ஆளுவது பாரம் வரையிலும் இலவசமாக படிப்பதற்கு சலுகை செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைத் தாண்டினால் தொழில் கல்வி மாணவர்களுக்கு சலுகை கொடுக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் காலேஜ் மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சலுகையை நிறுத்தினால் எகப்பட்ட பணம் மிஞ்சும் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு ஞாபகமுட்ட விரும்புகிறேன். அடுத்ததாக நில சீர்திருத்தத்தைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதாவது முன்னால் 200 காணி, 100 காணி என்று நிலத்தை வைத்திருந்தவர்கள் இப்போது 10 ஏக்கர், 15 ஏக்கர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சுமார் 40 வருடங்களுக்கிடையில் இந்த மாற்றத்தை நாம் தெரிந்திருக்க முடியும். ஏற்கனவே இருந்த நிலங்கள் எல்லாம் துண்டு துண்டாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் நிலச்சீர்திருத்தத்தை கையில் வைத்துக்கொண்டு இருப்பது மேற்கொண்டு இருக்கக்கூடிய ஒரு ஏக்கர்

5th March 1958] [Sri S. Samikannu Padayachi]

ஐந்து ஏக்கர் நிலங்களை மேலும் துண்டிடுவதற்குதான் ஆகும். இதனால் உணவுப் பிரச்சனை கூடுதலாகிக் கொண்டேதான் வருமே தவிர குறையாது என்பதை அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். ஆகவே நிலச் சீர்திருத்தம் இப்போது தேவையில்லை என்பதை, அதிலும் நம் மாகாணத்திற்கு இப்போது அவசியமில்லை என்பதை சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு 2,000 ஏக்கர்கள், 3,000 ஏக்கர்கள் எங்கு வைத்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் ஒன்றிரண்டு ஜில்லாக்களில்தான் அதை பார்க்க முடியும். அதிலும் இம்மாதிரி நிலங்கள், சர்க்கார் இனம் நிலங்களையும் புறம்போக்கு நிலங்களையும் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள்தான் இருப்பார்கள். இதல்லாமல் அதிகமாக நிலம் வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால் அவைகள் எல்லாம் கிரயம் கொடுத்து வாங்கின நிலங்களாகத்தான் இருக்கும். அப்படிப்பட்டவர்கள்தான் இன்றைக்கு அதிக நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். ஆகவே இந்தத் திட்டத்தை கைநழுவ விடும்படி சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், அடுத்தபடியாக பாசன வசதியை எடுத்துக்கொண்டால் சற்றேறக்குறைய நாம் எவ்வளவோ முன்னேறியிருக்கிறோம் என்பதை தெளிவாக சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்றைக்கு எவ்வளவோ கால்வாய் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய சர்க்கார் இதில் நல்ல வெற்றி கண்டிருக்கிறார்கள். கிழக்கு போகிற தண்ணீரை மேற்கே கொண்டுவர சாகுபடிக்கு வழி செய்திருக்கிறார்கள். அதைக் கண்டு நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். நமது ராஜ்யத்திலுள்ள நாலைந்து பெரிய திட்டங்களும் முடிந்து விட்டது என்று நினைக்கிறேன். ஒன்றிரண்டில் ஜலமும் விரிவதாக இருக்கிறது. இன்னும் ஒன்றிரண்டு திட்டங்கள் பாக்கியிருக்கிறது. அதில் குறிப்பாக வெள்ளாறு என்பது சேலத்திலிருந்து தென்னாற்காடு வழி போய் கடலில் போய் சங்கமம் ஆகிறது. இதற்கு முன் மழை சரியாக இல்லாத காரணத்தினால் அதில் 4 அங்குலம் ஜலம் கூட இல்லாமல் இருக்கிறது. காவேரி ஜலத்தை இதில் விரிவதாயிருந்தால் சேலம் ஜில்லாவில் ஒரு பகுதி திருச்சி ஜில்லாவில் இரண்டு தாலுகாக்கள், தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் 3 தாலுகாக்கள் இந்த இடங்களுக்கெல்லாம் சாகுபடிக்கு பயகை இருக்கும். அதோடு உணவுப் பொருள்களும் அதிகமாக கிடைக்க முடியும். சர்க்கார் இந்தத் திட்டத்தை ஏற்கனவே பரிசீலித்து இருக்கிறது. ஏதோ இந்தத் திட்டத்திற்கு அதிகமான தொகை ஆகும் என்று இதை கைவிட்டு விட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். பெரிய திட்டத்தில் இந்த ஒரு திட்டம் தான் பாக்கி இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே இதை சர்க்கார் நிறைவேற்றித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மது விலக்கு பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மது விலக்கை கூடுமானவரையில் சர்க்கார் எவ்வளவோ சிரமம் எடுத்துக் கொண்டு அதை வெற்றிகரமாகக் வேண்டுமென்று நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக எவ்வளவோ பணம் செலவழித்தும் அது நின்றபாடியில்லை. அதாவது இந்தச் சாராயம் காய்ச்சுவது நின்றபாடியில்லை. சாராயம் காய்ச்சுவதும் கடையில் விற்பதும் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டதான் வருகின்றது. நாம் போலீஸை நம்புகிறோம். போலீஸ் போய் ஏதாவது கேஸ் பிடித்தால் அந்த கேஸ் கோர்ட்டுக்கு வருவதில்லை. பொது மக்களில் யாராவது இரண்டு பேருக்குத் தெரிந்தால்தான் அது கோர்ட்டுக்கு வரும். நேரே போய்ப் பிடித்தாலும் அது கோர்ட்டுக்கு வருவதில்லை. ஒவ்வொரு ஊரிலும் அநேக கடைகள் இருக்கின்றன. மது விலக்கை வெற்றிகரமாகச் செய்வதற்கு எனக்கு ஒரு யோசனை தோன்றுகிறது. கிராமப் பெரியதனக்காரர்களாக மணியக்காரர்கள், கணக்குப்பிள்ளைகள் இவர்களிடம் சலுகைகள் கொடுத்து கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதைத் தடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். போலீஸ் ஸ்டேஷன் 30 மைல் தூரத்தில் இருக்கிறது. அதோடு பிடித்தாலும் அவர்களை விட்டு விடுகிறார்கள். போலீஸ் வேளையில் வருவதில்லை. அதனால் கிராம மணியக்காரர்கள், கணக்குப்பிள்ளை இவர்களுக்குச் சலுகை காட்டி அவர்களிடம் இந்த மது விலக்கை ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஐந்தாண்டுத் திட்டம். இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதிகப் பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது. சென்ற ஆண்டு எங்கள் தாலுகாவில் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் வந்துவிட்டது. முப்பதாயிரம்

[Sri S. Samikannu Padayachi] [5th March 1958]

ரூபாயில் ஒரு வருஷத்தில் 5,000 ரூபாய் போக்குவரத்துச் செலவைத் தவிர பாக்கி 25,000 ரூபாயைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட்டார்கள். அதற்கு ஒரு தாசில்தாரைத் தவிர பி.டி.ஓ. ஒருவர் இருக்கிறார். தாசில்தார், பி.டி.ஓ. என்று இரண்டு பேர் தேவையில்லை. அதை தாசில்தாரே பார்க்கலாம். அதோடு மற்ற ஆட்களையும் குறைக்கலாம். ஒரு ஊருக்கு வந்து அவர்கள் பார்க்க வந்தவர் இல்லையென்றால் எல்லோரும் திரும்பி விடுகின்றனர். அவர்களுக்கு இப்பொழுது கொடுக்கும் ஜீப் காணம் திறுத்தி விட்டு மற்ற வாகன வசதி கொடுத்தால் வேலை நடக்கும். அவர்கள் திடீரென்று ஒரு ஊருக்குப் போவார்கள். அவர்கள் இல்லையென்றால் வந்த ஜீப் காரிலேயே திரும்பிவிடுவார்கள். இந்த ஜீப் இல்லையானால், அங்கேயே தங்கி (சபாநாயகர் மணி அடித்து அடுத்த அங்கத்தினரைக் கூப்பிட்டார்).

MR. SPEAKER : The hon. Member may resume his seat.

SRI K. RAMASUBBU : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த 1958-59-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை முழுமனதுடன் ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைப் பேச இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நான் விரும்புகிறேன். (ஸ்ரீ டி. டி. டேனியல் சபாநாயகர் ஆசனத்தில் அமர்ந்தார்.) தனக்குப் போக தானம் என்ற வாக்குக் கிணங்க, இங்கு நமது மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்கள் தங்கள் தங்கள் தொகுதியிலே இருக்கிற பிரச்சனைகளை பூராவாகப் பேசுகிற நேரத்தில் நானும் எனது தொகுதி பற்றி, கடந்த ஒரு ஆண்டுக்கு இந்த முக்கிலையிருந்து சப்தம் வராத நிலையிலே, சப்தத்தை அதிகமாகப் போடலாம் என்று ஆசைப்படுகிறேன். எங்கள் பிராந்தியம் 5 தொகுதியைக் கொண்டது. அதிலே இப்போது பிளாக் டெவலப்மென்ட் என்றும், நேஷனல் எக்ஸ்டென்ஷன் என்றும் பலவிதமான வார்த்தைகளை உபயோகிக்கிறார்கள். அவைகள் என்ன என்பது இந்தப் பிராந்தியத்திலுள்ள மக்களுக்குத் தெரியாது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது எங்கள் ஜில்லா பிளானிங் கமிட்டியிலிருந்து எந்தெந்த பிருக்காவிற்கு எப்படியெப்படி பிரொயாரிடி கொடுத்து பிளாக் டெவலப்மென்ட்டில் எடுக்க வேண்டுமென்று அனுப்பியிருக்கிறார்கள் அரா சாங்கத்திற்கு. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால், எங்கள் மாவட்டத்திலிருந்து கலெக்டர் அவர்களால் அனுப்பப்பட்ட அந்த லிஸ்டை, பிளானிங் கமிட்டியிலுள்ள அத்தனை எம்.எல்.ஏ.க்களும் மற்றும் அத்தனை பேர்களும் சேர்ந்து நாங்கள் அனுப்பியிருக்கும் அந்த லிஸ்டை அங்கீகரித்து அதன்படி திட்டங்களைப் போடுமாறு வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

இப்போது இந்த பட்ஜெட்டைப்பற்றி முதலில் பேசவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன். இந்த வருஷத்து பட்ஜெட்டில் 135 லட்ச ரூபாய் பற்றாக்குறையைக் இருக்குமென்று முதலில் முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் நம் அதிர்ஷ்டவசமாக நமது மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து 30 லட்ச ரூபாய் நாம் எதிர்பாராதபடி வந்து 135 லட்சம் என்பது 105 லட்சமாக மாறியிருக்கிறது. அதிலிருந்து நமது பட்ஜெட்டுக்கு நல்லகாலம் பிறந்திருக்கிறது என்று அறிகுறியாக எடுத்துக் காட்டுகிறேன். இன்னும் மற்றொரு சந்தர்ப்பத்திலே நம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையிலே இன்னும் 60 லட்ச ரூபாய் நமக்குக் கிடைக்கலாம் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அதாவது மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து நாம் வாங்கிய கடன்களுக்கு வட்டியைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, நிதிக் கமிஷன் சிபாரிசு செய்து மத்திய சர்க்கார் ஒப்புக் கொள்ளாத நிலையில் இருக்கிறது. அதை நாம் கைவிட்டு விடக்கூடிய சந்தர்ப்பமேயில்லை. இந்த 60 லட்சத்தை எதிர்பார்த்தால் இந்த பற்றாக்குறை 105 லட்சத்திலிருந்து 45 லட்சமாக மாறலாம். ஆகவே நாம் 45 லட்சம் பற்றாக்குறை என்று எடுத்துக்கொண்டு இந்த சந்தர்ப்பத்தில் இதற்காக நாம் புதிய வரிகளைப் போடவேண்டியது அவசியமா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ஒரு பட்ஜெட் மைனலில் இருக்கலாம். அதை டெபிவிட் பைனான்சிங் என்று சொல்வார்கள். நமது பைனான்ஸ் டிபார்ட்மென்ட் நமக்கு ஒரு புத்தகத்தை அளித்திருக்கிறார்கள். அதைப் பார்க்க மிகக் மகிழ்ச்சி. அதில் நான் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதில் அவர்கள் டெபிவிட்

5th March 1958]

[Sri K. Ramasubbu]

பைனான்ஸிங் என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றி ஒரு சிறு விளக்கத்தை கொடுத்திருந்தால் இன்னும் நாங்கள் டெபிஸிட் பைனான்ஸிங்கைப்பற்றி நல்ல விரிவான முறையில் பேசியிருக்க முடியும். ஆகவே அவர்களுக்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஒன்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அடுத்த ஆண்டு இதைப்பற்றி ஒரு சிறு குறிப்பு சேர்த்துக் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்குமென்பது எனது கருத்து. ஆகவே, டெபிஸிட் பைனான்ஸிங்காக நமது பட்ஜெட் இருந்தால் என்ன என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். டெபிஸிட் பைனான்ஸிங் என்றால் “இட் மேஸ்ட் ரு இன்பிளேஷன்” என்று சொல்லலாம். ஆனால் “மாடரேட் டெபிஸிட் பட்ஜெட்டாக” இருந்தால் இன்பிளேஷன் ஒன்றுக்கும் பயப்படவேண்டிய அவசியமில்லை என்று சில நிபுணர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த பற்றாக்குறை பற்றாக் குறையாக இருந்தால் என்ன கெட்டுப் போய்விடுமென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நமது நிதி அமைச்சர் “ராஜ்யத்தின் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் அளவைப் பற்றித் திட்டக்குழுவுடன் நாம் விவாதித்தபோது வருவாய் இன் வரவு செலவைச் சரிக்கட்டுவதற்குப் போதிய நிதி வசதிகள் திரட்ட முடியும் என்று குறிப்பாக உறுதி கூறியுள்ளோம்” என்று 21-வது பக்கத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் காரணத்திற்காக இந்தப் புது வரிகளைப் போட ஆசைப்படுகிறார்களா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். புது வரிகள் போடுவதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் இந்த பட்ஜெட்டில் புது வரிகள் வேண்டுமா என்பதுதான் என் கேள்வி. போன ஆண்டிலே 3 கோடியே 33 லட்சம் ரூபாய் துண்டு விழும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் திருத்தப் பட்ட மதிப்பீட்டின்படி 5 லட்சம் ரூபாய் உபரியாகக் கிடைத்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் நாம் எதிர்பார்த்த அளவுக்குச் செலவுகள் நடக்கவில்லை என்று நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்த பட்ஜெட்டைப் போட்டாலும் மதிப்பீட்டில் செலவு கண்டிப்பாக செலவு அதிகப்பட முடியாது என்பது நாம் கண்டறிந்த உண்மை. ஆகவே நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் 1 கோடியே 5 லட்சம் ரூபாய் “deficit” ஆனது திருத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டின் போது கண்டிப்பாக உபரியாக முடியும் என்பதில் சந்தேகமே கிடையாது. ஆகவே இந்தப் புதுவரிகளை இப்பொழுது போட்டிருக்கவேண்டாமென்று தான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அவைகள் நல்லதா, கெட்டதா என்று யோசிப்பதற்கு இந்த வருஷத்திலே சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்திருக்க வேண்டாம். அவைகள் இல்லாமலேயே நமது பட்ஜெட் சரியாகிவிடும் என்று அபிப்பிராயப்படுகிறேன். டீசல் எண்ணெய்மீது போடப்பட்ட வரி மூலம் 70 லட்ச ரூபாயும், பொழுதுபோக்கு வரி மூலம் 30 லட்சம் ரூபாயும் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. நமக்குத் துண்டு விழும் தொகை 105 லட்சம் ரூபாய். ஐந்து லட்சம் தான் வித்தியாசப்படுகிறது. இந்த 5 லட்சம் பற்றாக்குறையை உபரி ஆக்குவதற்காக விவசாய வருமான வரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இதை ஏன் போடவேண்டும்? புது வரி போடுவதில் ஆட்சேபணியில்லை. ஆனால் போடவேண்டிய சந்தர்ப்பத்திலே போடவேண்டும். ஆயிரத்து தொனாயிரத்து முப்பத்தி ஆறாம் ஆண்டு முதல் 1954-ம் ஆண்டு வரை பல தடவைகள் சர்ச்சை செய்து இந்த வரியைக் கைவிட்டு இருக்கிறோம். அந்த வரியை, சந்தர்ப்பம் நேராதபொழுது ஏன் கொண்டுவர வேண்டுமென்றுதான் கேட்கிறேன். இந்த 5 லட்சம் ரூபாய் பற்றாக்குறையை வேறு வகையில் சரிக்கட்டக் கூடாதா? டீசல் எண்ணெய் மீதுள்ள வரியிலிருந்து 70 லட்சம் கிடைக்குமென்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த 70 லட்சத்தை 73 லட்சமாக ஆக்கலாமே. என்ன கெட்டுப்போய்விடும்? அதே மாதிரி பொழுதுபோக்கு வரியிலிருந்து கிடைக்கும் 30 லட்சத்தை 32 லட்சமாக ஆக்கிக் கொள்ளுங்கள். ஒருவரும் குற்றம் சொல்லப் போவதில்லை. ஆக மொத்தம் 73+32 லட்சம், அதாவது 105 லட்சம் கிடைத்துவிடுமே. ஆகவே இந்தப் புது வரிகளைப் போடவேண்டிய அவசியமே இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.

அப்படி நாம் வரிகளைப் போடவேண்டுமென்று நினைத்தால், டீசல் எண்ணெய் மீதுள்ள வரியிலிருந்து விவசாயிகளுக்குக் கண்டிப்பாக விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு ஆயில் எஞ்சின் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற விவசாயியின் கணக்கைப் பார்த்தால் ஒரு ஆயில் எஞ்சின் ஒரு காலன் எண்ணெய்க்கு மூன்று மணி நேரம் ஓடும். மூன்று மணி நேரத்திற்கு அதிகமாக 4-அன் செலவாகிறது.

[Sri K. Ramasubbu]

[5th March 1958]

ஒரு நாளைக்கு ஒரு ஆயில் எஞ்சினை ஒரு விவசாயி 12 மணி நேரம் ஓட்டுகிறான். ஆகவே, ஒரு நாளைக்கு ஒரு ரூபாய் வீதம் அவனுடைய வருமானத்தில் குறைகிறது. ஒரு மாதத்தில் ரூபாய் 30 அவனுடைய வருமானத்தில் குறைகிறது. இந்த வரி சிறிய விவசாயிகளைத் தான் பாதிக்குமேயல்லாது பெரிய விவசாயிகளைப் பாதிக்காது. அதே மாதிரித் தான் விவசாய வருமான வரியும். இதுவும் சிறிய நிலச்சவான்தார் களைத்தான் பாதிக்கும். நான் ஒரு பெரிய நிலச்சவான்தார் என்ஐரு முறையில் பேசுவதாக நினைக்கலாம். பெரிய நிலச்சவான்தார்களுக்காக ஒரு நாளும் நான் கவலைப்படப் போவதில்லை. “இந்த வரியையும் போடுங்கள், இதற்கு மேலும் போடுங்கள்” என்று தான் சொல்லு கிறேன். ஆனால் இரண்டு அல்லது மூன்று ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கும் சிறிய விவசாயிகளை எடுத்துக் கொண்டால், இந்த வரி கண்டிப்பாக அவர்களை மிகவும் பிற்போக்கான நிலைமைக்குக் கொண்டுவரக்கூடிய சூழ்நிலையை உண்டாக்கும் என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இப்பொழுது நம் நாட்டிற்கு முக்கியமாக வேண்டியது உணவு உற்பத்தி. அது நம் நாட்டிலே பற்றாக்குறையாக இருந்தது. இப்பொழுது அரசாங்கம் நிறைவேற்றிவரும் பல திட்டங்களில் அந்த உணவுப் பற்றாக்குறை ஆண்டுக்கு ஆண்டு குறைந்தகொண்டே வருகிறது. வருகிற 1958-59-ல் உணவுப் பற்றாக்குறை நீங்கிவிடுமென்று நமது அமைச்சர் கூறியிருக்கிறார்கள். அதைக் கேட்க மிகவும் சந்தோஷம். ஒரு நாட்டின் உணவுப் பற்றாக்குறை தீர்ந்துவிட்டது என்றால், அது மிகவும் மகிழ்ச்சிகரமான செய்தி. அப்படிப்பட்ட உணவுப் பொருளை உண் டாக்குவதற்கு வேண்டிய தண்ணீரைப் பெருக்குவதற்கு அரசாங்கம் பல திட்டங்களை வகுத்து, பெரிய அணைக்கட்டுகளையும், சிறு நீர்தேக்கங்களையும் ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அதற்காக அரசாங்கத்திற்கு நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

எங்களது மாவட்டத்தில் சமீபத்தில் மணிமுத்தாறு நீர்த்தேக்கத்தை, நான்கு அமைச்சர்கள் வந்து, சிறப்பாக திறந்து வைத்தார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த நீர்த் தேக்கம் திறந்து வைக்கப் பட்டது மக்களுக்கு குதூகலத்தை உண்டாக்கினியது. அதே நேரத்தில் அநேகப் பிரச்சனைகளையும் கிளப்பிவிட்டிருக்கிறது. அந்த நீர்த்தேக்கத்தி லிருந்து எந்தெந்தக் குளங்களுக்கு தண்ணீர் பாய்வது என்பதை அரசாங்கம் நிர்ணயிக்காமல், அணைக்கட்டில் தண்ணீர் பெருகிவிட்டது என்ற காரணத்திற்காக அதைத் திறந்துவிட்டார்கள். அதன்பயனாக இப்பொழுது எந்தக் குளத்திற்கு தண்ணீர் முதலிலே பாய்வது, எதற்கு அடுத்தபடி யாகப் பாய்வது என்கிற பிரச்சனை எழுந்துவிட்டது. கலெக்டர் ஒரு உத்திர வைப் போட்டால் எக்ஸ்சுடிஸ் எஞ்சினியர் மற்றொரு உத்திரவைப் போடு கிறார். இந்த இரண்டு அதிகாரிகளுக்குள் யார் அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வது என்பதை நிர்ணயிக்காத நிலையிலே பல குழப்பங்கள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே அரசாங்கம் கூடிய சீக்கிரத்தில் யாருக்கு இந்தப் பொறுப்பைக் கொடுப்பது என்பதை நிர்ணயிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மணிமுத்தாறு ஜலம் ஓடும் கால்வாய்க்கு இரண்டு பர்லாங் தூரத்திலே மின்சார மோட்டார் வைக்கக் கூடாதென்ற நபந்தனை இருக்கிறது. இனி மேல் புதிதாக வேண்டுமானால் வைக்கவேண்டாம். இப்பொழுது இரண்டு பர்லாங்குக்கு மத்தியிலே அநேக கிணறுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் கிணறுகளிலே ஆயில் என்ஜின்களை வைத்து ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எலெக்டிரிக் மோட்டார் வைக்க ஆசைப்படுகிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் அதற்கு இடம் கொடுக்கவில்லை. ஏன் அரசாங்கம் இடம் கொடுக்கவில்லையென்றால், வாய்க்காலிலே ஓடுகின்ற நீரை இந்த பம்பு செட்டின் மூலம் உறிஞ்சியிருக்கிறார்கள் என்ற பயத்தின் காரணமாக அனுமதி கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். இப்பொழுது ஆயில் எஞ்சின் வைத் திருக்கக்கூடிய அந்தக் கிணறுகளிலே இதே நிலைமைதான் இருக்கிறது. ஆயில் எஞ்சின் வைத்து வாய்க்காலிலே ஓடுகின்ற நீரை கிணறுகள் மூலம் இறைக்கிறார்கள். இதற்கு ஆயில் எஞ்சின் வைத்திருந்தால் என்ன, எலெக்டிரிக் மோட்டார் வைத்திருந்தால் என்ன? கால்வாயிலே போகிற நீரை வெளியே எடுக்கிறார்கள். இதற்கு ஒரு வரம்பு ஏற்படுத்த

5th March 1958]

[Sri K. Ramasubbu]

வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கு முன்பு கிணறுகளை அடுத்து ஆயில் எஞ்சின்களை வைத்து ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிற விவசாயிகளுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டும். அரசாங்கம் எதற்காக மோட்டார் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்லுகிறார்களோ அந்தக் குற்றம் நீங்கிவிடவில்லை. ஆகவே ஆயில் எஞ்சின் வைத்திருக்கிறவர்கள் இனிமேல் எலெக்டிரிக் மோட்டார் வைத்துக் கொள்ளலாமென்று செய்து விடலாம். இப்பொழுது உச்சல் எண்ணெய்க்கு வரி போடப்போகிறோம். குறைந்த நிலையில் மின்சாரம் கிடைக்கும்போது எதற்காக அவர்கள் ஆயில் எஞ்சினை வைத்து ஒட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*SRI S. M. ANNAMALAI : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1958-3-10 59-ம் ஆண்டின் வரவு செலவுத் திட்டக் கணக்கு இந்த சட்டமன்றத்தின் p.m. முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பார்க்கும்போது கிராமங்களில் சில இடங்களில் நாடகங்கள் நடைபெறும், அது ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. அந்த நாடகங்களில் முதன் முதலில் ஒரு அரசன் வருவான். அதற்குப் பின்னால் மந்திரி வருவான். அந்த அரசன் மந்திரியைப் பார்த்துக் கேட்பான், மந்திரியே, “மாதம் மும்மாரி நம் நாட்டில் பெய்கிறது” “மக்கள் சுகமாக வாழ்கிறார்களா” என்றும் கேட்பான். உடனே மந்திரி “மாதம் மும்மாரி பெய்கிறது, மக்கள் சுகமாக வாழ்கின்றார்கள்” என்று பதில் சொல்லுவான். அடுத்தபடியாக விவசாயிகள் வருவார்கள். அவர்கள் வந்தவுடன் “போச்சு, போச்சு, பயிரெல்லாம் போச்சு, பயிரெல்லாம் தீய்ந்து போச்சு” என்று சொல்லுவார்கள். அரசன் ஏன் என்று கேட்பார். “இந்த ஆண்டு மழை பெய்யவில்லை, பயிர்கள் தீய்ந்து போய்விட்டன, வரி கொடுக்க முடியவில்லை” என்று சொல்லுவார்கள். ஆகவே போச்சு போச்சு பயிரெல்லாம் போச்சு என்று சொல்லுவார்கள். அந்த நிலைமையில்தான் இருக்கிறது இந்த வரவு செலவுத் திட்டம். பருவ மழை குறைந்து போய் விட்டது, பயிரெல்லாம் பூச்சி விழுந்து போய் விட்டது என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. ஒரு மாவட்டத்தில், அதாவது கோவை மாவட்டத்தில் 40 சத விதிகம் அதிகமாக மழை பெய்திருக்கிறது, இன்னொரு மாவட்டத்தில் குறைந்துபோய் விட்டது, ஆனால் மூன்று லட்சம் டன் உணவு அதிகமாக எதிர்பார்க்கிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

சாகுபடி கணக்கை எப்படி தயாரிக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். அதாவது ஜனவரி மாதத்தில் சாகுபடி கணக்கு எடுக்கப்படுகிறது. அப்பொழுது இரண்டாவது பயிர் நடவு ஆகிறது. அந்த சமயத்தில் சாகுபடி கணக்கு எடுக்கும்போது இரண்டாவது சாகுபடியும் நல்ல முறையில் இருக்கும் என்று நினைத்துக்கொண்டு நன்றாக விளைந்து விட்டதாக கணக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட புள்ளி விவரங்களை வைத்துக்கொண்டுதான் மூன்று லட்சம் டன் உணவு எதிர்பார்க்கிறோம், அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் தான் திட்டத்தை அழகாக தயாரித்திருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தி அதிகமாக பெருகிவிட்டது, ஐந்தாண்டு திட்டத்தின் மூலம் சென்ற ஆண்டை விட இரண்டு லட்சம் டன் அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது : ஆனால் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்து இருக்கிறது என்று பார்த்தால் 1956-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதத்தில் 377 ஆக இருந்தது, அது மிகவும் உயர்ந்து 1957 ஜனவரியில் 495 ஆக இருந்தது, அதன் பின் 1957 டிசம்பரில் 512 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படி எந்த விதமாக கணக்குப் போடுகிறார்களோ என்னமோ தெரியவில்லை. ஒரு பக்கத்தில் உணவு உற்பத்தி அதிகரித்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லிவிட்டு இன்னொரு பக்கத்தில் வாழ்க்கைத்தரம் புள்ளி விவரம் உயர்ந்து கொண்டு வருகிறது என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.

SRI A. VEDARATHNAM : On a point of information, வருஷத்திற்கு ஒரு தடவை கணக்கு வருகிறது...

SRI T. T. DANIEL (Temporary Chairman) : The hon. Member Sri S. M. Annamalai is not yielding.

[31st March 1958]

SRI S. M. ANNAMALAI : ஆகவே இந்த அளவில் இருக்கிறது சர்க்காருடைய புள்ளிவிவரங்கள். ஆகவே உணவு உற்பத்தியின் பயன் என்ன? ஆனால் இன்னொரு இடத்தில் சொல்லுகிறார்கள், விலைவாசிகள் ஸ்திரமாக இருக்கிறது என்று. இன்னும் விலை இறங்குமுகமாக இருக்கிறது என்று கூடச் சொல்லுகிறார்கள். இதையும் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்; “இருந்த போதிலும் நாம் இன்னும் நிலைமையை விழிப்புடன் கவனிக்க வேண்டிய அவசியம் இருந்து வருகிறது” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் கேட்கிறேன், அவர்கள் இது வரையிலும் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்களா என்று, இப்பொழுது விழித்துக்கொள்வதற்கு. சாகுபடி நல்ல நிலைமையில் இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். சென்ற வருஷத்தில் ஒரு மூட்டை நெல்லின் விலை என்ன இந்த ஆண்டின் நெல் விலை என்ன என்பதையும் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இவர்களுடைய புள்ளி விவரங்கள்படி மூன்று லட்சம் டன் அளவு உணவு உற்பத்தி பெருகுமென்று எதிர் பார்க்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். சென்ற வருஷம் இதே காலத்தில் கிச்சிவு சம்பா நெல் மூட்டை ஒன்று 22 அல்லது 21½ ரூபாயாக இருந்தது. ஆனால் இந்த வருஷம் 28 ரூபாயாக உயர்ந்து விட்டது. இருந்த போதிலும் உணவு அதிகமாக பெருக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

SRI R. SWAMINATHA MERKONAR : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். “தூங்கிக்கொண்டு இருந்தார்களா” என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்லுகிறார், இது பர்லிமென்டரியா என்று கேட்கிறேன்.

SRI T. T. DANIEL (Temporary Chairman) : It is parliamentary.

SRI S. M. ANNAMALAI : அடுத்தபடியாக நீர்ப்பாசனம். நடப்பு ஆண்டைவிட வரும் ஆண்டிற்கு 117 லட்சம் ரூபாய் குறைவாக ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் பெரிய திட்டங்கள் எல்லாம் அனைத்தும் நிறைவேற்றப்பட்டுவிட்டன. இனிமேல் நம் நாட்டில் பெரிய திட்டங்கள் நிறைவேற்றுவதற்கு இல்லை என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பெரிய திட்டங்கள் என்றால் உணவு உற்பத்தியை அதிகமாக பெருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். நான் ஒன்று கேட்கிறேன், இப்பொழுது மினிமம் காரண்டியை அக்ரிமென்ட் பிரகாரம் கட்ட முடியாமல் இருக்கிறார்கள். ஒரு குதிரை வேகத்திற்கு கொடுக்க வேண்டிய 50 ரூபாய் கூட கொடுக்க முடியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலையில் பெரிய திட்டங்களுக்கு என்று ஒதுக்குவதில் குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ள இந்த 117 லட்சம் ரூபாயை ஏன் இந்த விவசாயிகளுக்கு உபயோகப்படும் முறையில் சப்ஸிடியாகக் கொடுத்து இன்னும் அதிகப்படியான பம்பு செட்ஸ்களை அவர்களுக்கு வழி செய்யக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். அப்படி வாங்கிக்கொடுத்து நம் மாகாணம் பூராவும் உள்ள நிலங்களை ஏன் விவசாயத்திற்குக் கொண்டு வந்து உற்பத்தியைப் பெருக்க பயன்படுத்திக் கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். ஆயிரத்து தொளாயிரத்து ஐம்பத்தேழாம் ஆண்டில் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஐந்து கிராமங்களுக்கு ஒரு கோடி 72 லட்சம் ரூபாய்க்கு ஒரு திட்டம் சாங்க்ஷனாகி அது கைவிடப் பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி மந்திரியிடத்தில் நான் ஏற்கெனவே சொல்லியிருக்கிறேன். அங்கிருந்து பத்தி பர்சென்ட் remuneration வராத காரணத்தால் அந்தத்திட்டம் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பதினெட்டு ஆயிரம் ரூபாய் சப்ஸிடி தேவை. இந்த 117 லட்சம் ரூபாயிலிருந்து ஏன் அதை எடுத்துக் கொண்டு அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக திட்டங்களே இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இரண்டு அணைக்கட்டுகள் கட்ட வேண்டும் என்று மந்திரியிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். அவைகள் இன்னும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. ஆனால் பி. பள்ளு.டி. இன்ஸ்பெக்டர் அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால், உட்கார்ந்த இடத்தில் இருந்து கொண்டு என்ன எழுதுகிறார் என்றால், கீழே இருக்கிற ரயத்துக்கள் ஆட்சேபணை செய்வார்களே என்று. இப்படியே பேப்பரில் பதில் வந்திருக்கிறது. அதன் பிறகு இதைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களிடமிருந்தும் கவனிப்பதாக

5th March 1958] [Sri S. M. Annamalai]

கடிதம் வந்திருக்கிறது. ஆகவே சிறு சிறு நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நடத்து வதற்கு இந்த 117 லட்சம் ரூபாயிலிருந்து எடுத்து நடத்துவது சரி இல்லையா?

அடுத்தபடியாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் அந்தந்த மாவட்டங்களில் சரிவர செலவு செய்யப்படுகிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். உண்மையில் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீசர் தலைமையில் ஒரு கூட்டம் நடந்தது. அந்தக் கூட்டத்தில் பகல் உணவுக்காக வேண்டி பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள், அது சரிவர செலவு செய்யப்படவில்லையே, ஒதுக்கி வைத்திருப்பதில் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவிடப்படாமல் அப்படியே இருக்கிறதே என்று கேட்டதற்கு அவர் என்ன சொல்லுகிறார் என்றால் லேபர் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கிற பிள்ளைகளுக்குத்தான் அது செலவு செய்யப்படவேண்டும், மற்ற பள்ளிக்கூடங்களில் படிக்கின்ற தாழ்த்தப்பட்ட பிள்ளைகளுக்கு அதை செலவு செய்ய முடியாது என்று சொல்லுகிறார். மற்ற பள்ளிக்கூடங்களில் படிக்கின்ற தாழ்த்தப்பட்ட பிள்ளைகளுக்கும் ஏன் அதை செலவு செய்யக் கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

இந்த வருஷம் கல்விக்காக பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சென்ற வருஷத்தில் ஒதுக்கிய பணத்தில் 57 சத விதிகம் ஆரம்பக் கல்விக்கு செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வருஷம் ஒதுக்கியிருக்கிற பணத்தில் 54.5 சத விதிகம் செலவிடப்போகிறார்கள். இப்படி இருந்தால் ஆரம்பக்கல்வியில் எல்லோரும் படித்து விட்டார்களா என்பதைக் கேட்கிறேன். அவ்வளவு மக்களும் படித்து விட்டார்களா? 500 பிள்ளைகள் இருக்கக்கூடிய கிராமங்களில் எல்லாம் ஒரு பள்ளிக்கூடம் அமைத்து விட்டதாக அமைச்சர் சொன்னார்கள். அதே சமயத்தில் நம்முடைய தோழர் ப. உ. ஷண்முகம் அவர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு பதிலளிக்கும்போது ஒரு பள்ளிக் கூடத்தை ஆரம்பிக்க உத்தரவு அனுப்பியிருக்கிறோம், அதைப்பற்றி கவனிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்னும் அங்கே பள்ளிக் கூடம் திறக்கப்படவில்லை. என்னுடைய தொகுதியில் கூட, ஏததல் என்ற கிராமத்தில் கட்டிடம் கட்டியிருந்தும் அப்பள்ளி திறக்கப்படவில்லை என்று செலவிடப்படும் பணத்தை குறைத்து வருகிறார்கள். ஆரம்பக் கல்வியில் 5 பர்சென்ட் குறைவாக இந்த ஆண்டு செலவிடப் போகிறோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஏன்?

அதற்கு அடுத்தபடியாக ஆரம்ப ஆசிரியர்களுடைய நிலைமையைப்பற்றி கொஞ்சம் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. என் தொகுதியிலுள்ள பள்ளிக்கூடங்களில் பிள்ளைகளுக்கு பகல் உணவு கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஒரு தடவை அதை சுற்றிப் பார்த்துக்கொண்டு வரும்போது ஒருவர் ஒரு குறையை சொன்னார். அப்பொழுது அன்றைய சப்பரூர் என்ன என்று கேட்டோம். அன்றைய சாப்பாட்டிற்கு சுரைக்காய் சமயல் செய்யப்படும் என்று சொன்னார்கள். அந்த சுரைக்காய் எங்கே என்று கேட்டதற்கு அதை ஆசிரியர் எடுத்துக் கொண்டுபோய் சமயல் செய்து விட்டார் என்று சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி ஆசிரியரைக் கேட்டதற்கு அவர் என்ன சொன்னார் என்றால் என் வீட்டுக்கு சமயல் செய்வதற்கு வேண்டிய பதார்த்தம் இல்லை. அதனால் அதை எடுத்துக்கொண்டு போய்விட்டேன் என்று சொன்னார். இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் ஆசிரியரைப்பற்றி குறை கூறுவதற்கு இல்லை. அங்குள்ள ஆசிரியர்களின் நிலைமை அப்படி இருக்கிறது என்று சொல்வதற்குத்தான் இதை எடுத்துக் கூறுகிறேன். அவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சம்பளம் போதாமல் அவர்கள் சுரைக்காயை எடுத்துக்கொண்டு போகக்கூடிய அளவில் அவர்களுக்கு ஊதியம் கொடுக்கப்படுகிறது என்பதைக் காட்டுவதற்குத்தான் இதை எடுத்துச் சொன்னேன். அதனால் அவர்களுடைய வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்த வேண்டும். பணம் இல்லை, பணம் இல்லை, என்று சொல்வதில் பிரயோசனம் இல்லை. உண்மையில் பார்க்கப்போனால் ஆசிரியர்கள் இந்நாட்டில் வாழக்கூடியவர்களாக, வாழ தகுந்தவர்களாக, வாழ்க்கையை நடத்த லாயக்குடையவர்களாக அந்த அளவில் நாம் அவர்களை நடத்தவில்லை. பிச்சை எடுத்த பொருளைக் கூட தங்கள் சுயநலத்திற்கு, தங்களுடைய வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக வேண்டி மறைத்து எடுத்துச் சென்று உணவு அருந்தக்கூடிய அல்ல நிலை இருக்கிறதென்றால், இந்த வரவு செலவுத்

[Sri S. M. Annamalai]

[5th March 1958]

திட்டத்தை நாங்கள் எப்படி ஆதரிக்க முடியும்? காங்கிரஸ் கட்சியைப் சேர்ந்த தோழர்கள் பேசும்போது, சிலர் வேண்டுமென்றே குறை கூறுவதாகச் சொல்கிறார்கள்; புள்ளி விவரம் கொடுக்காமல் குறை சொல்கிறார்கள் என்று. நாங்கள் சொல்கிற குறைகளை 'சமன்செய்து சீர்தாக்கும் கோல்போல் அமைந்தொருபால் கோடாமை சான்றோர்க் கணி' என்று சொல்வதைப் போல், நீங்கள் நடு நிலையில் நின்று ஆராய்ச்சி செய்தால், இது உண்மையா இல்லையா என்பதை நீங்கள் தெரிந்து கொள்வீர்கள் என்று கூறிக்கொண்டு, இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை நான் ஆதரிக்கவில்லை என்றும் கூறிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM : சபைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை மனமார வரவேற்று நான் சில வார்த்தைகள் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். நமது தேசம் ஒரு பரந்த தேசம். அதிக ஜனத்தொகை உள்ள தேசம். இந்தத் தேசம் 200 ஆண்டுகளாக அடிமைப்பட்டு கவனிக்கப்பட்டு வராமல் இருந்துவந்த தேசம். சுதந்திரம் கிடைத்து இந்தப் பத்து ஆண்டுகளாக நாம் கவனிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறோம். இந்தக் குறுகிய நேரத்திலே எத்தனையோ துறைகளிலே நாம் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம். அதை இல்லை என்று மறுக்க ஒருவராலும் இயலாது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

இந்தக் குறுகிய காலத்திலே நமது நாட்டில் எத்தனையோ பிரச்சனைகளைத் தீர்த்து முன்னேற்றம் காணுவதற்குப் பல திட்டங்களைத் தீட்டி அதிதிட்டங்களை உருவாக்குவதற்குச் செயலாற்றி வருகிறோம். இந்தக் காலையிலே அவைகளை உணராமல், பல குறைகள் இருக்கின்றன, பல குறைகள் இருக்கின்றன என்று பல்லவி பாடுவதைப் பார்த்தால் மிகவும் விந்தையாக இருக்கிறது. என்னென்றால், நமது நாட்டில் விவசாயம் ஒங்கி வளரவேண்டும், உற்பத்தி அதிகரிக்க வேண்டும், தொழிற்சாலைகள் ஒங்க வேண்டும் என்றால் நாமெல்லோரும் சேர்ந்து பாடுபட்டால்தான் அவைகள் வளர முடியும், உற்பத்தி பெருகினால்தான் முடியும், அதிலிருந்துதான் நமது நாடினிருக்கும் ஏழ்மையையும் வறுமையையும் போக்கமுடியும், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தையும் போக்கமுடியும், கல்வியின்மையையும் போக்கமுடியும். அதையெல்லாம் கவனிக்காமல் இந்த வரவு செலவு திட்ட அறிக்கையானது வழி வழப்பாக இருக்கிறது, முந்தைய ஆண்டைப் போலத்தான் இருக்கிறது, புதிய சமசாரம் ஒன்றும் இல்லை என்று குறை சொல்லப்படுகிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் தெரிவிக்கப்படும் குறைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்தத் திட்டத்தை வகுக்கின்றோம். புதிய திட்டங்கள் காணப்படவில்லையென்றால் அதற்குக் காரணம் என்ன? நமக்குத் தேவை அதிகம். ஜனத்தொகை அதிகம். இந்தத் தேசத்திலே நமது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்வதற்குப் பல ஆண்டுகள் வேண்டியிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் அதற்கான திட்டங்களை நாம் வகுக்கிறோம். அப்படியேதான் இந்த ஆண்டிலும் நிதி நிலை அறிக்கையை நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சபை முன் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதனுடைய பெருமையெல்லாம் தெரியாமல் 'பறண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய்' என்று சொல்வார்கள். அதைப்போலவே, 'வட நாடு வாழ்கிறது, தென்னாடு தேய்கிறது' என்று சொல்லிச் சொல்லி நமது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்களுடைய மனம் அறண்டு போய் இருக்கிறது. அதனால் தான் நமது நாட்டிலே, அதாவும் தமிழ் நாட்டிலே எவ்வளவு முன்னேற்றம் அடைந்திருந்தாலும், அந்த அறண்ட கண்களுக்கு அந்த முன்னேற்றத்தைக் காணுவதற்கு முடியவில்லை. எனவே, நந்தனார் சரித்திரத்திலே 'பித்தம் தெளிய மருந்தொன்று இருக்கிறது' என்று ஒரு பாட்டு வரும். அதைப் போலவே, அவர்கள் சித்தம் தெளிய நம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு மருந்தைத் தேடுவாரானால், அவர்களுடைய சித்தம் தெளிந்து, 'வட நாடு வாழ்கிறது, தென்னாடு தேய்கிறது' என்ற பல்லியைப் பாடாமல் இருப்பதோடு, அவர்கள் கண்ணுக்கு நமது நாட்டினுடைய நலனும் முன்னேற்றமும் தென்படும். இன்றைக்கு அவர்கள் எப்படி வட நாடு வாழ்வதைப் போலும், தென்னாடு தாழ்வதைப் போலும் நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களோ, அந்தக் காட்சி மாறி, வடநாட்டை

5th March 1958] [Srimathi P. K. R. Lakshmikantham]

விட தென்னாடு இன்னும் சில துறைகளில் அதிகமாகவே வாழ்கிறது என்று காட்சியை அவர்கள் காணுவார்கள் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நமது நாட்டின் முன்னேற்றத்தை நாம் சினிமாவில் காண்கின்ற காட்சியைப்போல் அடைந்துவிட வேண்டுமென்று அவர்கள் எண்ணுகிறார்கள் போல் எனக்குத் தோன்றுகிறது. உண்மையிலேயே இரண்டு மணி நேரத்திலே ஒரு பெரிய பணக்காரன் எழையாகவும், ஒரு ஏழை பணக்காரனாகவும் மாறிவிடுகிறான். மேலும், தெய்வ லோகத்திலே செளக்கியமாக இருப்பவன் பூலோகத்தில் வந்து சஷ்டப்படுகிறான், பூலோகத்தில் இருப்பவன் தெய்வலோகத்திற்குப் போய் சுகப்படுகிறான். இப்படிப்பட்ட காட்சிகளெல்லாம் சினிமாவில் காட்சியில் திடீர் திடீர் என்று காண்கிறோம். அதைப்போலவே நமது முன்னேற்றத்தையும் ஒரு மணி நேரத்திலோ ஒரு வருஷத்திலோ காணவேண்டுமென்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள் போலும். அவ்வாறெல்லாம் சினிமாவில் காட்சிகளைப் போல் நமது நாட்டினுடைய காட்சிகளையும் காணவேண்டுமென்று நீண்டபார்க்காளானால் அது சரியாகாது என்பதை நான் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். செயல் மூலமாகத்தான் முன்னேற்றத்தைக் காணமுடியும் திட்டங்கள் மூலமாகத்தான் காணமுடியும்; உழைப்பு மூலமாகத்தான் காணமுடியும் என்பதை கனம் அங்கத்தினர்கள் உணர்ந்தகொள்ள வேண்டுமென்றும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த அறிக்கையில் சில புதிய வரிகளும் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த வரிகளைக் கூறும்போது, விவசாய வருமானத்தின் பேரிலும் வரி விதிக்கப் போவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். என்றாலும், இதில் ஒரு திருத்தமும் செய்யலாம் என்பது எனது ஒரு நோக்கம். விவசாய வருமானம் 3,000 ரூபாய் மாத்மீரம் இருந்தால் அதன்பேரில் வரி விதிப்பது நியாயமாக இருக்கும். விவசாய வருமானத்தோடு இதர வருமானத்தையும் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்று அடுத்து குறிப்பிட்டிருக்கிறது. எனவே, விவசாய வருமானத்தை மூலாயிரம் என்று கொண்டு, இதர வருமானம் எதையும் சேர்க்காமல் இருந்தால் அது ஒரு நியாயமாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கிறேன்.

மேலும், மதுவிலக்கை நாம் எப்படிக் கொண்டு வந்தோமோ அதைப் போலவே, குதிரைப் பந்தயத்தையும் ஒழிக்கவேண்டுமென்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. அன்பழகன் அவர்கள் கூறினார்கள். குதிரைப் பந்தயத்தை மாத்மீரம் அல்ல, சினிமாவையும் ஒழிக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய கருத்தாகும். காரணம் கலை ஒழிக்கப்படவேண்டும் என்பது அல்ல. அது எப்படியும் அழிந்துபோகாது. குதிரைப் பந்தயம் பல மக்களை மிகவும் கீழான நிலைமைக்குக் கொண்டு போகிறது என்பதைக் கூறினார்களே அதைப் போலவே சினிமாவிலும் போதைதரக்கூடிய பல காட்சிகள் வருகின்றன. அந்த போதை தரக்கூடிய காட்சிகளானது நீக்கப்படவேண்டும். கலை வளர்ச்சிக்காக சினிமா நடந்தால் அதனை நாம் வரவேற்க முடியும். போதை தரக் கூடிய காட்சிகள் மனிதனை மனிதனாக வாழ்வாமைல் மனிதனை மாக்களாக வாழும்படிச் செய்கிறது. ஆகையால், சென்சார் போர்டர் அவர்கள் அப்படிப்பட்ட காட்சிகள் அமையாதவாறு கவனித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை இந்தச் சட்டப் பேரவையிலே நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நமது எதிர்க் கட்சி அங்கத்தினர்கள் எல்லாம், அரசாங்கத்தினுடைய புள்ளி விவரங்களைக் காட்டி, பல குறைகள் இருக்கின்றன, புள்ளிவிவரங்கள் சரியாக இல்லை என்று வாய் கூசாமல் பேசுகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் பேசுகிறவர்கள், தாங்கள் சொல்கிற புள்ளிவிவரங்கள் எல்லாம் சரியானவை என்று எந்த நம்பிக்கையின் பேரில் சொல்கிறார்கள் என்பது எனக்குப் புரியவே இல்லை. அவர்கள் கோடி கோடியாக புள்ளி விவரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். இந்தச் சர்க்காருடைய புள்ளி விவரங்களைத் தவிர மற்றவர்களுடைய புள்ளிவிவரங்கள் எப்படி சரியாக இருக்க முடியும் என்பதை என்னால் நம்ப முடியவில்லை.

உதாரணமாக, ஒன்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். கைத்தறித் துணி தேங்கிக் கிடக்கிறது என்றும், அதனுடைய புள்ளி விவரங்களை

[Srimathi P. K. R. Lakshmikantham] [5th March 1958]

சென்ற கூட்டத்திலே அமைச்சர் அவர்கள் கூறும்போது கூட்டுறவு சங்கத்தில் தேங்கிக்கிடப்பது ஒரு கோடி கஜம் என்றும், ஆனால், 40 சத விகிதம் தான் கூட்டுறவு சங்கம் மூலம் உற்பத்தி ஆகிறது என்றும், அதற்கு வெளியிலே உற்பத்தி செய்திருப்பவர்களுடைய தொகை ஒன்றரை கோடி கஜம் இருக்கலாம் என்றும், ஆகமொத்தம் இரண்டரை கோடியாக இருக்கலாம் என்றும் நமது தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஆனால், இதையே நேற்று கனம் அன்பழகன் அவர்கள் பேசும்போது ஐந்து கோடி என்று கூறினார்கள். இப்படியாக, புள்ளிவிவரங்களை நாம் கோடி கோடியாக உயர்த்திக்கொண்டே போய், தவறான புள்ளி விவரங்களை நாம் சட்டப் பேரவையிலே கூறுகிறோம் என்றால் வெளியிலே சென்று பாமர மக்களிடம் இன்னும் எத்தனை கோடியைச் சேர்த்துக்கொண்டு போவார்களோ என்பதுதான் எனக்கு ஐயமாக இருக்கிறது. மேலும், கைத்தறிப் பிரச்னை வரும்போது கரை போட்ட வேஷ்டி, கரை போட்ட சேலை இவற்றை கைத்தறிக்கே ஒதுக்கிவிடவேண்டுமென்று நாங்கள் சொல்கிறோம். நாங்கள் சொல்கிறோம் என அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஸ்ரீ ராஜாஜி முதல் மந்திரியாக இருந்தபோது, இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சட்டப் பேரவைக்கே வராத காலத்திலேயே, இந்த முடிவை காங்கிரஸ் அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது. ஆகவே அந்தப் பெருமை அவர்களுக்குக் கிடைக்காது என்று நான் தெரியப்படுத்திக்கொள்கிறேன். வேண்டுமென்றால் இவர்கள் தங்கள் கட்சியின் பிரசுரத்திற்காக தாங்கள் தான் இதை முதலில் சொன்னோம் என்று சொல்லிக் கொள்ளலாம்.

3-30
p.m.

இன்னொன்றை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள நினைக்கிறேன். நமது நாட்டிலே விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக நிறைய தொழிலாளர்கள் கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. அவர்களுடைய பற்றியும் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் காணப்படுகிறது ஆனாலும் இன்னமும் அவர்களை கவனிக்கவேண்டுமென்பது என் கோரிக்கை. மில் தொழிலாளிகளுக்கு பலவிதமான வசதிகளை சர்க்கார் செய்து தர முடிகிறது, கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களுக்கும் அநேக வசதிகளை சர்க்காரால் செய்து தர முடிவதில்லை. அந்தத் தொழில் சிக்கலான தொழில். அவர்களுக்கு சம்பளம் நிர்ணயிக்கப்பட முடியாது. மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில் பல நெசவாளர் குடும்பங்கள் இன்றைய தினம் இருப்பதால் அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கும் கல்விச் சலுகை அளிக்கவேண்டும் என்று நான் நிதி அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு நாளைக்கு பன்னிரண்டு மணி நேரம் அவர்கள் வேலை செய்தாலும் சாப்பாட்டுக்கு, வயிற்றை நிரப்பக்கூட வழியில்லை. மேலும் அந்தக் குடும்பத்தில் ஒருவன் வேலை செய்தால் போதாது. அவன் மனைவி, இரண்டு குழந்தைகள், அவன் தாயார் ஆகிய எல்லோரும் வேலை செய்தால்தான் 60 ரூபாய் வருமானமாவது ஒரு மாதத்திற்கு மொத்தத்தில் வரும். அந்த 60 ரூபாயைக் கொண்டு வீட்டு வாடகை கட்ட வேண்டும், தறி வாடகை கட்டவேண்டும். அதனால் தான் அவர்களுடைய குழந்தைகளுக்கு பத்தாவது வகுப்பு வரையில் கல்விச் சலுகையாவது அளிக்கவேண்டும் என்பதாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் அவர்களுடைய குழந்தைகளின் கதி நிர்க்கதியாகிவிடும். அந்தப் பரம்பரையினரை மிகவும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களோடு கூட சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இத்துடன் என் பேச்சை, அகண்ட பாரதம் வாழ்க, அகண்ட பாரதம் ஒங்குக என்று வாழ்த்திக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : கனம் அம்மையார் அவர்கள் பேசும்போது சினிமாவை ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். முதற்படியாக சர்க்கார் தயாரிக்கும் செய்திச் சினிமாவை ஒழிக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா ?

SRIMATHI P. K. R. LAKSHMIKANTHAM : சினிமாவை ஒழிக்க வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. சினிமாவில் வரும் போதை தரும் காட்சிகள் அறவே ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்றுதான் சொன்னேன்.

5th March 1958]

SRI M. RAMACHANDRA REDDI : அன்புமிக்க அவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று நம் சபையில் 58-59-ம் ஆண்டுக்கு நமது மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்தை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து அதே சமயத்தில் என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை இங்கு எடுத்துச் சொல்லவும் முற்படுகிறேன். இந்த சமயத்தில் ஒன்று சொல்லிக் கொள்ளவும் ஆசைப்படுகிறேன்.

எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த கனம் அங்கத்தினர்கள், ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் எல்லாம் கூட இந்த வரி மசோதாவை எதிர்க்கின்றார்கள் என்று சொல்வதன் மூலம் சந்தர்ப்பத்தை தங்களுக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ள நினைக்கிறார்கள். நாங்கள் அவர்களைப்போல எதற்கு வேண்டுமானாலும், எப்படி வேண்டுமானாலும் எதிர்க்கின்ற கொள்கை உடையவர்கள் அல்ல. எங்கள் மனதில் படுகின்ற உண்மைகளை எடுத்துச் சொல்லவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அமைச்சர் அவர்களும் தாராளமாக எங்கள் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல அனுமதி அளித்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் சொல்கிற நியாயமான விஷயங்களை எங்கள் எற்றுகொள்ளவும் தயங்கியது இல்லை. மேலும் அவர்களும் நாங்கள் சொல்கிற கருத்துக்களில் தவறு இருந்தால் தங்கள் பதிலில் எடுத்துச் சொல்லும்போது நாங்களும் திருத்திக்கொள்கிறோம். எதிர்க்கட்சியில் இருக்கின்றவர்களைப்போல வெள்ளையை எல்லாம் கறுப்பு என்று சொல்லும் மனப்பான்மை உடையவர்கள் நாங்கள் அல்ல என்று பணிலோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஒரு கோடியே 30 லட்சம் பற்றுக்குறையாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தயாரித்திருக்கிறார்கள். நமது ராஜ்யத்தைப் போன்ற பெரிய ராஜ்ய நிர்வாகத்தில் இந்தப் பணம் துண்டு விழுவது சர்வசாதாரணம். சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட்டில் கூட 3 கோடி சொச்சம் துண்டு விழுந்தது. (இச் சமயத்தில் கனம் சபாநாயகர் வந்து அமர்ந்தார்.) அது இறுதியில் 5 லட்சம் உபரியாக முடிந்திருக்கிறது. ஜில்லா நிர்வாகத்தில் நாங்கள் அதிகப்படியான மூலதனச் செலவுகளைக் காட்டி பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டைத் தயாரித்து சர்க்காரிடம் இருந்து கடன் வாங்குவோம். அப்படி நமது பட்ஜெட்டை பற்றாக்குறையாகக் காட்டி மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து பணம் வாங்கவும் நிதி அமைச்சர் யோசனை செய்து இப்படித் தயாரித்திருக்கலாம். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல திறமை உடையவர்கள். நன்றாக பொறுப்புடன் நிர்வாகம் செய்யக்கூடியவர். மலை அசைந்தாலும் கூட அவரது குணமும் மனமும் அசையாது. அப்படியிருந்தால் கூட கொஞ்சம் தயவோடு விவசாயிகளிடத்தில் தயை காட்டியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். விவசாயிகள் என்று நான் குறிப்பிடுகிறபோது பெரிய விவசாயிகளை வேலிக் கணக்கில் வைத்திருக்கிறவர்களை மனதில் கொண்டு பேசவில்லை. சிறு விவசாயிகளை, நடுத்தர குடும்பங்களை நினைத்துக் கொண்டு பேசுகின்றேன். எனக்குத் தெரியும், எத்தனையோ விவசாயிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நில வருமானம் போதாமல் நகரங்களுக்கு உத்தியோகத்திற்கு வருவதும், வியாபாரம் செய்யவதும் நமக்குத் தெரியாமாதது அல்ல. அவர்களுக்கு நிலத்திலிருந்து கிடைக்கும் வருமானம் மாதிரி குடும்பத்தை நடத்தப் போதாது. விவசாய வருமான வரி விதிப்பதாகச் சொல்லும்போது மொத்த வருமானம் என்று சொல்கிறார்கள். மொத்த வருமானம் என்று சொல்வதைவிட நிகர வருமானம் என்றால் குடும்பச் செலவு போக மிச்சமிருந்தால் வரியை வாங்கிக் கொள்ளலாம்.

அப்படி மொத்த வருமானம் என்று பார்க்கும்போது இதர தொழில்களில் இருந்து அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் வருமானத்தையும் கூட கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள நேரிடும். இதனால் அநேகம் பேர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். அதற்காக இப்போது வரி வசூல் செய்ய ஆபீசர்கள் வேறு நியமிக்கப்பட வேண்டும். அதனால் பல தொல்லைகள்தான் அதிகரிக்கும். இப்போதே வருமான வரி அதிகாரிகளால் ஏற்படுகிற தொல்லை கணக்கு வழக்கு இல்லை. அட்வான்சாக வாங்குவதும், நினைத்தால் கணக்கைக் கொண்டு வரும்படி அவர்கள் இருக்குமிடத்திலிருந்தே உத்தரவு பெறவதும் நமக்குத் தெரியாதது அல்ல. பெரிய பெரிய விவசாயிகளிடமிருந்து வரி வசூல் செய்தாலும் பரவாய் இல்லை. இப்போது சர்க்கார் போட

[Sri M. Ramachandra Reddi]

[5th March 1958]

உத்தேசித்திருக்கும் வரித் திட்டத்தினால் அநேக சாதாரண விவசாய குடும்பங்கள் பாதிக்கும்படி நேரிடலாம். ஆகவே இந்த வரியைக் கைவிட்டு விட்டு இதைச் சரிக்கட்ட ஏதேனும் வேறு உபாயங்களைக் கையாளலாம்.

3-40
p.m.

ஆகவே, அதைக் கையாண்டு இந்த வரியை இல்லாமல் செய்வதுதான் ரொம்பப் பொருத்தமானது என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில், ஒரு எழுத்துப் பிழை இருக்கிறதென்று நான் நினைக்கிறேன். “1958-59-ம் ஆண்டின் வரவு செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளின்படி நமக்கு 62 கோடியே 40 லட்ச ரூபாய் வருவாய் கிடைக்குமென்றும் 63 கோடியே 25 லட்ச ரூபாய் செலவு ஏற்படுமென்றும், ஆகவே 1 கோடியே 35 லட்சம் துண்டு விழுமென்றும் எதிர் பார்க்கிறோம்” என்று உரையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. (கனம் ஸ்ரீ வி. சுப்பிரமணியம் : அது, அச்சப் பிழை! அச்சப் பிழை என்றுதான் நான் முன்பே நினைத்தேன். நமக்கு இப்பொழுதே உபரி வருகிறது என்பதால், இந்த வரியை இல்லாமல் செய்து விடலாம். அடுத்தபடியாக, கிராமங்களில் வாழ்கிறவர்களில் ஒரு பகுதி யாரையும் நம்பாமல், அதாவது யாருடைய ஆதரவும் இன்றி தங்கள் சுய வருமானத்தைக் கொண்டு வாழ்கிறார்கள். மாதம் 200 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கும் ஒரு உத்தியோகஸ்தரால் எப்படி வாழ்க்கை நடத்த முடிகிறதோ அதே போன்றுதான் 3,000, 4,000 ரூபாய் நிகர வருமானம் வருகிறவர்களாலும் வாழ்க்கை நடத்த முடிகிறது. அவர்களுக்கு சர்க்காரில் இருந்து எந்த விதமான உதவியும் கிடைப்பதில்லை. சாதாரண ஒரு பிரஜை எப்படி, எவ்வளவு எவ்வளவு வரி செலுத்துகிறானோ அதே வரியைத்தான் இவர்களும் செலுத்துகிறார்கள். அதோடு கூட ஒரு வருடத்தில் பஞ்சம் ஏற்பட்டுவிட்டால், அந்த பஞ்சத்தில் அடிப்படக் கஷ்டம் தீர வேண்டுமென்றால் அவர்கள் நான்கு வருஷங்கள் சுபிட்சமாய் வாழ வேண்டும். 49-ல் இருந்து 56 வரையில் தொடர்ந்து பஞ்சம் இருந்து வந்தது. அதனால் விவசாயிகள் பட்ட கஷ்டத்தை சொல்லி முடியாது. அப்பொழுது அவர்கள் பட்ட கடன் இன்னும் தீர்ந்தபடியில்லை. விவசாயக் கடன் எவ்வளவு இருக்கிறது என்பது சர்க்கார் புள்ளிவிவரங்களில் இருந்து தெரியும். அவர்களுக்கு 10 சத விகித்தான் சொஸைட்டி மூலம் கொடுக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு இந்தக் கடன் எப்படி வந்தது என்றால், அவன் பயிர் விளைந்தாலும் விளையாவிட்டாலும் வரி செலுத்தித்தான் ஆக வேண்டியிருக்கிறது. மணிகண்டசாவி என்ற அளம் இருக்கிறது. அதில் இரண்டாறு அவுட்டேர்ன் இருந்தாலே போதும் தீர்வை வசூலிக்கப்படும். அதற்கு ரெமிஷன் கிடையாது. ஆகவே நில வருமானம் நமக்கு கூடுதல் வந்தாலும் இன்னும் கூடுதலாக வர வழியிருக்கிறது. நான் குறிப்பாகச் சொல்கிறேன். இந்த செட்டில்மென்ட் ஆபீஸை எடுத்துவிட்ட பிறகு நிலங்களின் சேமிப்பு எந்த மாதிரியாக இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. ஆகவே ரீ செட்டில்மென்ட் ஆபீஸை நிறுவி லாண்ட் கிளாஸிபிக்கேஷன் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது பஞ்சை நஞ்சையாக மாறுகிறது. மின்சார வசதி கொண்டு விவசாயம் செய்யப்படுகிறது. நஞ்சை சாகுபடி உயர்வு அடைய முடிகிறது. அப்படிப்பட்டவர்கள் இடமிருந்தும் புஞ்சைத் தீர்வை வசூலிக்கப்படுகிறது. (பெல்) அதை எடுக்க முயலவில்லை, இலாகா. ஆகவே இவைகளில் எல்லாம் இந்த இலாகா நல்ல முறையில் ஒழுங்கு படுத்த வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரி பல துறைகளிலும் நமக்கு சீர்திருத்தம் வேண்டியிருக்கிறது. அடுத்த படியாக, எங்கள் ஜில்லாவில், வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் உள்ள சாலை அபிவிருத்திப்பற்றி சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். அங்கு ரோடு பராமரிப்பு நல்ல முறையில் நடக்கவில்லை. (பெல்) மத்திய சர்க்காரிலிருந்தும், மாகாண சர்க்காரிலிருந்தும் ரோடுகளுக்காக செலவு செய்யப்படுகிற பணம் சரிவர பங்கிட்டுப்படவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருவதோடு அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டுமென்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். எங்கள் ஜில்லா, 11 தாலுகாக்களைக் கொண்ட ஒரு ஜில்லாவாகும். அங்கு அபிவிருத்தி கம்மியாக இருக்கிறது. சென்ட்ரல் ஹைவேஸ்-ல் இருந்து மைல் ஒன்றுக்கு 4,000 ரூபாய் அலாட் செய்கிறார்கள். அதில் 2,000 ரூபாய்தான் கிடைப்பது. அதே மாதிரி ப்ரொவினஷியல் ஹைவேஸ்-ல் இருந்து மைல்

5th March 1958]

[Sri M. Ramachandra Reddi]

ஒன்றுக்கு 2,000 அலாட் செய்தால் கிடைப்பது ஆயிரந்தான். ஆக, அங்கு ரோடு அபிவிருத்தி நல்ல முறையில் நடக்கவில்லை. (இச்சமயத்தில் கனம் சபாநாயகர் அடுத்த மெம்பரை பேசுவதற்கு கூப்பிட்டார்.)

SRI M. D. RAMASAMI : கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, நிதியமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் பட்ஜெட் மீது நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எனக்கு முன்னால் சமீபத்தில் பேசிய லக்ஷ்மிகாரந்தம் அம்மையார் அவர்கள் கைத்தறித் தொழிலைப் பற்றி மிகவும் விளக்கமாகவும் உருக்கமாகவும் பேசினார்கள். அவர்கள் சொன்னார்கள், கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது, என்று. ஒரு குடும்பத்தில் நான்கைந்து பேர்கள் சேர்ந்து தொழில் செய்தால்தான் மாதம் ஏறக்குறைய 60 ரூபாய் கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்ன தொகை உண்மையிலே மிகவும் உயர்ந்ததாகும். நாலேந்து பேர்கள் சேர்ந்து வேலை செய்தால் அவர்களுக்கு 20 ரூபாய் தான் கிடைக்கிறது, என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நெசவுத் தொழிலாளர்கள் படும் அவதி கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. அவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த சபையில் எல்லோரும் ஒரு மனதாக சொல்லும் ஒரு கருத்து உண்டானால், அது, நெசவாளர்களின் நிலையை உயர்த்த வேண்டும் என்பதுதான். இந்தக் காரியத்தில் யாருக்கும் அபிப்பிராய வேற்றுமை கிடையாது. இந்த சட்டசபையில் நம் மதிப்பிற்குரிய ராஜாஜி அவர்கள் இருந்த காலத்தில் இந்த சட்டசபை ஏகோபித்துச் செய்த தீர்மானம் கைத்தறியைப்பற்றிய தீர்மானமாகும். அது மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டது. ஆனால் மத்திய அரசாங்கத்தில் அப்பொழுது இருந்த, இப்பொழுது ஓய்வு பெற்று வந்திருக்கும் டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியின் காலத்தில்தான் அது ஏற்றுக்கொள்ளாமல் விட்டு விடப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு இந்த அரசாங்கம் அது சம்பந்தமாக எந்த வித நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இந்த நாட்டில் விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக உள்ள இந்த கைத்தறித் தொழில் வாழ வேண்டாமென்று இந்த சர்க்கார் நினைக்கிறதா? அல்லது அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள மக்கள் அழிந்து போனாலும் போகட்டும் என்ற எண்ணம் உடையவர்களாக இருக்கிறார்களா என்று நான் கேட்கிறேன். கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்கள் தினம் தினம் தேய்ந்து தேய்ந்து போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களின் நலனைப் பாதுகாக்க இந்த அரசாங்கம் ஒருவிதமான ஏற்பாடும் செய்யவில்லை என்று நான் இந்த அரசாங்கத்தைக் குறை கூற விரும்புகிறேன். அவர்கள் படும் கஷ்டத்தைப் பற்றி இங்கு எவ்வளவோ தடவைகள் எடுத்துக் கூறியும்கூட அதைப் பற்றி கவனிக்க சர்க்கார் முன் வருவதாகத் தெரியவில்லை. அப்படி அவர்களின் நிலையை பாதுகாக்க இவ்வரசாங்கம் முன் வரவிட்டால், அம்மக்களை புறக்கணித்த ஒரு குற்றம் இவர்களைத்தான் சாரும். இன்று எங்கள் நகரை எடுத்துக்கொண்டால், கைத்தறி நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள முஸ்லிம் குடும்பங்கள் 500 இருக்கிறது. அவர்கள் அத்தனை பேர்களும் நெசவுத் தொழிலை விட்டு விட்டார்கள். அவர்களில் 10 பேர்கள் தான் அங்கு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் கூட்டுறவு ஸ்தாபனத்தில் இருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் அவர்களின் கைத்தறி இயந்திரங்களைக் கூட விற்பது விட்டார்கள். இந்த நிலைமையில் சர்க்காருடைய பொறுப்பை நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இதற்கு நியாயம் வழங்க கடமைப்பட்டவர்கள் இதற்கு முன்னால் ராஜாஜி அவர்கள் செய்த முயற்சியை தொடர்ந்து மத்திய சர்க்காரை நாம் வற்புறுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது இப்போது சாத்தியமாகும் என்று நம்புகிறேன். ஏனென்றால் இதை ஒப்புக்கொள்ளாதவர் இப்போது வெளியே வந்து விட்டார். அதாவது இதை ஒப்புக்கொள்ளாத நீதி அமைச்சராக இருந்த திரு டி. டி. கிருஷ்ண மாச்சாரி அவர்கள் வெளியே வந்துவிட்டார்கள். ஆகவே இந்த சமயத்தில் இதை வற்புறுத்தினால் மத்திய சர்க்கார் செலி சாய்க்கும் என்று நம்புகிறேன். அதற்காக இந்த அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரண்டாவதாக நமது அரசாங்கம் நம் நாட்டில் சோஷலிச சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் வேலை செய்து வருவதாக நாம் கேட்கிறோம். ஆனால் இப்போதுள்ள இந்த வரி விதிப்பானது அதற்கேற்றதாக அமைந்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

[Sri M. D. Ramasami]

[5th March 1958]

இன்று நில வருமானத்தின் மீது வரி போடுவதாக உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். விவசாயத்திலிருந்து மூவாயிரம் ரூபாய் வருமானம் பெறக்கூடியவர்களிடமிருந்து வரி வசூல் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதில் ஏழை விவசாயிகளுக்கு என்ன சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும். இதில் மூன்று ஏக்கர்கள் நான்கு ஏக்கர்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான சலுகையும் இல்லை. ஒன்றில் இந்த வரியை ஏழை விவசாயிகள் மீது வற்புறுத்தக்கூடாது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அல்லது, ஒன்றிரண்டு ஏக்கர் வைத்திருக்கக்கூடிய ஏழை விவசாயிகளுக்கு இந்த வரி கிடையாது என்று ஒரு சலுகையாவது அளிக்க வேண்டும். ஏதோ சோஷியலிஸ சமுதாயம் ஏற்படுத்துவதற்காக வேலை செய்வதாக சொல்லப்படுகிறது. வரிகள் போட வேண்டியதுதான், பணக்காரர்களிடத்தில் அந்த வரி போடுவதாயிருந்தால் அதை ஒப்புக்கொள்ளலாம். மேலும் இப்போது 3,000 ரூபாய் வருமானமுள்ள விவசாயிகளிடமிருந்து வரி வாங்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதல்லாமல் தொழிலதிபர்களிடமும் வரி போடப்படுகிறது. அவர்கள் பணம் போட்டு தொழில்கள் ஏற்படுத்தி உற்பத்தி பண்ணுகிறார்கள். அதிலிருந்து கிடைக்கின்ற லாபத்தின் மீது வரி போடப்படுகிறது. இதனால் அவர்களது மூலதனம் கெட்டுப்போவது இல்லை. ஆனால் விவசாயிகள் அப்படியல்ல, விவசாயிகள் மூலதனம் போட்டும் சரியான பலன் கிடைப்பதில்லை. நல்ல மழையில்லாமல் இருந்தால் விவசாயிகள் நஷ்டமடைகிறார்கள். ஆகவே இவ்விதம் 3,000 ரூபாய் என்று உச்ச வரம்பு வைத்திருப்பது அவசியம்தானா என்பதை சர்க்கார் யோசித்தப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுமட்டுமல்ல, இந்த வரி விவசாயிகளுக்கு மட்டுமல்ல, வீடு வைத்திருக்கக்கூடியவர்களுக்கும் போட வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கோரிக்கை. சிலர் பல வீடுகளை வைத்து அவைகளை வாடகைக்கு கொடுத்து அதன் மூலமாக நன்கு சம்பாதித்து வருகிறார்கள். அவர்கள் மீதும் இந்த வரி போடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக பப்ளிக் ஹெல்த் என்ற தலைப்பின் கீழ் நகரங்களிலுள்ள வாட்டர் சப்ளைக்காக 60 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அருப்புக்கோட்டை நகரத்தை பொறுத்தவரையில் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நகரத்தின் சுற்றுப்புறத்தில் எந்த விதமான தண்ணீர் வசதியும் இல்லாமல் இருக்கிறது. டவுன்சு சுற்றி கீழ்ப்பகுதியில் கிடைக்கிற கொஞ்சம் குடி தண்ணீரை தவிர வேறு எந்த விதமான வசதியும் அங்கு கிடையாது. தண்ணீர் வசதிக்கான குளங்களோ ஆறோ இல்லாத முறையில் அந்த நகரம் இருக்கிறது. இந்த நகரத்திற்கு தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கு பக்கத்தில் 30 மைலிலிருந்து வைகை நதியிலிருந்து கொண்டு வரவேண்டும். அல்லது அங்கு பல ஆம் கிணறுகள் ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் தான் தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். இந்த முயற்சிகளை தவிர தண்ணீர் வசதிக்கு உங்கு வேறு எதுவும் கிடையாது. ஆகவே இதற்காக கோரிக்கைகள் நகராசப மூலம் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த தேர்தல் காலத்தில் அங்கு தேர்தல் பிரசாரம் செய்ய வந்த மந்திரிகள் அந்த நகரத்திற்கு குடி தண்ணீர் வசதிக்கு ஏற்பாடு செய்யப்போவதாக சொன்னார்கள். ஆனால் இது வரை ஒன்றும் செய்யவில்லை. ஐம்பது ஆயிரம் ஜனங்கள் இருக்கக்கூடிய ஒரு நகரம் அது. ஆகவே அதற்கேற்றவாறு அங்கு குடிதண்ணீர் வசதியை செய்து தரவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI C. R. RAMASWAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கடந்த ஆறு ஆண்டுகளாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த இலாகாவை வெகு திறமையாக நடத்தி வருகிறார்கள் என்பதில் சந்தேகமே கிடையாது. அத்தகைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தனது பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். நல்ல உரையையும் இயற்றி இருக்கிறார்கள். அதை படித்தாலே ஓரளவுக்கு நமது மாகாணத்தின் பொருளாதார நிலைமையைப்பற்றி புரிந்துகொள்ள முடியும். அடுத்தபடியாக பார்ப்போமேயானால் அவர் சொல்லியிருக்கின்ற இரண்டொரு புள்ளிவிவரங்களை மட்டும் விரிவாக எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். நமது உணவு பற்றுக்குறையைப் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நமக்கு தேவையானது 48 லட்சம் டன் ஆன். ஆனால் இப்போது நமது நாட்டில் 46 லட்சம் டன் பெருகிவிட்டது.

5th March 1958] [Sri C. R. Ramaswami]

ஆனால் உணவு தானிய விலைகளை பொறுத்த வரையில் வாழ்க்கை புள்ளி விவரம் 56-ல் 377 பாயிண்டாக இருந்தது 1957-ல் 512 பாயிண்டாக இருக்கிறது என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் உணவுப் பொருட்கள் விஷயத்தில் பற்றாக்குறை இல்லை என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இதை விளக்கச் சொல்லவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் நாட்டில் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் அதிகமாக செலவு செய்யப்பட்டு வருகிறது. இதன் காரணமாக பண வீக்கம் அதிகமாகி கொண்டு வருகிறது. இதனால் விளைவாகிகளும் அதிகமாகிக் கொண்டு போகிறது. சில பெரியவர்கள் சொல்லுவதுமாதிரி திட்டத்தை சீக்கிரமாக நடத்துவதில் மாத்திரம் பயன் இல்லை. நாட்டில் பண வீக்கம் அதிகமாகிக்கொண்டேபோனால் விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டேதான் போகும், இதனால் மக்களுக்கு அதிக துன்பங்கள்தான் விளையும் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். இன்று சில துறைகளில்தான் உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது. எல்லாத் துறைகளிலும் பெருகவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே இந்த விலைவாசி உயர்வை தடுப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்போதுதான் சாந்தி ஏற்படும். இன்று மக்கள் அதிக விலைவாசியினால் துன்பப்படுகிறார்கள். எல்லா சாமான்களுடைய விலையும் உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. இதை தடுக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தினுடைய கடமை. இது தவிர சில புது வரிகள் போடப்பட்டிருக்கிறது. பட்ஜெட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற பற்றாக்குறையை சரிக்கட்டுவதற்கு வேண்டி இந்த வரிகள் போடப்பட்டிருக்கிறது. வரிகள் இல்லாமல் இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தை நடத்த முடியாது. மேலும் நாம் அதிகமாக இருக்கின்ற செலவுகளை தவிர்க்க வேண்டும். அதே மாதிரியாக இப்போது இருக்கக்கூடிய வரிகளில் சில சரியாக அமுலுக்கு வரவில்லை என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை. அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் புதிய வரிகளைப் போடவேண்டுமா என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. முக்கியமாக நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். வரி போட்டால் நிலத்திலிருந்து வரக்கூடிய வருமானத்திற்குமட்டும் போடலாம். மற்ற வருமானங்களையும் சேர்த்து சராசரி வீதத்தில் போட்டால் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படும். அவர்களை இது ரொம்பவும் பாதிக்கும் என்பது என்னுடைய நம்பிக்கை. மற்ற வருமானத்தை யெல்லாம் மொத்தமாகச் சேர்ப்பது தவறு. அக்கிரல்சரல் இன்கம்டாக்ஸ் போட்டு, 3,000-க்கோ அல்லது 5,000-க்கோ விலைக் களித்துவிட்டு மீதமுள்ள வருமானத்திற்கு வரி போட்டால் சரியாக இருக்குமென்று நான் நம்புகின்றேன். இதை நமது அமைச்சர் அவர்கள் சற்று யோசனை செய்து பார்ப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். தமாஷா வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அதிகமான மக்கள் சினிமா பார்க்கிறார்கள். அதனால் அதிகப்படியான வருமானம் வருகிறது என்று சொல்கிறார்கள். சினிமா பார்ப்பது தவிர்க்கக் கூடியது. அதற்கு அதிக வரி போடுவது சரி. இதேமாதிரி நகர சபையில்கூடக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்களும், இந்த வரி அதிகம் போட்டால் அவர்களுக்கு அதிக பணம் வரும் என்று எண்ணுகிறார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன்.

மேலும் ஆயிலுக்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது பெட்ரோல் காலன் 3 ரூபாய் என்று விற்கிறார்கள். தற்போது லாரிகள் நல்ல முறையில் பயன்பட்டு வருகிறது. ரயில்வேயில் வாக்கன் கஷ்டம் இருப்பதால் அந்தக் கஷ்டத்தை ஓரளவு தவிர்த்து, லாரிகளில் சாமான்களை அனுப்பி வருகிறார்கள். லாரியில் அனுப்புவது சுலபமாகவும், சகாயமாகவும் இருக்கிறது. லாரி அந்தக்காரர்கள் இப்படியேபோனால், மேலும் ஆயிலும் பெட்ரோல் வீலைசேக் வந்தவிடென்று பயந்து என்னிடம் வந்து முறையிட்டார்கள். அவர்கள் என்னிடம் வந்து நீங்கள் சொல்லக்கூடாதா, நீங்கள் சட்டப்பையில் இருக்கிறீர்களே, பெட்ரோல் வீலைசேக்கு மீண்டும் ஆயில் வந்தவிடால் டிரான்ஸ்போர்ட் கஷ்டம் ஏற்படும் என்று சொன்னார்கள். இந்த மேலும் ஆயிலுக்கு இப்போது இருக்கும் வரியை விட திகம் போடாமல் இருந்தால் நல்லது. டிரான்ஸ்போர்ட் நல்ல முறையில் நடக்க அவர்களுக்கும் ஓரளவு வசதி உலகை வழங்க வேண்டியது அவசியம். இல்லாவிட்டால் எல்லா விலையும் ஏறும். எல்லா சாமான்களுடைய விலையும் இந்த டிரான்ஸ்போர்ட் காரணமாக ஏறும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

4-01
p.m.

[Sri C. R. Ramaswami]

[5th March 1958]

இப்போது சென்னை நகரத்தை எடுத்துக் கொள்வோம். அரசாங்கத்தின் உதவி கார்ப்பொரேஷனுக்கு வேண்டியிருக்கிறது. சென்னை நகர சபை அங்கத்தினர்களுக்கு ஒரே குறைபாடு இருக்கிறது. சென்னை ராஜ்யத்தை எடுத்துக்கொண்டால் மொத்தத்தில் 4½ கோடி ரூபாய் மோட்டார் வெகிகிள்ஸ் டாக்ஸ் மூலம் வருகிறது. 1938-ம் வருஷத்து கணக்குப் பிரகாரம் ஒவ்வொரு டிஸ்ட்ரிக்க்டிலுள்ள வண்டிகளைக் கணக்கிட்டு அந்தக் கணக்குப்படி எல்லா ஜில்லாக்களுக்கும் மொத்தமாக 62 லட்ச ரூபாய், அந்த 4½ கோடியிலிருந்து பங்கு கொடுக்கிறார்கள். இப்போதைய கணக்குப்படி பார்த்தால் சென்னை ராஜ்யத்தில் 30,000 வண்டிகள் இருக்கின்றன. அதில் 10,000 வண்டிகள் சென்னை நகரத்தில் மட்டும் ஒகிகின்றன. அதாவது சென்னை நகரத்தில் மொத்தத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு வண்டிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, மொத்த வருமானத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு நகர சபைக்கு, பராமரிப்பதற்காகக் கொடுக்கப்படுவையுது அவசியம். அந்த 1938-ம் வருஷத்திய கணக்கை எடுத்துவிட்டு புதிய முறையைக் கையாள்வேண்டுமென்பது என்னுடைய கோரிக்கை. இதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு கவனிக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால், நகர சபையில் ஒரு வேலையும் செய்ய முடியாது.

இப்போது நகர சபையார் ரேபிட் மெகானிகல் பில்டர்ஸ் அமைத்திருக்கிறார்கள். சென்னை நகரத்தில் 25 லட்சம் காலனிலிருந்து இப்போதும் 35 லட்சம் காலன் தண்ணீர் பாய்ச்சுகிறார்கள். அந்தத் தண்ணீரெல்லாம் டிரைனேஜ் மூலம் போகவேண்டும். இப்போது அதற்கிருக்கும் வசதி போதாது. அதனால் தண்ணீர் மேலே வருகிறது. போதுமான வசதியில்லை. அதற்கு பணம் வேண்டும். அதிகப்படியான பணத்தை அரசாங்கம் கொடுத்தால்தான் சென்னை நகரம் சுத்தமாக இருக்கும். இதைச் சரியாக கவனிக்காவிட்டால் பல வியாதிகளும் நோய்களும் இங்கு வரும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இதைச் சீராக கவனித்து நகர சபைக்கு வேண்டிய உதவி கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதைத் தவிர, சென்னை நகரத்தில் பிரிட்ஜுகள் பராமரிப்பு இல்லாமல் இருக்கின்றன. பிரிட்ஜுகள் கட்ட அரசாங்கம் உதவுகின்றது. அரசாங்கம் உதவாவிட்டால் நகர சபைக்கு வேண்டிய வசதிகள் இல்லை. சென்னையில் இப்போது இருக்கும் பிரிட்ஜுகள் எல்லாம் ஹைதர் காலத்தில் கட்டிய பிரிட்ஜுகள். கூடியசீக்கிரத்தில் புதிய பிரிட்ஜுகள் கட்டவேண்டிய இந்த அதிக போக்குவரத்தை சமாளிக்க முடியாது. அதிலும் முக்கியமாக, மார்மலாங் பிரிட்ஜைப்பற்றி போன பட்ஜெட்டின் போதே எடுத்துச் சொன்னேன். உடனடியாக அங்கு வேலை ஆரம்பித்துப் புதிய பிரிட்ஜு கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னேன். இதுவரை ஒன்றும் செய்யவில்லை. அரசாங்கம் உதவி கொடுத்தால்தான் கார்ப்பொரேஷன் செய்யலாம். அது சென்னை நகரத்தில் ஒரு முக்கியமான பிரிட்ஜு. அது இப்போது மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. அதை உடனடியாக கவனிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சென்னையில் ரோடுகள் எல்லாம் நன்றாக இல்லை. அந்த ரோடுகளைச் சரிவரப் பராமரிக்க வேண்டியது அவசியம். ஆகையால் மோட்டார் வெகிகிள்ஸ் டாக்ஸில் நகர சபைக்கு அதிகப் பங்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னை நகரத்திலுள்ள ஆஸ்பத்திரிகளைப்பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள். பதினேழு லட்சம் ஜனத் தொகையைக் கொண்டது சென்னை நகரம். இந்த இவ்வளவு பெரிய நகரத்தில் மூன்றே மூன்று ஆஸ்பத்திரிகள் இருக்கின்றன. இந்த மூன்று ஆஸ்பத்திரிகளிலும் சேர்த்து பெட்ஸ் ரெப்த் ஏறக்குறைய 2,000 இருக்கும். இது நிச்சயமாகப் போதாது. இவ்வளவு பெரிய ஊரில் 2,000 பெட்டுகள் கொண்ட மூன்று ஆஸ்பத்திரிகளைக் கொண்டு சமாளிப்பதென்பது முடியாத விஷயம், ராயப்பேட்டை ஆஸ்பத்திரி அந்தக் காலத்தில் இருந்தபடியே இப்போதும் இருக்கிறது. அதை விஸ்தரித்து நல்ல முறையில் அதிகப்படியான பெட்டுகள் ஏற்

5th March 1958]

[Sri C. R. Ramaswami]

படுத்தினால் தென் பிராந்திய மக்களுக்கு அது மிகவும் பயன்படும். அதற்கும் நல்ல திட்டம் ஒன்று வகுத்து விஸ்தரிக்க ஏற்பாடு செய்தால் நன்றாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். சென்னை நகரத்திலே, எல்லா வசதிகளையும்விட முக்கியமானது வைத்திய வசதி. இப்போது ஜெனரல் ஹாஸ்பிடலில் இடம் இல்லை. ஹாஸ்பிடல் அதிக மக்களுக்குச் சேவை செய்து வருகின்றது. இந்த ஹாஸ்பிடல்கள் கார்ப்பொரேஷனின் பொறுப்பிலில்லை, அரசாங்கத்தின் பொறுப்பிலிருக்கிறது என்பதனால்தான் நான் இதை வலியுறுத்திச் சொல்லுகிறேன். இத்துடன் சைதாப்பேட்டை அருகே இன்னொரு ஆஸ்பத்திரி கட்டினால் நல்லதாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, குடிசையில் வாழும் மக்களுக்காக, ஸ்லம் இம்ப்ரூவ்மெண்ட் திட்டம் போட்டு அதற்காகப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். அது இரண்டு மூன்று வருஷங்களாக தாமதம் ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது. அது நடைமுறைக்கு வரவில்லை. ஏதோ சர்சரவு காரணமாக இப்படி தாமதம் ஆவதாகத் தெரிகிறது. என்னுடைய பகுதியில் நொச்சிக்குப்பம், முள்ளிற் குப்பம் முதலிய இடங்கள் முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலேயே எடுத்துக் கொள்வதாயிருந்தது. இந்த வருஷமும் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நடைமுறையில் வரவில்லை. மக்கள் அனைவரும் ஆவலோடு காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக ஸ்டேட் ஹெளஸிங் போர்ட் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். லிப்டி இம்ப்ரூவ்மெண்ட் டிராஸ்ட் தலைமை அதிகாரியே இதற்கும் அதிகாரியாக இருக்கிறார். லிப்டி இம்ப்ரூவ்மெண்ட் டிராஸ்ட் அதிகாரியால் இரண்டு வேலைகளையும் பார்க்க முடியாது. ஸ்டேட் ஹெளஸிங் போர்டுக்குத் தனி அதிகாரி ஒருவரைப் போட வேண்டும். லிப்டி இம்ப்ரூவ்மெண்ட் டிராஸ்ட் சேர்மன் இதற்கும் தலைவர் என்றால் வேலை நடக்காது. ஆகவே இவை இரண்டையும் பிரித்து ஹெளஸிங் போர்டுக்கு வேறு ஒரு தனி அதிகாரியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது சென்னை நகரத்தில் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. வருஷா வருஷம் இந்த கல்லூரிகள் அட்மிஷன் தொல்லை பெரிய தொல்லையாக இருக்கிறது. இதற்கு நிரந்தரமான ஒரு நிவாரணம் ஏற்படவில்லை. அட்மிஷன் இல்லை, வைத்தியக் கல்லூரியில் அட்மிஷன் இல்லை, என்ஜினீயரிங் கல்லூரியில் அட்மிஷன் இல்லையென்று எல்லோரும் கூப்பாடு போடுகின்றார்கள். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் ஒன்றும் செய்யவில்லை. நிரந்தரமான ஏற்பாடு இல்லை. அப்படி ஒரு ஏற்பாடு செய்தால்தான் மக்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படும். எல்லோருக்கும் அட்மிஷன் கிடைக்க வேண்டும். சில வருப்பினருக்கு மட்டும் உண்டு, இன்னும் சிலருக்கு இல்லை யென்று இருக்கக் கூடாது. எல்லா வருப்பாருக்கும் இடம் கிடைக்க வேண்டும். ஆகவே இன்னும் புதிய கல்லூரிகள் அமைத்து, மதரை, தஞ்சை, கோயம்புத்தூர் முதலிய இடங்களில் ஏற்படுத்தி எல்லோரும் படிக்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். ஸெலக்ஷன் போர்டு வைத்து ஸெலக்ஷன் செய்வதை நீக்கி படிக்க இஷ்டப்படும் எல்லோருக்கும் படிக்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியது சர்க்கார் கடமை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் இரண்டொரு சிறு விஷயங்களைப் பற்றிப் பேச விரும்புகிறேன். மீன் இலாகா பற்றி ஒரு வார்த்தை. சென்னை நகரத்தில் மீன் பிடிப்பவர்கள் அநேகம் இருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு பாப்லோ இயந்திரப் படகு ரொம்ப வசதியாக இருக்கும். சென்னை நகரத்தில் பாப்லோ படகு கொடுக்கப்படவில்லை. ஏனென்றால், படகு கட்டுவதற்குத் துறைமுகம் இல்லை யென்று சொல்லுகிறார்கள். ஹார்பர் கட்ட வேண்டுமானால் கட்ட முடியும். அடையாறு, கூவம் இவற்றில் சிறு துறைமுகங்கள் கட்டலாம். கடலூர், நாகப்பட்டினம் போன்ற இடங்களில் கட்டுவது போன்று இங்கும் கட்டலாம். நூறு பாப்லோ படகுகள் கட்டி அதை மீனவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும். ஒரு நாள் பூராவும் கட்டுவதத்தில் கடலில் சென்றாலும்கூட அவர்கள் போதிய வருமானம் இல்லாமல் மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒரு “ஹார்பர்” கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[5th March 1958]

* SRI S. SADASIVAM : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு உங்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன். நமது நாடு விவசாயத் துறையிலே வளர்ச்சி பெற வேண்டும், விவசாயம் தான் தலைசிறந்த தொழில் என்பதை அறிந்து, நமது அரசாங்கம் பல திட்டங்களைத் தீட்டி, அதன் மூலம் உணவு உற்பத்தி அதிகரித்ததன் காரணமாக, உணவுப் பஞ்சம் தீர்ந்திருக்கிறது என்பதை அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 1950-51-ம் ஆண்டு நிலவரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பார்ப்போமேயானால், அந்த ஆண்டில் உணவு உற்பத்தி 28 லட்சம் டன் தான் இருந்தது. 1955-56-ல் 44 லட்சம் டனாக அதிகரித்து, 1956-57-ல் 46 லட்சம் டனாக உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டிலே தேவையைச் சரிக்கட்டும் நிலைமை அடைந்திருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் சரியானவை என்பதை எடுத்தக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். 1950-51-ம் ஆண்டிலே பஞ்சம், பட்டினியின் காரணமாக, ரேஷன் கடைகள் திறக்கப்பட்டு, நபருக்கு 6 அவுன்ஸ், 8 அவுன்ஸ் வீதம் தானியங்களை வழங்கி வந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது உணவுப் பொருள்களின் விலை கொஞ்சம் உயர்ந்திருந்தாலும், எந்த அளவுக்கு வேண்டுமானாலும் தானியங்களை அவரவர்கள் தேவைக்குத் தகுந்தபடி வாங்கக் கூடிய சௌகரியத்தைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் உணவு உற்பத்தி அதிகரித்து நமது தேவையைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடியதாக இருக்கிறது என்பதை நாம் உணருகிறோம். அதே சமயத்தில் ஜனத் தொகையும் ஆண்டுக்கு ஆண்டு அதிகரித்து வருவதைப் பார்க்கும் போது, அன்று இருந்த நிலைமையையும் இன்று இருக்கிற நிலைமையையும் பார்க்கும்போது, உணவு உற்பத்தி அதிகரித்திருப்பது நன்றாக தெரிகிறது. அத்துடன் அகில இந்தியாவிலும் ஒரு ஏக்கருக்கு சராசரி 750 பவுண்டு தான் விளைகின்றது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. நமது தமிழ் நாட்டைப்பொறுத்த மட்டில் 1,255 பவுண்டு அரிசி விளைகின்றது என்று சொல்லியிருப்பது மிகவும் மதிப்பு சிறந்த தரக்கூடிய விஷயம். அதே நேரத்தில், மற்ற நாடுகளை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்போமேயானால், சீனாவில் ஒரு ஏக்கருக்கு சராசரி 1,550 பவுண்டு அரிசி கிடைக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். அநேகமாக இது நம் நாட்டின் உற்பத்தி அளவுக்குக் கிட்டத்தட்ட சமமாகயிருக்கிறது என்றே சொல்லலாம். ஜப்பானில் ஒரு ஏக்கருக்கு 2,550 பவுண்டு அரிசி விளைவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்த அளவுக்கு நமது உற்பத்தி பெருகுமேயானால், நமக்குத் தேவையானது போக உபரியை வெளிநாடு களுக்கு அனுப்பக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஜப்பானிய சாகுபடி முறையைப் பின்பற்ற அரசாங்கம் வேண்டிய அளவு ஆதரவு கொடுக்கிறார்கள். உற்பத்தி அதிகரிப்பதற்கு நல்ல விதைகள் தேவை என்பதை உணர்ந்து, நல்ல விதைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கு நடப்பு ஆண்டில் 136 விதைப் பண்ணைகளை ஆரம்பிக்கத் திட்டமிட்டு, 1957-ம் ஆண்டு டிசம்பர் முடிய 116 பண்ணைகளை ஏற்கெனவே ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். வருகிற ஆண்டில் 180 பண்ணைகளை ஆரம்பிக்க உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். விதைகள் உற்பத்தி செய்வதில் கலப்பு முறையைக் கையாண்டு, ஆராய்ச்சியின் மூலமாக “கோ. 25, கோ. 12” போன்ற வித்துக்கள் நல்ல பலன் தரக்கூடியவை என்று கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். நல்ல விதைகளை உபயோகிப்பதுடன், ஜப்பானிய விவசாய முறையையும் போன்று ரசாயன உரங்களை உபயோகிப்பதற்கும் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். போதிய அளவுக்கு ரசாயன உரம் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அண்மையிலே, நெய்வேலித் திட்டத்தின் மூலமாக ரசாயன உரம் கிடைக்கும் என்று நம்பியிருக்கும் நேரத்திலே, தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் அளவுக்கு முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ரசாயன உரத்தை உபயோகிப்பதால் மட்டும் உற்பத்தியை பெருக்கிவிட முடியாது. பசும் தழை உரத்தை அதிகமாக உபயோகிக்க வேண்டும். பசுந்தழை உரங்களுக்கு விதைகள் வழங்குவது போன்ற சலுகைகளை அளித்து வருகிறார்கள். அதே சமயத்தில், நமது கிராமப் புறங்களில், சிறு சிறு குக்கிராமங்களில் புறம்போக்கு நிலங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அங்கே பசுந்தழை உரங்கள் தானாக வளர்கின்றன. ஆனால் அவைகளை நல்ல முறையில் காப்பாற்ற முடியாததினால், அவைகளை உபயோகிப்பதற்கு முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன.

5th March 1958]

[Sri S. Sadasivam]

இந்தப் புறம்போக்கு நிலங்கள் ரெவென்யூ இலாக்காவின் பராமரிப்பில் இருப்பதால், ஒரு தனிப்பட்ட நபருடைய அனுமதியில்லாததன் காரணமாக இந்த பசும் தழைகளை வீணாக்குகிறார்கள். ஆகவே இந்தப் புறம்போக்கு நிலங்களில் உள்ள பசுந்தழைகளை பஞ்சாயத்துகளிடத்தில் ஒப்படைத்து, அவைகளின் மூலமாக எலத்திற்கு விடால் நல்ல உரம் நிலங்களுக்குக் கிடைப்பதுடன், பஞ்சாயத்துகளின் வருமானம் ஓரளவு பெருகும்.

அடுத்தபடியாக, இன்று பயிர்களை வளரவொட்டாமல் தடுக்கும் பூச்சிகளைக் கொல்லுவதற்கு எவ்வளவு தூரம் அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்திருக்கின்றதோ, அந்த அளவுக்கு பூச்சிகளும் விருத்தியடைந்து வருகின்றன. நல்ல முறையில் மருந்துகளை தயார் செய்து விவசாய இலாக்கா மூலமாக ஆங்காங்கு விநியோகிக்கிறார்கள். இன்றுள்ள நிலைமையிலே பூச்சி மருந்துகள் பூச்சிகள் வந்த பின்புதான், ஜில்லா விவசாய அதிகாரியின் அனுமதியைப் பெற்று கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அப்படியில்லாமல், அதை முன்பே, அந்தந்த இடங்களுக்கு தனியாக ஒதுக்கி, விநியோகம் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இன்று இருக்கிற திட்டத்தில் நெல் நிலப்பயிர் ஒன்றுக்கு மட்டும்தான் பூச்சி மருந்தை பாதி விலையிலே கொடுக்கிறார்கள். கிராமப் புறங்களில் அதிகமாகப் பயிரிடப்படும் இதர உணவுப் பொருள்களுக்கும் அந்த மருந்தைப் பாதி விலையில் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பூச்சி மருந்தை கொடுக்கும்போது அவைகளை வீணாக்காமல் நவீன முறைப் படி உபயோகிப்பதற்கு கருவிகள் கொடுக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு இவைகளையும் பாதி விலையில் வழங்க பணம் ஒதுக்கி யிருப்பதை வரவேற்கிறேன்.

நமது நாட்டிலே உணவு உற்பத்தி பெருகுவதற்கு நீர்ப்பாசனம் மிக மிகத் தேவை. பெரிய பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களைத் திட்டி, அவைகளை நிறைவேற்றியதன் காரணமாக முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வெற்றி அடைந்திருக்கிறது. இன்று நாம் அடைந்திருக்கும் உற்பத்திப் பெருக்குக்கு இவைகள்தான் காரணம். இன்றைய நிலையிலே, அமராவதி போன்ற பல திட்டங்களை நிறைவேற்றி பாசன வசதி பெருகச் செய்திருக்கிறார்கள்.

அமராவதி திட்டத்தின் மூலம் பயன் அடையக்கூடிய பிரதேசம் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவின் கண்டசியில் இருக்கும் திருச்சி ஜில்லாவிலுள்ள கரூர் தாலுகாவில் பல கால்வாய்களில் ஓடி, பாய்கிறது. இவைகளுக்குப் போதிய பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும். பவானி திட்டத்தின் மூலமாக கோயம்புத்தூர் ஜில்லா பூராவும் பயன் அடைகிறது. கண்டசியில் கரூர் தாலுகாவிற்கு வருகிறது. இதைத் தவிர இப்பொழுது பெரிய திட்டமாகிய பரம்பிக்குளம் திட்டம் வாப்போகிறது. அது வந்தால் பூராவும் கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் பாய இருக்கிறது. அதனால் அமராவதி திட்ட மூலமும் பவானி திட்ட மூலமும் கீழ்கோடிக்கு அதிகமான பாசனத்திற்கு வழி செய்து கொடுக்க வேண்டும். இந்த நிலைமையில் இவைகளை சிறு நீர்ப் பாசன திட்டங்களின் மூலம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. மின்சாரம் அதிகமாக இல்லாத காரணத்தால் அங்குள்ள நிலைமை மோசமாக இருக்கிறது. டீசல் எண்ணெயை உபயோகப்படுத்தி நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்து கொள்ளலாம் என்று நினைத்தால் இப்பொழுது டீசல் எண்ணெய்க்கு வரி போடப்போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அங்கு ஒரு போகம் சம்பா நெல் மகசூலுக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு சுமார் 120 காலன் வரையில் அந்த எண்ணெயை விவசாயத்திற்கு உபயோகித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். நல்ல மகசூல் வரக்கூடிய நேரத்தில் இந்த வரியின் மூலமாக கிட்டத்தட்ட முப்பது ரூபாய் வரி மூலமாகக் கொடுக்க வேண்டியதாக ஏற்படுகிறது. உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசிகள் அதிகமாக இருப்பதாகவும் அதைக் குறைக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி கூக்குரல் இடும் நேரத்தில் இப்படி டீசல் எண்ணெய்க்கு வரி போடப்போகிறோம் என்று சொன்னால் விவசாயிகள் அதனால் பாதிக்கப்படலாம். ஆனால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்றால் “பெட்ரோலைத் தவிர மற்ற

4-20
p.m.

[Sri S. Sadasivam]

[5th March 1958]

மோட்டார் எண்ணெய், அதாவது டீசல் எண்ணெய் மேலுள்ள விற்பனை வரி காலனுக்கு . . . ” என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதனால் விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய டீசல் எண்ணெய்க்கு வரி விலக்கு அளிக்கக் கூடும் என்று தோன்றுகிறது. ஆகவே விவசாயிகள் உபயோகப் படுத்தும் டீசல் எண்ணெய்க்கு வதி விலக்கு அளிப்பார்கள் என்ற முழு நம்பிக்கையுடன் இது போன்ற நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டு வந்திருக்கும் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த திட்டத்தை மனதார வாழ்த்துகிறேன்.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : : மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர் ஸார், இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தைப்பற்றி சொல்லும்போது ஆரம்பத்தில் இது ஒரு கேரியான் பட்ஜெட் (carry on budg t) என்றுதான் சுருக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும். அல்லது ஒரு ஒரு ரொட்டின் ரிப்போர்ட் (routine report) என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இதைப்பற்றி நான் ஏதோ பிரமாதமாக பாராட்டினேன் என்றால் ஏதோ மந்திரியை காக்கா பிடிக்க வருகிறேன் என்று கூட அவர்கள் நினைக்கலாம். அதற்குத் தக்கபடி இதில் தகுந்த அம்சங்கள் விசேஷமாக இல்லை. இதனால்தான் நான் அப்படிச் சொல்லுகிறேன். ஏனென்றால் ஏழை மக்களுக்கு ஒரு சாதகமான முறையிலும் இந்த வருஷ பட்ஜெட் அமையவில்லை. முக்கியமாக எடுத்துக்கொண்டால் நம் மாகாணத்தில் மக்கள் விவசாயத்தை நம்பித்தான் வாழ்கிறார்கள். விவசாயத்திற்கு உயிரானது அம்மோனியம் சல்பேட் உரம் (ammonium sulphate). இந்த வருஷம் அது எப்படி சப்ளை செய்யப்பட்டது என்றால் விவசாயிகளுக்கு அது தேவைக்குத் தகுந்தபடி கிடைக்கவில்லை. நாம் பெரிய முன்னேற்றகரமான முறையில் பல தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்தோம். அப்படி இருந்தும் ஏன் இந்த அவல நிலை என்பது தெரியவில்லை. பல விவசாயிகள் தங்களுக்கு அம்மோனியம் சல்பேட் கிடைக்கவில்லை என்று பல முறை என்னிடத்தில் வந்து முறையிட்டிருக்கிறார்கள். நான் சட்டசபை மெம்பர் என்ற முறையிலும் இன்னும் சொந்த முறையிலும் என்னிடம் வந்து முறையிட்டார்கள். விவசாயத்தில் பாடுபடும் அவர்களுக்கு காலா காலத்தில் அந்த உரம் கிடைக்கவில்லை. இன்னும் அதே நிலைமையில்தான் இருக்குமோ என்று பயப்பட வேண்டியிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக சிறு நீர்பாசன திட்டங்கள். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அதற்கு வேண்டிய மூலதனம் ஒதுக்கப்படவில்லை என்பதைச் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. நமது ராஜ்ய சர்க்காருக்கு போதிய மூலதனம் தற்சமயம் ஒதுக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். இந்திய சர்க்காருடைய கொள்கை அப்படி இருக்கிறது. நமக்கு சுய ராஜ்யம் வந்தும் நாம் சுய ஆட்சி நடத்திக் கொண்டிருந்தும் கூட பழைய வெள்ளைக்கார சர்க்கார் நடந்து வந்த பாணியில்தான் நாமும் இப்பொழுது அரசாங்கத்தை நடத்திக்கொண்டு வருகிறோம். பழைய வெள்ளைக்கார ராஜ்யத்தில் எப்படி இருந்ததோ அப்படித்தான் இப்பொழுதும் செலவு வசதிகளுக்கள் இருக்கின்றன. வெள்ளைக்கார ராஜ்யத்தில் ஆடம்பரச்செலவுகள் எவ்வளவு இருந்ததோ அவ்வளவும் இப்பொழுது இருக்கிறது. அப்பொழுது ஸ்லீப்பிங் (sleeping) வைப்ராய் இருந்தார். இப்பொழுது அந்த இடத்தில் ஸ்லீப்பிங் (sleeping) பரிசிடென்ட் இருக்கிறார், இங்கே ஸ்லீப்பிங் கவர்னர் இருக்கிறார். பழைய ஆடம்பரங்கள் அப்படியே இருக்கின்றன. அது இன்னும் மாறவில்லை. இப்பொழுது மந்திரிகள் எவ்வளவோ சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். சில இடங்களில் மந்திரிகள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். என்ன காரணத்தினாலோ இங்குள்ள மந்திரிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இல்லை, எட்டுப் பேர்களுடனானிருக்கிறார்கள். மைசூர் போன்ற இடங்களில் 14 அல்லது 15 மந்திரிகள் இருக்கின்றார்கள். டில்லியில் சுமார் 40 மந்திரிகள் இருக்கின்றார்கள், டிபுடி மினிஸ்டர்கள் உள்பட. மகாத்மா காந்தியின் பெயரைச் சொல்லிக்கொண்டு இப்படி ஆட்சி செய்கிறார்கள். நாமே நம்மை ஆட்சி செய்து கொள்ளக்கூடிய அந்த உரிமைதான் வந்திருக்கிறது. மற்றப்படி பழைய வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இருந்த ப்ளானில்தான் மற்ற எல்லாக் காரியங்களும் போய்க் கொண்டிருக்கின்றன. அந்த பாணியில்தான் செலவும் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

5th March 1958]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நம்முடைய மாகாணத்தின் வரவு செலவைப்பற்றி மட்டும் பேசலாமேயொழிய மற்ற மாகாணங்களைப்பற்றி குற்றம் கூறி சொல்வது சரியல்ல என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : கூட்டுப் பொறுப்பு இருப்பதால் அதைப்பற்றி சொல்லுகிறேன். எல்லோரும் சேர்ந்து ஆட்சி செய்து வருவதால் அப்படிச் சொன்னேன். ஆனால் அவர் சொல்வதில் ஓரளவு உண்மை இருப்பதாகத் தோன்றுவதால் அது ஒத்துக்கொள்க்கூடிய விஷயமாகத் தான் இருக்கிறது. அந்த முறையில் அதை ஒத்துக்கொண்டு மேலே சொல்லுகிறேன். (சிரிப்பு.) நமக்கு வேண்டிய காபிடல் எக்ஸ்பெண்டிச்சர் இந்த பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி தொகைகளை ஒதுக்கிக் கொண்டு பல அணைக்கட்டு வேலைகளை எடுத்துக்கொள்வதாக இருக்கிறது. எவ்வளவோ அணைக்கட்டுகளை எடுத்துக் கொண்டு அவைகளை சீக்கிரமாக முடிக்க வேண்டும். அவைகளை சீக்கிரமாக முடித்தால் நாம் மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து அதிகப்படியான பணம் வாங்க முடியும். ஆனால் திட்டப்படி வேலைகளை முடிக்காமல் இருப்பதால் அப்படி மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து நாம் பணத்தை வாங்க முடிவது இல்லை. சாதாரணமாக மணிமுத்தார் அணைக்கட்டு திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அதற்கு நாலைந்து வருஷத்தில் முடிப்பது என்று திட்டம் போட்டு இரண்டு மூன்று வருஷங்களில் முடித்துவிட்டால் இன்னும் அதிகப்படியான பணத்தை வாங்கலாம். அப்படி இல்லாமல் குறிப்பிட்ட காலத்தில் முடிக்காமல் இருப்பதால் அப்படி பணம் வாங்க முடிவதில்லை. நாம் சீக்கிரத்திலேயே திட்டங்களை முடித்துவிட்டு பணத்துக்கு அணை வேண்டும். இப்படி நீர்ப் பாசன வேலைகள் பல இருக்கின்றன. அவைகளை எடுத்து நடத்துவதற்கு சர்க்காருக்கு, ஆர்வம் இருந்தாலும் அந்த திட்டங்களுக்கு செலவு செய்ய வேண்டிய பணத்தை மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து வாறதாடி வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் போதிய நம்பிக்கையுடன் அந்தக் காரியங்களை நம்மால் செய்ய முடியவில்லை என்பதை சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

எல்லாவற்றையும் வடக்கு, தெற்கு என்ற மனப்பான்மையில் நான் சொல்ல முன் வரவில்லை. எல்லோரும் ஒன்றே என்ற மனப்பான்மையில் நான் சொல்லுகிறேன். பண்டித நேரு ஒருவரே எல்லா நாடுகளுக்கும் பிரதமராக இருந்து நடத்த வேண்டும் என்ற அடிப்படையான மனப்பான்மையை கொண்டவன் நான். வேறு கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கக் கூடாது. நம்முடைய பணத்தை நாமே வரவு செலவு செய்து கொள்ள வேண்டும். நம்முடைய காரியங்களை நாமே செய்துகொள்ளக்கூடிய ஒரு மாகாண சுய ஆட்சி உரிமை வேண்டும். அந்த உரிமையுடன் வாழ்வதற்கு வேண்டிய முறையில் எல்லா கட்சிக்காரர்களும் ஒன்று சேர்ந்து வேலை செய்ய வேண்டும். ஆனால் நாம் கிராண்ட் மத்திய சர்க்காரிடம் கேட்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒரு இடத்தில் படித்தேன். ஆனால் அதை கவனமாக படிக்கவில்லை. (சிரிப்பு.) அவர்களிடமிருந்து நாம் கடன் வாங்கிய பணத்திற்கு நாம் வட்டி கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தேன். நம்மிடத்தில் அவர்கள் கடன் வாங்கி வட்டி கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்க நாம் அவர்களுக்கு வட்டி கொடுக்க வேண்டுமா? அந்த முறை மாற வேண்டும். வடக்கே பக்ராநங்கல் போன்ற திட்டங்கள் எல்லாம் நடைபெற்று வருகின்றன. அவைகளுக்கு சுமார் 200 கோடி ரூபாய் செலவு செய்திருப்பார்கள். அதற்கெல்லாம் நம்மிடத்திலிருந்துதான் பணம் வாங்கி இருக்கிறார்கள். அதனால்தான் நாம் அவர்களிடமிருந்து வட்டி வாங்க வேண்டியிருக்க நாம் அவர்களுக்கு வட்டி கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறேன். நாம் அவர்களுக்கு வட்டி கொடுக்கக்கூடிய அவல நிலையில் நாம் இருக்கக்கூடாது. இம்மாதிரியான முறைகள் எல்லாம் மாற வேண்டும். அரசியல் அறிவாளிகளுக்கெல்லாம் நாட்டில் விழிப்பு ஏற்பட ஆரம்பித்து விட்டது. ஆகவே எந்த முறையில் காரியங்களை நடத்த வேண்டும் என்று திட்டங்கள் போட்டு அந்த முறையில் நடத்த வேண்டும். இதை நாளா வட்டத்தில் ஆளும்

[Sri D. S. Authimoolam]

[5th March 1958]

4 30
p.m.

கட்சிக்காரர்கள் முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டும். அப்படியானால் தான் தமிழ் நாட்டில் பெரிய பெரிய திட்டங்களையும், பெரிய பெரிய தொழில் வளங்களையும் நாம் உண்டுபண்ண முடியும்.

இனி என்னுடைய தொகுதி சம்பந்தமான பிரச்சனைகளுக்கு வந்து விடுகிறேன். கம்யூனிட்டி பிராஜக்ட் சம்பந்தமாக நான் அடிக்கடி சொல்லி யிருக்கிறேன். அது கிரிமனல் வேஸ்ட் என்று சொல்லலாம். அது வெற்றி கரமாக நடைபெறவில்லை என்று மேத்தா ரிபோர்ட்டில் சொல்லப்பட்டிருப்ப தாக பத்திரிகையில் பார்த்ததாக எனக்கு ஞாபகம். கம்யூனிட்டி பிராஜக்ட் என்பது ஏதோ prestige-க்காக இருக்கிறது என்று சொல்லலாம். அது ஒரு ஜம்பத்திற்காக இருக்கிறது என்று நான் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன்.

இந்த இலாகாக்களை எல்லாம் வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். ஒவ் வொரு ஜில்லாவிலும் ஒவ்வொரு பிளாக்மாக திறந்து கொண்டு இருபது இருபத்தைந்து பிளாக்குகள் என்று சொன்னால் அவைகளுக்கு ஏராள மான ஜீப்புகளும், ஆபீஸ் சிப்பந்திகளும் வேண்டும் என்று பல தொற் தரவுகள் ஏற்பட்டு நமக்கு ஏராளமான செலவுகள்தான் ஆகின்றன. ஆகவே அத்தகைய வீண் செலவுகள் எல்லாம் இல்லாத நிலைமையில் ஒவ்வொரு தாலாகாவும் ஒவ்வொரு பிளாக்மாக இன்னும் சில வருஷங்களில் auto- matic ஆக மாறிவிடும். ஆகவே தாசில்தாருக்கு ஜம்பது ரூபாய் அதிகப்படி அலவன்ஸ் கொடுத்து, ஒரு ஜீப் கொடுத்து Tahsildar-cum-Block Development Officer என்று பட்டம் கொடுத்து, சிக்கனமான முறையிலே நிர்வாகம் பண்ணலாம். ஏனென்றால் கிராமத்திலே போய் கிராமவாசிக ளிடையே அதிகாரிகள் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் காண்ட்ரிப்யூஷன் (contribution) வாங்க வேண்டுமென்றும் இத்திட்டத்தின் குறிக்கோள். ஆகவே இந்த முறையில் செய்யலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அப்படி இல்லாது கம்யூனிட்டி பிராஜக்ட், நேஷனல் எக்ஸ்டென்ஷன், லோகல் டெவலப்மென்ட் என்று பல பெயர் கொடுத்து பைக்கல் நடவடிக்கைகள் செய்வதென்றால் இந்த நாட்டில் காரியங்கள் உருப்படியாக நடக்காது.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலே கருணையாறு என்று ஒரு நதி ஓடிக் கொண்டு இருக்கிறது. அந்த நதியின் குறுக்கே சிவசைலம் என்ற இடத் தில் ஒரு சிறிய அணைக்கட்டுத் திட்டம் உருவாகிக் கொண்டு இருக்கிறது. அதை சர்க்கார் கவனத்தில் வைத்து சீக்கிரம் நிறைவேற்றினால் அந்த பகுதியில் 7,000 ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் பயனடையும். அந்த நிலங்கள் இரண்டு போகம் விளைச்சல் கொடுக்கக்கூடியவை. ஐந்தாறு வருஷமாக விளைச்சல் இல்லாமலிருக்கிறது. ஆகவே ஒரு அணை கட்டிவிட்டால் இரண்டு போக நஞ்சை சாகுபடி செய்ய முடியும். அத்துடன் கூடுதலாக 4,000 ஏக்கர் புஞ்சை நஞ்சை நிலமாக மாறும். பக்கத்தில் மணிமுத்தாறு திட்டம் இருக்கிறது. இப்படி ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்து, அடுத்த வருஷ பட் ஜெட்டிலே அந்த வேலைகளை யெல்லாம் எடுத்துக் கொள்வதற்கோ அல்லது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் எடுத்துக்கொள்வதற்கோ தகுந்த முறையில் ஆங்காங்கே சப்-டிவிஷன்கள் போட்டு, வேலை செய்ய வேண்டுமென்பதாக நான் கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு இந்த அவகாசம் கொடுத்த தலைவர் அவர்களுக்கு வணக்கத்தை தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். (இத்தருணத்தில் டிபுடி ஸ்பீக்கர் தலைமை வகித்தார்.)

SRI T. R. RAMAMURTHA THONDAMAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபையில் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த நிதி நிலை அறிக்கையை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சென்ற வருஷ பட்ஜெட்டைவிட நல்ல முற்போக்கான முறையிலும், என்பது சத விதிமுள்ள ஏழை மக்கள் மனமார வாழ்த்தக்கூடிய முறையிலும் இந்த பட்ஜெட் அமைந் திருக்கிறது.

5.h March 1958] [Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

இப்பொழுதிருக்கும் அகவிலை காரணமாக, விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் சென்ற காலத்தில் இருந்த குறைவான விலையை அனுசரித்து ஏற்படுத்திய சர்க்கார் கிஸ்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று சென்ற பட்ஜெட் கூட்டத்தில் நான் வற்புறுத்தியிருக்கிறேன். அதையனுசரித்து இப்பொழுது வந்திருக்கும் விவசாய வருமான வரியை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிப்பதோடு இந்த வரியை இந்தத் தரப்பிலுள்ள பல அங்கத்தினர்கள் கூட எதிர்ப்பதைக் கண்டு நான் பரிதாபப்படுகிறேன். என்னென்றால், விவசாய வருமான வரி மூலாயிரம் ரூபாய் வருமானத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர்களுக்குத்தான் விதிக்கப்படுகிறது. எங்கள் திருவாரூரை பண்டார சன்னதிகூட ஒரு விவசாயி என்பதாக கோர்ட்டில் தீர்ப்பளிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த முறையில் சில நிலச்சவர்தாரர்கள் பாதிக்கப் படுகிறார்கள் என்று பலர் குறை கூறுகிறார்கள். மூலாயிரம் ரூபாய் வருமானம் உள்ளவர்கள் எத்தனை சத விகிதத்தினர் இருக்கிறார்கள்? ஆனால், நூற்றுக்கு எத்தனை பேர் அந்த வரிக்கு உட்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை சிந்தனை செய்து பார்த்தால், 60 சத விகிதத்திற்கு அதிகமானவர்கள் இந்த மூலாயிரம் ரூபாய் வருமானத்திற்கு உட்பட்டவர்கள். குறிப்பாக, நியாய வாரச் சட்டம், பாதுகாப்புச் சட்டம் போன்று எடுத்துக்கொண்டால், இந்த வருமான வரியால் பாதிக்கப்படுபவர்கள் அதிகமாக இருக்க முடியாது. அதே நியாய வாரச் சட்டத்தினால் கோர்ட்டில் வீண் விரயம் செய்யப்படும் செலவுகளால் பாதிக்கப்படும் சாகுபடியாளர்களுக்காக சட்டத்தைத் திருத்தி, அவர்களுக்கு நல்ல பயன் ஏற்படும்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

பல மெம்பர்கள் சொன்னார்கள், நகரத்தில் வசிக்கும் வியாபாரிகளும் உத்தியோகஸ்தர்களும் கிராமத்தில் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருந்து இந்த வரியினால் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று. சோஷலிச சமுதாயம், உழைவருக்கு நிலச் சொந்தம், யாரும் அவரவர்களுடைய தேவைக்கு அதிகமாக வைத்திருக்க ஆசைப்படக் கூடாது. தேவைக்கு அதிகமாக சேமித்து வைத்திருப்பது தவறு என்று கருதும் இந்த வேளையில் வியாபாரிகளும் உத்தியோகஸ்தர்களும் ஏற்கெனவே வருமானம் அடைந்து கொண்டிருக்கும்போது மேலும் நிலத்திலிருந்து வருமானம் சேர வேண்டுமென்று விரும்புவது அச்சரியத்திலும் அச்சரியமாகத்தான் இருக்கிறது. இந்த நிலையில் விவசாய வருமான வரியானது நியாயமாகப் போடப்பட்ட ஒரு வரியாகும். மூலாயிரம் ரூபாய்க்கு அதிகமாக என்று இருப்பதை இரண்டாயிரத்திற்கு அதிகமாக என்று போட்டிருந்தால் நாங்கள் இன்னும் பாராட்டியிருப்போம்.

இது தவிர, விவசாய வருமான வரி இடைக்காலத்திற்கு மட்டும்தான் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதோடு நிறுத்திவிடாமல் கூடுமான வரையில் நிலச் சீர்திருத்தத்தையும் எவ்வளவு சீக்கிரம் கொண்டு வர முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் கொண்டுவருவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக, விவசாய வருமான வரியில் நிலத்திற்கு வரம்பு கட்டுவது என்ற முறையில் வியாக்கியானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூலாயிரம் வருமானம் உள்ள அந்த அளவு நிலத்தை அதிகப்பச் நிலமாக வரம்பு கட்டினால் அது ஆபத்தாக முடிந்தாலும் முடியும். ஆகவே, மூலாயிரம் என்பதைப் பாதியாக குறைத்து அந்த அடிப்படையில் நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

உணவு உற்பத்தியைப்பற்றி சர்தார் வேதரத்னம் பின்னை அவர்கள் தெளிவாகப் பேசினார்கள். திருத்தரைப்பூண்டி, அரந்தாங்கி, பட்டுக்கோட்டை, தஞ்சாவூர், பாபநாசம், நாகப்பட்டினம் தாலுகாக்களில் பத்தாயிரக் கணக்கான ஏக்கர் புறம்போக்கு தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. திருவாரூரை தருமபுரம் பண்டார சன்னதிகளின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டு, எந்த விதமான பிரயோஜனமும் இல்லாமல் ஒரு சாகுபடியும் செய்யப்படாமல் வெறும் தரிசாக இருக்கும் நிலங்கள் ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர்கள். திருச்சி ஜில்லாவில் உடையார்பாளையம் போன்ற தாலுகாக்களில் ரிசர்வ் காடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் மரம் கூட இல்லாமல்

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman] [5th March 1958]

பத்தாயிரக் கணக்கான தரிசு நிலங்கள் இருக்கின்றன. அதே போல தென்னாற்காடு ஜில்லாவிலும் புறம்போக்கு நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. திருச்சியிலிருந்து சிதம்பரம் வரையில்- கொள்ளிடம், மற்ற ஆற்றுப் படுகைகளில் பத்தாயிரக் கணக்கான ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. இப்படி லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் தரிசு நிலங்கள் சாகுபடிக்கு உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ளத் தக்கவையாக இருக்கின்றன. இவைகளை சாகுபடிக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பல் ஏராளமான வேலை இல்லாமல் தவிக்கும் விவசாயிகள் பிழைப்பதற்கு வழி செய்ய முடியும். மற்ற ஜில்லாக்களில் இருப்பதைக் கொஞ்ச காலம் கழித்து எடுத்துக்கொண்டாலுங்கூட தென்னாற்காடு, திருச்சி, தஞ்சை போன்ற மூன்று ஜில்லாக்களிலுள்ள புறம்போக்கு நிலங்களை உடனடியாக சர்வே செய்து சாகுபடிக்கு எவ்வளவு தேறும் என்று புள்ளி விவரம் எடுத்து அவைகளில் கூட்டுறவு சாகுபடி பண்ணைகளை ஆரம்பித்தால் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்கவும் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவும் உதவும். இம்மாதிரித் திட்டங்களை உடனடியாக எடுத்து நிறைவேற்றி இந்த அனுபவத்தைக் கொண்டு மற்ற ஜில்லாக்களிலும் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரக்கூடிய நிலையை உண்டுபண்ண வேண்டுமென்று மிகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

4-40
p.m.

அடுத்தபடியாக உணவு உற்பத்தியைப்பற்றிய புள்ளி விவரங்களை கணம் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்திப் பெருக்கு இயற்கை சரியாக இருந்தது என்பதோடு, உழவருக்கு உரிமை அளித்ததன் காரணமாக உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறதென்பதை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் உரையில் சொல்லாமலிருப்பதைப்பற்றி நான் வருந்துகிறேன். உழவன் யாரோ அவனுக்கு நிலம் சொந்தம் வேண்டும், விளைவில் அவனுக்குச் சரியான பங்கு உண்டு என்பதாக நியாய வரரச் சட்டம் கொண்டு வந்த பிற்பாடு தஞ்சை ஜில்லாவில் உணவு உற்பத்தியில் விவசாயிகள் மிகவும் அக்கறையோடு கவனம் செலுத்தியிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக தஞ்சை ஜில்லாவின் உற்பத்தி என்ன என்பதைப் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் சர்க்கார் அடங்கலில் பார்த்து, இப்போதுள்ள அடங்கலில் உற்பத்தி என்ன வென்று பார்த்தால் அது தெரியும். விவசாயிகளுக்கு நிலத்தில் உரிமை உண்டு என்று செய்தால்தான் உணவு உற்பத்தியில் அவர்கள் அக்கறை காட்டுவார்கள் என்பதை இதன் மூலமாக நன்றாகப் பரீட்சகலாம். அதே சமயத்தில் அவர்களுடைய நன்மைக்காகப் போடப்பட்ட சட்டத்தில் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அவற்றையும் துரிதமாக திருத்தியமைத்து உழவர்களுக்கு நிரந்தரமானதொரு பாதுகாப்பை சர்க்கார் அளித்தால் தான், அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை யெல்லாம் செய்து கொடுத்தால் தான் நாட்டில் உற்பத்தி பெருகும் என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. KANDASAMI PADAYACHI : கணம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் 1958-59-ம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் பேச ஆசைப்படுகிறேன். அதாவது இவ்வாண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்தில் சில முக்கியமான கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. கடந்த நான்கைந்து வருஷங்களாகவே பருவ மழை தவறியதன் காரணமாக விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டம் அடைந்திருக்கிறார்கள். பயிர்கள் தீய்ந்து போய்விட்டன. அதிலும் தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் கடலூர் பகுதியில் மட்டும் பருவ மழை சரியான காலத்தில் இருந்ததே தவிர, மற்றப்படி எங்கள் பகுதியில் மழை இல்லை. பயிர்கள் சாவியாகி விட்டன. வறண்ட பூமியாக இருக்கின்றன. புஞ்சைப் பயிர்கள்கூட விதைக்க முடியவில்லை. அதைப்பற்றி அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். அதை வரவேற்கிறேன்.

அதிலும்கூட பருவ மழைதவறியதன் காரணமாக விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கின்றது ஒன்றும் இல்லை. அவன் உழுது, பயிரிட்டு, விதைத்து, உரம், தழை எல்லாம் போட்டு, மழை இல்லாத காரணத்தினால் வெள்ளாமை நாசமாகிபோய்விட்டால் அவனுக்கு செலவுக்குக்கூட கட்டாது, ஒரு ஏக்கருக்கு குறைந்தது நூறு ரூபாய்க்கு மேல் விவசாயி செலவிட வேண்டியும் இருக்கிறது. இவ்வாண்டு 20 ஏக்கரில் மணிலா போட்டிருந்தேன்.

5th March 1958] [Sri M. Kandasami Padayachi]

ஒரு ஏக்கருக்கு பத்து கலம், பதினைந்து கலம் கூட வரவில்லை. வாய்தா கட்டுவதா? குடும்பம் நடத்துவதா? விதைக்கு, உரத்திற்குக் கூட கட்டவில்லை. இத்தருணத்தில் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் துண்டு விழுவதைச் சரிக்கட்ட விவசாய வருமான வரி போடுவதற்கு உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். இது சரியான யோசனை ஆகாது. விவசாய வருமானம் என்ன என்பதை நிர்ணயிப்பதே மிகவும் கஷ்டமாகப் போய்விடும். எட்டு ஏக்கர் நிலம் உடையவனுக்கு கணக்குப் பின்னை மூவாயிரத்துக்கு மேல் வருமானம் உண்டு என்று சொல்லி விடலாம். ஆனால் உண்மையில் பயிரிட்டு மழை இருந்தால்தான் வருமானம். இல்லா விட்டால் கைப்பொறுப்பாகி நஷ்டமடைந்து தவிக்கும்படியாக நேரிடும். இன்றைய தினம் உள்ள நிலைமையில் என்னைக் கேட்டால் விவசாயிகளுக்கு வருமானம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. அவனுக்கு கடைசியில் மீஞ்ச வது எதுவும் இல்லை. முன்பெல்லாம் கர்ணத்திற்கு தானியங்களை மூட்டைக் கணக்கில் கொடுப்பது வழக்கமாக இருந்தது. விவசாய வருமான வரிப்பைப் போட்டு விட்டால் இனி அவர்களுக்குப் பணமாகவே கொடுக்க வேண்டி வந்து விடும். இல்லாவிட்டால் நினைத்தவர்களுக்கு அவர்கள் இத்தனை ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் உண்டு என்று கணக்குக் காட்டிவிட முடியும். இப்போது ரூபாய்க்கு ஐந்தனு செஸ் கட்டிக்கொண்டு வருகிறோம். இதை வேண்டுமானால் எட்டணவாகவோ, ஒன்பதணவாகவோ போடலாமே தவிர விவசாய வருமான வரி போடும் யோசனையைக் கைவிட வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வரவு செலவுத் திட்டத்தில் துண்டு விழுவதை வேறு வகையில் சரிக்கட்டிக்கொள்ளத்தான் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக இப்போது புதிய விவசாய வருமான வரியைப் போட சர்க்கார் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் தாலுக்காவில் பருவ மழை தவறி பயிர்கள் நாசமாகிவிட்டதன் காரணமாக உள்ள வரியையே வஜா செய்யவேண்டும் என்பதாக நாங்கள் கலெக்டரிடமும், முதல் அமைச்சரிடமும் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதை உடனடியாக கவனித்து உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் நியாயவிலைக் கடைகள் இருந்தன. அவைகளை மூடிவிடும்படியாக உத்தரவு போட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அது சரியல்ல. தொடர்ந்து அவைகளை நடத்தி நடை மக்களைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாய அபிவிருத்தி இலாகா மூலமாக காலா காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உரம், விதை முதலியவைகளைக் கொடுக்க வேண்டும். காலம் கடந்து இவற்றைக் கொடுப்பதனால் பயன் இல்லை. பயிர் செலவு ஆரம்பிக்கப்படுவதற்கு இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்பாகவே, கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாகவோ சர்க்கார் விவசாய இலாகா மூலமாகவோ விதை, உரம், முதலியவைகளை விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்க வேண்டுமென்பதாக உங்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்காக 10 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இது போதாது. சிறிய குளங்கள், வாய்க்கால்கள், ஏரிகள் இவற்றை எல்லாம் மராமத்து செய்வதற்கு இன்னும் அதிகமான தொகையை ஒதுக்கி விவசாயிகளுக்கு நன்மை பயக்கும் சிறிய சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகளை எல்லாம் செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், இந்த விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் கிராமங்களில் ரோடு போடுகிறார்கள். அந்த ரோடுகளை கிராமங்களில் உள்ளவர்களே போட்டுக் கொள்ளவேண்டும். பிறகு அதை பார் செய்யவோ அல்லது அவைகளை மெட்டல் செய்யவோ விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் பணம் கொடுக்கப்படும் என்று திட்டம் இருக்கிறது. முதலில் ரோடு போட வேண்டுமென்றால், கிராமங்களில் இருக்கும் மக்களுக்கு அதைப்பற்றி ஒன்றும்

[Sri M. Kandasami Padayachi] [5th March 1958]

தெரியாது. மேலும் பணம் வேண்டாமா? ஆகவே, நான் சொல்வது என்னவெனில் இந்த மாதிரி ரோடு போடுவது எல்லாம் விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் நடக்க வேண்டும். அம்மக்களைக் கொண்டு ரோடு போட வேண்டுமென்று சொல்லக் கூடாது. அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு மூலம் ஏழை மக்களுக்கு பண உதவி அளிக்கப்படுகிறது. ஒரு குடியானவனுக்கு ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்துவிட்டு அதை மூன்று வருடங்களில் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால் அவனால் எப்படி அது முடியும்? ஆகவே, அதை ஒரு நீண்ட காலத் திட்டமாக ஐந்து வருடத்தில் கொடுக்கும் படி ஏற்பாடு செய்து கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் மூலம் கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாகத், சுகாதார வசதி. ஜில்லா போர்ட் அல்லது முனிசிபாலிட்டிகளில் உள்ள ஆஸ்பத்திரி களுக்கு வரும் ஒன்றுக்கு 3,000 ரூபாய் கொடுத்தால் மருந்துக்கு என்று போவது ஆயிரம் ரூபாய்தான். ஒரு ஜில்லா போர்ட் ஆஸ்பத்திரியை எடுத்துக் கொண்டால் தலைமை ஆஸ்பத்திரி, headquarters ஆஸ்பத்திரி இருப்பது, 20,30 மைலுக்கு என்று ஒன்று இருக்கிறது. ஆகவே, நான் சொல்வது அப்படிப்பட்ட ஆஸ்பத்திரிகள் 10 மைலுக்கு ஒன்றுவது இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இல்லாவிடில் ஒரு ஆடம்புலன்னைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்றால் அது வர 10 மணி நேரம் ஆகிறது. அதற்குள், அது வருவதற்குள் நோயாளியே இறந்து விடுவான். ஆகவே 10 மைலிற்கு ஒரு ஆஸ்பத்திரி சர்க்கார் ஏற்படுத்தும்படி நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (பெல்) இதுவரை பேச என்னுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு தலைவர் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு எனது பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

4-50
P.M.

* SRI C. NATARAJA ODAYAR : அவை தலைவர் அவர்களே, நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் நிதி நிலை அறிக்கை மீது நான் என்ன கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இப்பொழுது இந்த மன்றத்தில் மிகவும் முக்கியமாக ஒவ்வொரு அங்கத்தினர்களாலும் விவாதிக்கப்படுவது கைத்தறியைப் பற்றியதாகும். கைத்தறித் தொழிலைப்பற்றி பலர் பலவிதமாக கூறுகிறார்கள். கைத்தறியைப் பற்றிச் சொன்னால் கதை சொல்லும் அங்கத்தினர்கள் என்று சொல் கிறார்கள். அப்படி கதை சொல்லாமல் சில கணக்குகளையும் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். இந்த கைத்தறித் தொழிலின் நிலை எப்படியிருக்கிறது என்றால், சட்டம் போட்டும் அதைக் கையாளாத நிலைமையில் தான் இருக்கிறது. அமைச்சர்கள் கதரையும், கைத்தறியையும் இரண்டு கையில் பிடித்துக் கொண்டு கதர் வேண்டுமா, கைத்தறி வேண்டுமா என்று சொல்லும் நிலையில் இருக்கிறது. அதை நினைக்கும்போது, இரண்டு பெண் பாட்டி கட்டினவன் திண்டாடும் நிலையைப் போன்றுதான் இருக்கிறது. எதை வளர்ப்பது? ஆஸ்பத்திரிகளிலும், மற்ற அரசாங்க அலுவலகங்களிலும் கதரை விற்று விடுகிறார்கள். விற்கச் செய்கிறார்கள். ஆனால் கைத்தறியைப் பொறுத்த வரையில் ஆடம்பரமாக விழாக் கொண்டாடுகிறோம். அது மட்டுமல்ல. கைத்தறியை ஆதரியங்கள் என்றும் சொல் கிறார்கள். அப்படிச் சொல்வதோடு நின்று விட்டால், எப்படி குறை கூறும் இருக்க முடியும்? இச் சட்டசபை அங்கத்தினராகிய மாரியப்பன் அவர்கள் அம்மாபேட்டை கைத்தறி சொஸைட்டியின் தலைவராக இருக்கிறார். அங்கு சமார் 9 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள கைத்தறி தேங்கிக் கிடக்கிறது. அதுபோன்று செவ்வாய்பேட்டையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள புதிய கைத்தறி சொஸைட்டியில் எட்டு லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள கைத்தறி துணி தேங்கியிருக்கிறது. கைத்தறித் தொழிலை முன்னேற்றம் அடையச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் யாதொரு நடவடிக்கையும் எடுத்துக் கொள்ள வில்லை. கழிந்த அக்டோபரில் 32 லட்சம் ரூபாய்க்கு கைத்தறி விற்பனை யாயிருக்கிறது. ஆனால் டிஸம்பரில் 8 லட்சத்திற்குத்தான் விற்பனையாக இருக்கிறது. எட்டு லட்சம் எங்கேயிருக்கிறது, 32 லட்சம் எங்கேயிருக்கிறது. இதை வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால் எப்படி அரசாங்கம் கைத்தறித் தொழிலை ஆதரித்ததாகச் சொல்ல முடியும்? அடுத்தபடியாக, நிஸ்சீர்திருத்தம் இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு என்னென்ன செளகரியங்கள் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு ஒரு விதமான

5th March 1958]

[Sri C. Nataraja Odayar]

உதவியும் அளிக்கப்படவில்லை என்பதை நினைத்து நாம் வெட்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கத்தின் விவசாயத் திட்டம் என்பது மிராச்தார்களின் திட்டமாகத்தான் இருக்கிறது. அதை, நிலச் சவாந்தார்களுக்காக கொண்டுவரப்பட்ட திட்டம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். நிலத்தின் அளவு நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டுமென்று இதற்கு முன்னரும் பல தடவைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு மேல் வாங்கக் கூடாது என்று இப்பொழுது சொல்கிறார்கள். ஆயிரம் ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் இப்பொழுது அவைகளை விற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு மேல் வைத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று சட்டம் கொண்டு வருவதால் விவசாயிகளுக்கு என்ன லாபம் என்று கேட்கிறேன். பூனையைப் பார்த்து புலி என்று எப்படி ஒப்புக்கொள்ள முடியும்? அதே போல் இந்த ஆயிரம் ஏக்கர்களுக்கு மேல் ஒருவன் வைத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது என்று சொல்வது விவசாயிகளின் நலனுக்காக கொண்டு வரப்பட்ட திட்டம் என்று சொல்ல முடியாது, அது மிராச்தார்களின் திட்டமாகும். விளைச்சல் அதிகமாகி விட்டது என்று அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் கோதுமையை சாப்பிடுங்கள் என்று கோதுமைக் கடைகள் வைத்து, கோதுமை உடம்பிற்கு நல்லது என்றும் சொல்கிறார்கள். இதற்கு என்ன அர்த்தம்? அடுத்தபடி, விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்கிறோம் என்று கூறி டைஸ் எண்ணைக்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வரிசை நான் ஆதரிக்கிறேன். வரி போட வேண்டியது அவசியமே. ஆனால் அந்த வரியில் இருந்து, அந்த டைஸ் எண்ணையை உபயோகிக்கும் விவசாயிகளுக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடி, நீர்ப்பாசனத்திற்காக லட்சக்கணக்கில் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஆனால் எதை தொகுதியில் இதுவரை ஒட்டத்தில் கூட ஒரு ஏரியைக் கூட ஆழப்படுத்தியது கிடையாது. அங்கு ஒரு வாய்க்கால் கூட செப்பனிப்ப்பட்டது கிடையாது. தேசிய நிலப் பரப்புத் திட்டத்தின்கீழ் பல திட்டங்கள் கொண்டுவந்து செயல்படுத்தப் படுவதாக எட்டில்தான் இருக்கிறது. சின்னசேலத்தில் ஒரு ஆட்டுப்பண்ணை வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்துக்கொள்ள என்று இருப்பவருக்கு ஒரு ஜீப். ஆக, அந்தப் பண்ணையில் எவ்வளவு ஆடுகள் இருக்கிறது என்று கேட்டால், அங்கு இருப்பது நான்கு ஆடுகள்தான். அதற்காக செலவழிக்கப்படும் பணம் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இவைகளை எல்லாம் கவனித்து காரியங்கள் செய்ய வேண்டும். அடுத்தபடியாக, ஆசிரியர்களை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்களின் நிலைமை பரிதாபத்திற்குரியதாகும். வேறு பொருள் இன்றி சுரக்காயைச் சாப்பிடும் நிலையில் நம் ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று அங்கத்தினர் ஒருவர் சொன்னார்கள். அவர்களின் ஊதியத்தை உயர்த்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஆசிரியர்கள் இல்லாவிட்டால் நாம் இன்று அங்கத்தினர்களாகவோ அல்லது அமைச்சர்களாகவோ வர முடியாது. ஆகவே, அவர்களுடைய ஊதியத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டும். அடுத்தபடியாக, என்.ஜி.ஓ.க்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்காக பல திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு உதவிகள் அளிக்கப்படுகின்றன என்று சொல்வது எட்டளவில்தான் இருக்கிறது. உதாரணமாக அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படும் வைத்திய வசதியை எடுத்துக் கொண்டால், அவர்கள் முதலில் பணம் போட்டு மருந்து வாங்கி பிற்பாடு அந்த ரசீதை கொடுத்து பணம் பெறலாம் என்று இருக்கிறது. தாம் பரம் சூயரோக விடுதியில் ஒரு என்.ஜி.ஓ. இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அவர் 500 ரூபாய்க்கு மருந்து வாங்கி அதற்கு ரசீது வைத்திருக்கிறார். ஆனால் அந்தப் பணம் இன்னும் கிடைக்கவில்லை, அவருக்கு இப்படியிருக்குமானால் அந்த என்.ஜி.ஓ.க்கள் இந்தத் திட்டத்தினால் எப்படி பயன் அடையமுடியும்? அதேபோல்தான் போலீஸ். போலீஸின் தொல்லை அதிகமாகிக் கொண்டு வருகிறது. போலீஸ் அதிகாரி ஒருவர் ஒரு நபரை தலைகீழாக தொங்க வைத்து அடித்தார்கள் என்று பத்திரிகையில் படித்தேன். அதே போல் செய்தித் தாளில் பார்த்தேன், ஒரு பெண்ணை ஸ்டேஷனுக்குக் கொண்டபோய் அவளை போலீஸ் அதிகாரிகள் கற்பழித்ததாகவும் அதன் பலனாக அவள் இறந்ததாகவும் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். இது மைசூரில் நடந்தது. அதே போல்

[Sri C. Nataraja Odayar]

[5th March 1958]

இங்கு நடந்தால் தனிப்பட்டவர் பெரியார் போன்றவர்களுக்காக சட்டம் கொண்டு வரும்போது, இவ்விதம் மக்களை துன்புறுத்தி கொலை செய்தால், அபாதிப்பட்டவனுக்கு வேண்டுமானாலும் தூக்கு தண்டனைகூட விதிக்கலாம் என்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தாலும் கூட நன்றாக இருக்கும் என்று கூறிக் கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

5 p.m.

° SRI T. KARIA GOUNDER : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள வரவு செலவு திட்டத்தை நான் மனதார வாழ்த்துகிறேன். இந்த திட்டத்தைப்பற்றி இங்கு பலரால் சாதகமாகவும் பாதகமாகவும் பேசப்பட்டது. விவசாயிகளுக்கு வரிக்களை போடுவது அவசியம் என்றும் பேசப்பட்டது. இரண்டாவதாக என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் அதிக சம்பளம் கொடுக்கப் படுமென்று பலர் பேசினார்கள். நான் எல்லாம் படிக்கும்போது ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் அறு ரூபாய். இன்றைய தினம் அறுபது ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. என்.ஜி.ஓ.-க்களை எடுத்துக் கொண்டு பால் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பெப்ரவரி ஆரம்பத்தில் சொன்னபோழுது என்.ஜி.ஓ.-க்களுடைய கோரிக்கைகளைப்பற்றி கவனிக்கப் போவதாக சொன்னார்கள். கேள்வி நேரத்தின் போதும் இதைச் சொன்னார்கள். இப்போது அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு பத்தாவது வரை இலவசமாக படிப்பதற்கு சலுகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது அவர்களுடைய வெற்றி என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டிலும் புதிய வரிகள் போட்டால் எதிர் கட்சிகள் வாதாடுவார்களே என்று எண்ணி கூடுதலாக வரிகள் போடாமல் இருந்தார்கள். இப்பொழுது தண்டு விழுவதற்கு, தொகையை சரிகட்டுவதற்கு முடியவில்லையே என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்காக ஏதாவது வரிகள் போட்டால் இவர்கள் பாட்டாளியின் ரத்தத்தை பிழிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுவார்கள். மக்களுக்கு எப்போதும் தேவை அதிகமாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த மாகாணத்திலுள்ள எல்லா ஜில்லாக்களையும் எடுத்து மாகாண ரீதியில் பார்த்தால் 1957-58-ம் வருடத்தில் 33 லட்சம் ஹெக்டேர் இனத்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தத் தொகை 11 ஜில்லாக்களுக்கு மத்திய அரசாங்க நிதியிலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 11 ஜில்லாக்களில் என்னுடைய ஜில்லாவின் பெயர் வரவில்லை. இதைப்பற்றி இங்கு விசாரித்தால் ஜில்லாவிலிருந்து எஸ்டிமேட்டுகள் வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்குள்ள அதிகாரிகளிடத்தில் போய் கேட்டால் நாங்கள் காலா காலத்தில் எஸ்டிமேட் தயாரித்து அனுப்பினோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதை அரசாங்கம் ஏன் கவனிக்கவில்லை என்று தெரியவில்லை. எங்கள் ஜில்லாவைப்பற்றி, தலைவர் அனுமதி தந்தால் மணிக் கணக்கில் பேச முடியும். இது தவிர கூட்டுறவு முறையில் அமோனியம் சல்பேட் விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. தனிப்பட்டவர்கள் சரியான விதத்தில் கொடுக்க மாட்டார்கள் என்ற காரணத்திற்காக இவ்விதம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதை பங்கீடு செய்வது கேவலமான முறையில் நடக்கிறது. நான் 15 நாட்களுக்கு முன்னமேயே அமோனியம் சல்பேட் வேண்டும் என்று சொல்லி அனுப்பினேன். இன்றைக்கு வாருங்கள், நாளைக்கு வாருங்கள் என்று சொன்னார்கள். இவ்விதம் சொல்லி அனுப்பிவிட்டு 12 ரூபாய் வீதம் லாபம் கிடைத்தது என்று சொல்லி ஒரே ராத்திரியில் எல்லாம் விற்கப்பட்டு விட்டது என்று சொன்னார்கள். இச் சமயத்தில் இங்கு போலீஸ் அமைச்சர் அவர்கள் இல்லையே என்று வருத்தப்படுகிறேன். நிச்சயமாக இதற்கு போலீஸ் பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும். இது தவிர மின்சாரத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இந்த 12 ஜில்லாக்களில் எங்கள் ஜில்லாவுக்கு அதிகமாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் 200 லட்சம் செலவு செய்ய வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருந்தும் கூடுதலாகவே 300 லட்சம் வரை செலவு செய்திருக்கிறார்கள். இவ்விதம் அந்த இலாகா நிர்வாகத்தினர் தங்கள் வேலைத் திறனை காண்பித்தார்கள் என்பதை பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவர்களுக்கு நன்றியும் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காக ஆந்திர மாகாணம், கேரளம் இந்த ராஜ்யங்கள் எல்லாம் இருந்தபோது ஒரு கோடி ரூபாய் தான் ஒதுக்கியிருந்தார்கள். ஆனால் நமது அரசாங்கம் இரண்டு கோடி

5th March 1958] [Sri T. Karia Gounder]

வரை, ஒதுக்கியிருக்கிறது. எல்லா இடங்களிலும் புதிய வீடுகள் கட்டி கொடுக்கப்படுகிறது. எங்கள் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் 30 கிராமங்களில் எவ்வளவோ முன்னேற்றமான வேலை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் ஒன்றும் செய்யவில்லை, இந்த அரசாங்கம் பொது மக்களுக்காக வேலை செய்ய வில்லை என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது.

இப்படி இந்த அரசாங்கத்தை குறைகூறிக்கொண்டிருந்தால் இந்த நாட்டை யாரிடத்தில்தான் ஒப்படைப்பது என்று கேட்கிறேன். இன்னும் சொல்லப் போனால், கூட்டுறவு இயக்கத்தை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். எங்களுடைய ஜில்லாவில், திருப்பத்தூர் டவுனில் ஒரு கூட்டுறவு பாங்கு இருக்கிறது. அதில் ஒரு கட்சியார்தான் ஆளுகிறார்கள். பொறுப்புள்ள ஆட்களாக இவர்கள் இருந்தும் வருகிறார்கள். கூட்டுறவு இயக்கத்தில் அதிகமான ஆட்களை சேர்த்து அதை பலப்படுத்த வேண்டும் என்று சமீபத்தில் கூட கூட்டுறவு வாரம் கொண்டாடப்பட்டது. இந்த பாங்கு

களில் எல்லாம் ஆட்கள் பணம் போடுகின்றார்கள். ஆனால் அங்கு சில பொறுப்புள்ள ஆட்கள் பணம் போடுகின்றோம், எங்களை மெம்பர்களாக சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று கேட்கும்பொழுது அதை ஆளுகின்ற கட்சியார் மெம்பர்களாக சேர்ப்பதற்கு மறுத்துவிட்டார்கள். காரணம் என்னவென்று கேட்டால் சரியாகச் சொல்வதில்லை. இவ்விதம் அங்கே

ஒரு கட்சியார் ஆண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். (ஸ்ரீ பி. யு. ஷண்முகம் : இங்கே நீங்கள் தான் ஆண்டு கொண்டிருக்கிறீர்களே !) ஆம், நாங்கள் இங்கே ஆளுவதற்கு பிறந்தவர்கள்தான். நாங்கள் எப்பொழுதும் ஆளத் தான் போகிறோம். நீங்கள் பார்த்து பொறுமைப் படாதிருக்க வேண்டுமிறேன். இவ்விதமாக அந்த பாங்கில் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தவர்களிடமிருந்து 25 மனுக்களையும் வாங்கி, அதோடு இம்மாதிரி பொறுப்புள்ளவர்கள் கொடுத்த மனுக்களையும் சேர்த்து தள்ளிவிட்டார்கள். சர்க்காரிடத்தில் இதைப்பற்றி விசாரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னோம். விசாரித்து

வருகிறார்கள். இன்னும் தீவிரமாக இதை விசாரணை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் இந்த விவசாய வரியைப்பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது துண்டு ஏற்பட்டிருக்கும் பல லட்ச ரூபாய்களை பலவிதங்களிலும் சரிகட்டி விடலாம். நிலத்தை பங்கிட்டு கொடுக்க வேண்டுமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். அது நல்லதுதான். ஆனால் இந்த மாதிரி வரிகள் போடுவதினால் விவசாயிகள் இது சம்பந்தமான அதிகாரிகளிடத்தில் போய்க்ஷடப்படுவார்கள்.

ஆகவே இந்த துண்டு விழும் சமார் ஒன்றரைக் கோடி ரூபாயில் சில லட்ச ரூபாய்களுக்காக வேண்டி விவசாயிகளிடத்தில் இந்த சுமையை பேர்ட் வேண்டியதில்லை என்று நிதி அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதற்கெல்லாம் காரணம் ரீ செட்டில்மெண்ட் செய்யாததுதான். விலைவாசி குறைவாக இருந்த காலத்தில் இதை செய்திருக்க வேண்டியது

நிறுத்தப்பட்டது. முன்னால் நெல் மூட்டை மூன்று ரூபாயாக இருந்தது, இன்றைய தினம் 20 ரூபாயாக விற்கப்படுகிறது. கூடிய சீக்கிரத்தில் ரீ செட்டில்மெண்ட் செய்வதற்கு வழி செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால் அகில இந்திய சர்க்காருடைய

பாலிலியில் லீஸிங் ஏற்படுத்த வேண்டும். எல்லோருக்கும் நிலத்தை கொடுத்து கொடுத்துவிட்டால் பெருவாரியான நிலங்களை ஒரே ஆள் வைத்துக் கொண்டிருக்க முடியாது. அப்பொழுது இம்மாதிரியான வரிகள் விதிக்கும்

படியான நிலைமையும் ஏற்பட்டிருக்காது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் அதிகமாக நிலங்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர் தொண்டைமான் அவர்கள் கூறினார்கள். இவ்விதம் இருந்தாலும் நிலத்தை பங்கிட்டு செய்யும்பொழுது அதிகமாக நிலம் வைத்திருக்கிறவர்களை பார்க்க முடியாது. ஆகவே நிலங்களை பங்கிட்டு கொடுக்கக்கூடிய

முறை வரவேண்டியதுதான். (ஸ்ரீ ஏ. கோவிந்தசாமி : தங்களுக்கிருக்கின்ற 200 ஏக்கர் நிலங்களையும் பங்கிட்டு கொடுக்க வேண்டியதுதான்.) நண்பர் அவர்கள் எனக்கு 200 ஏக்கர் இருப்பதாக சொல்லுகிறார்கள். அதைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். என்னுடைய நிலங்களை பங்கிட்டு கொடுப்பதற்கு என் வீட்டில் ஆட்களை வைத்திருக்கிறேன். (சிரிப்பு.) சாலைகளை

எடுத்துக் கொண்டால், பல கிராமங்களிலும் சாலைகள் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். வருடத்திற்கு 500 மைல்கள் வீதம் போடப்படுகிறது என்று

[Sri T. Karia Gounder]

[5th March 1958]

5-10
p.m.

அறிகிறேன். கூடுதலாக வரிகள் போட்டாவது நல்ல வசதிகளை செய்து கொடுக்கவேண்டும். நிதி மந்திரி அவர்களிடத்தில் பேசிக் கொண்டிருக்கும் சமயத்தில் சொன்னேன், நாம் பயப்பட வேண்டிய தேவையில்லை, அதிக வரிகளை போட்டு மக்களுக்கு வேண்டியது எல்லாம் செய்து நான்கு வருடம் ஆளலாம். இவ்விதம் செய்துவிட்டு வேண்டுமானால் வெளியே போகலாம் என்று சொன்னேன். மக்களுக்கு என்ன வருமா வேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்ய வேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் கோவிந்தசாமி ஏதோ சொல்லிவிட்டார்கள். பாலாற்றில் நூற்றுக் கணக்கான வருஷமாகத் தண்ணீர் இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதற்கு தலைவர் அனுமதி கொடுக்க வேண்டும். தஞ்சை, திருச்சியில் பெரு மழை இருக்கும்போது ஸெயின்ட் ஜேஸப் காலேஜெல்லாம் தண்ணீர் வந்துவிடுகிறது. அநேக குடிசைகள் பாழாகிவிடுகின்றன. ஐம்பது வருஷங்களுக்கு முன்னால் வெள்ளிக்காரர்கள் காலத்தில் சர்வே செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஒரு கால்வாய் வெட்டுவதற்கு. ஸெயின்ட் ஜேஸப் காலேஜ் பக்கம் அதிகமாக தண்ணீர் போகும்போது, தஞ்சையில் அதிகப்படியான தண்ணீர் போகும்போது, அந்தக் கால்வாயை வெட்டித் திறந்து பாலாற்றில் அந்தத் தண்ணீரை விட்டால் எங்கள் பகுதியில் கிணற்றில் தண்ணீர் வந்தாவது அதிலிருந்து இறைத்துக் கொள்வோம். இன்றைய தினம் கிணற்றில் தண்ணீர் வருமா, கோடையில் தண்ணீர் வருமா, வராதா என்ற சந்தேகம் இருக்கிறது. மின்சார அமைச்சரிடம் சொன்னேன். கொடுத்திருக்கிற 14 மணி நேரம் போதும். ஐம்பது ரூபாய் மினிமம் சார்ஜ் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறோம். மின்சார சக்தி வந்து பல நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்களுக்குப் பரவியிருக்கிறது. தண்ணீர் கஷ்டம்தான் என்று நான் அவர்களிடம் சொன்னேன். அந்தமாதிரி உவ்னைக்கல் வழியாக கால்வாய் வெட்டி பாலாற்றில் கலக்க ஏற்பாடு செய்தால் அந்த இலாகா அமைச்சருக்கு நன்றியுள்ள வர்களாக இருப்போமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

வானியம்பாடியில் ஒரு ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. பல வருஷங்களுக்கு முன் பல லட்ச ரூபாய் செலவழித்து கட்டிவிட்டார்கள். அதை சர்க்கார் எடுத்த நடத்த வேண்டுமென்ற கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருப்பத்தூர் தலைநகர ஆஸ்பத்திரி செவ்வையாக இல்லை. பெண்கள், ஆண்கள் ஆஸ்பத்திரி இரண்டையும் ஒன்று சேர்த்துவிட்டார்கள். அந்த ஆஸ்பத்திரியை அவர்கள் விரைவாக நல்ல முறையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு உப் தலைவர் அவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் தமிழிலே நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு அவருக்கு நாம் நன்றி தெரிவிக்கிறோம். அதே சமயத்திலே தமிழ் ஆட்சி மொழி என்று கூறிவிட்டு வரவு செலவு கணக்குகளை ஏன் ஆங்கிலத்தில் சமர்ப்பிக்க வேண்டும். அதுவும் புரிந்து கொள்ள முடியாத அளவுக்கு இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. சரியான முறையில் இல்லாமல் டெக்னிகலாக இருப்பதால் ரொம்ப சலபமாகப் புரிந்து கொள்ளமுடியாதது இருக்கிறது. நல்ல முறையில் தயாரித்துக் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். இப்போது இருக்கும் பட்ஜெட்டை கிராஸ் பட்ஜெட் என்று சொல்வார்கள். அதாவது வருமானம் வருவதற்கு முன்பே பட்ஜெட் போடுவது. இந்த வருஷம் இவ்வளவு வரும் என்று பட்ஜெட்டில் போடுவது. இது நல்லதுதான். இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 35 கோடிக்கு திட்டம் போட்டு, 30 கோடியே சொச்சம் என்று மாற்றி 4 கோடி குறைத்து விட்டார்கள். இந்த ஐந்து வருஷ காலத்திலே இந்த முறையிலே இருக்கிறது. ஆகவே நமக்கு அதிகப் பணம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு இல்லை. அது மட்டுமல்ல. நிதி அமைச்சரே ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். பல வருஷங்களுக்குப் பிறகு இப்போதாவது தெரிந்ததைப் பற்றிப் பாராட்ட வேண்டும். நமக்கு அதிக அதிகாரம் இல்லை. இன்னும் நில வரி போடலாம். விற்பனை வரி போடலாம். அதற்கு மேல் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. பாக்கியெல்லாம் மத்திய சர்க்கார் கையில் இருக்கிறது.

5th March 1958] [Sri N. K. Palanisami]

வருமானத்தில் அதிகப் பங்கு கேட்டால் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதை இப்போதாவது அரசாங்கம் உணர்ந்ததை பற்றி நான் வரவேற்கிறேன். நம் திட்டங்களை நிறைவேற்ற அதிகப்படியான வரி போடும் உரிமை நம் மாகாண சர்க்காருக்கு இருக்கவேண்டும். அதற்காக நாம் பாடுபட வேண்டும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்று ஆரம்பித்து நெய்வேலித் திட்டத்தைப் பற்றி குறிப்பிட்டுவிட்டு மெழுகிப் பூசியிருக்கிறார்கள். காரணம் என்ன? இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டம் போடும் நேரத்தில் நெய்வேலியில் கிடைக்கும் கரியை வைத்துக் கொண்டு ஆரம்பிக்கலாம் என்று சொல்லி, இரும்பு உறுக்குத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கலாம், அலுமினியத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கலாம், பாக்கலைத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்கலாம், மற்ற கன யந்திரத் தொழில்கள் ஆரம்பிக்கலாம் என்று சொல்லி வந்தார்கள். இன்று அதைப்பற்றி சட்ட சபையில் எதைக் கேட்டாலும் அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அல்லது அங்கு கிடைக்கும் கனிப்பொருளின் தரம் குறைவு என்று பிளாஞ்ச் எக்ஸ்பெர்ட் சொன்னதாகச் சொல்கிறார்கள். உறுக்குத் தொழிற்சாலையைப்பற்றி, அது ஜாம்ஷெட்பூரில் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் இல்லையென்று பேப்பரில் போட்டிருக்கிறது. அன்றையதினம் நீதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்போது தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தினால் என்ன, நல்லதுதானே என்று சொன்னார். கன யந்திரத் தொழில்கள் பொதுத் துறையில்தான் இருக்கவேண்டும். தனிப்பட்டவர்கள் லாபம் அடைவதை விட அது பொதுத் துறையில் இருந்தால் நல்லது. இன்றைய தினம் போடா ஆஷ் பாக்கி தூத்துக்குடி பக்கத்தில் அமைக்கப்போகிறார்கள். அதை அமைக்கும் முன்பே, உட்பளத்தில் வேலை செய்து வந்தவர்களில் 4,000 பேர்களுக்கு வேலை கிடையாது. பிற்பாடு 200,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப் போகிறார்கள். இப்போது 4,000 பேருக்கு வேலை போய் விட்டது. சேலம் மாக்னைஸ்டைப் பொறுத்த வரையில், அங்கு செங்கல் செய்வதற்கு தனிப்பட்ட கம்பெனி ஒன்றுக்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு 600 பேர்களுக்கு வேலை இல்லை. தனியார் துறையில் தொழில் வளர்ச்சிக்குப் பதிலாக வேலை போய்க் கொண்டிருக்கிறது. திமிரி என்ற ஊருக்குப் பக்கத்தில் 40, 50 மைல்களுக்கப்பால் பலவித மணல்கள் இருக்கின்றன. அந்த மணல்கள் ஜாடி முதலியவைகள் செய்ய மிகவும் பயன்படக்கூடியது. சர்க்காருக்கு இதைப்பற்றித் தகவல் வந்ததோ இல்லையோ தெரியாது. சர்க்கார் உடனடியாக எக்ஸ்ப்ளெட் அங்கு அனுப்பி என்ன தொழில்கள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று முடிவு செய்யலாம். தொழில் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள், நெய்வேலியில் 2,000 உப தொழில்கள் ஏற்படுத்த முடியும் என்று. யாராவது முதலீடு போட்டால் உதவி செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இரண்டு, மூன்று வருஷத்தில் எந்த முதலாளியும் வரவில்லை. புதுத் தொழில்கள் ஆரம்பித்து லாபம் அடைவதைவிட, 100 ரூபாய்க்கு ஷேர் வாங்கினால் அவர்களுக்கு 30 ரூபாய் லாபம் வருகிறது. நீங்கல் பாதி ஷேர் போடுங்கள், சர்க்கார் பாதி போடும் என்று சொன்னார்கள். யாரும் முன் வரவில்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 25 லட்சம் இதற்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக உணவுப் பிரச்னை. அது 470 புள்ளியிலிருந்து இன்றைக்கு 512 புள்ளியாக ஏறியிருக்கிறது என்று சர்க்காரே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இங்கு இருக்கும் 800 ரிலீப் ஷாப்ப்களை (relief shops) ஏன் மூட 5-20 வேண்டும் என்று நான் கேட்கிறேன். இந்த விஷயத்திலும் சர்க்காரின் p.m. திருப்தி மனோபாவம்தான் காரணம்.

இன்றைய தினம் உண்மையிலேயே பல இடங்களில் உற்பத்தி குறைந்து இருக்கிறது. போதுமான மழை கிடையாது. கடலை மற்றும் சில பொருள்கள் எல்லாம் உற்பத்தி குறைந்து இருக்கிறது. அரிசி மட்டும் இரண்டு லக்ஷம் டன்கள் அதிகமாக இருப்பதாக எடுத்துக் காட்டி இருக்கிறார்கள். சில நாட்களுக்கு முன் குடந்தையில் அரிசி விலையில் திடீர் சரிவு என்று

[Sri N. K. Palanisami]

[5th March 1958

போட்டிருந்தது. உண்மையிலேயே விலை ஒன்றும் அதிகமாக குறைய வில்லை. மூட்டைக்கு நான்கு அணுதான் குறைந்து இருக்கிறது. சாதாரண மான அரிசியின் விலை பதிமூன்று அணு. சமாரான அரிசியின் விலை ஒரு ரூபாய். நல்ல அரிசியின் விலை ஒரு ரூபாயாக இருக்கிறது. ஆனால் பேப்பரில் மட்டும் அரிசி விலையில் திடீர் சரிவு என்று போடப்பட்டு இருக்கிறது. சர்க்காரும் அரிசி விலையில் சரிவு ஏற்பட்டிருப்பதாகத்தான் சொல்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையில் விலை ஏறிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது. ஆகவேதான் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு பல திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு பல விதமான கடன் வசதிகள் கொடுப்பதற்கும், அதன் மூலம் உணவு உற்பத்தி பெருகுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் 10 ஏக்கர் நஞ்சை 25 ஏக்கர் புஞ்சை இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இந்தப் பொருள்களுக்கு நியாயமான குறைந்த விலை கிடைக்க ஏற்பாடு செய்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு உணவு உற்பத்தியைப் பெருகுவதற்கு தெம்பு ஏற்படும். இந்த விஷயத்தில் உடனடியாக நீலச் சீர்திருத்தம் வேண்டும். “அகரிகல்சரல் இன்கம் டாக்ஸ்” போட்டு இருக்கிறோம். தாற்காலிகமானதுதான் என்றும், சீலிங் கொண்டுவரப் போகிறோம் என்றும் சொல்கிறார்கள். அகரிகல்சரல் இன்கம் டாக்ஸ் போட்டது நீலச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவராமல் தடை செய்வதற்குத்தான். 1954-ம் வருஷம் கனம் காமராஜ் அவர்கள் முதல் மந்திரியாக பதவி ஏற்றபோது ஒரு கங்கிரஸ் சப்-கமிட்டி ஏற்படுத்தி இம்மாகாணத்தில் அதிகப்பச் நில வரம்பு எவ்வளவு இருக்க வேண்டும் என்று பரிசீலிக்கப்பட்டது. மூன்று வருஷங்கள் ஆகியும் இந்த விஷயத்தை இன்னும் தள்ளிப் போட்டுக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். 1954-ம் வருஷத்திய “Review of the Administration of Registration Department”-படி நிலங்கள் அடிக்கடி கைமாறிக் கொண்டு இருக்கின்றன. ஆகையால் நில வரம்பைப் பற்றிய சட்டத்தை உடனே கொண்டுவர வேண்டும். சிறு விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கக்கூடிய முறையில் நீலச் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும். மூவாயிரம் ரூபாய் என்று இருக்கும் டாக்ஸேஷன் லிமிட்டை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக்கலாம். இன்று ஒரு தொழில் அதிபர் ஒரு ரூபாய்க்கு ஒன்பது அணு முதல் பதினேழு அணு வரை சர்க்காருக்கு வரி கட்டுகிறார். அப்படி இருக்கும்போது சிறு நிலச்சுவாண்டாடிகள் ஏன் இரண்டை முதல் நான்கு அணு வரை வரி கட்டக் கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு கடன் உதவிக்காக திட்டங்கள் இருப்பது வரவேற்கக் கூடிய அம்சம். ஆனால் இவைகளின் மூலம் விவசாயிகளுக்கு உள்ள கஷ்டம் தீரவில்லை. தற்போது இருக்கக்கூடிய கடன்களை திரிப்பதற்கான “Settling down of debts” சட்டம் ஒன்று கொண்டுவர வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு நியாயமான முறையில் இவைகளைச் செய்ய வேண்டும். “Minor Irrigation” க்காக 70 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் சர்க்காருக்கு சரியான திட்டங்கள் கிடையாது. மத்திய சர்க்காருக்கு பணம் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டிய பரிதாபகமான நிலைமை இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. நம் மாகாணத்தில் நிறைய குளங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் சரியாக பராமரிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அவைகளை சரியான முறையில் ரிப்பேர் செய்து பராமரிப்பதற்கு அதிக தொகை ஒதுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம் மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய என்.ஜி.ஓ.-வினருக்கு மத்திய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு கிடைக்கக்கூடிய அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டும். கனம் மந்திரி அவர்கள் சில சலுகைகளை கொடுப்பதாகச் சொல்லிய போதிலும் அவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் கலியாணம் செய்து கொள்ள நிலைமையில்லாது இல்லை. பதினேழு வருஷங்களுக்கு முன்பு அப்பொழுது இருந்த விலை வாசிகளுக்கு ஏற்றபடி **D r a s s Allowance** கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் தற்பொழுது விலைவாசிகள் எல்லாம் ஏறியும்கூட அலவன்ஸ் அதிகமாக்கப்படவில்லை. ஆகவே இம்மாதம் 19-ந் தேதி என்.ஜி.ஓ.-வினர் கிளர்ச்சி செய்யப் போகிறார்கள். நம் நாட்டு என்.ஜி.ஓ.-வினர் நிதி மந்திரியையும் முதல் மந்திரியையும் பார்த்த பொழுது அவர்கள் கை எழுத்துகூட போடமாட்டோம் என்று சொல்லி விட்டார்கள். இன்று, நிர்வாகத்தை சரியாக நடத்த நமக்குத் தெரியவில்லை.

5th March 1958] [Sri N. K. Palanisami]

நிர்வாகத்தை சரியான முறையில் நடத்துவது எப்படி என்பதை நாம் உடனடியாக ஆராய வேண்டும். என்.ஜி.ஓ.-வினருக்கு அலுவன்சில் 25 சதவிகிதம் கூட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் இதில் ஒரு போரட்டம் ஏற்படும் என்று நான் சர்க்காருக்கு எச்சரிக்கை செய்கிறேன். **Electricity Workers விஷயத்தில் Labour Commissioner-ன் Report வந்திருக்கிறது.** இதில் 30,000 பேர் இருக்கிறார்கள். இன்டர்மாக பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அவர்கள் தங்களுடைய பொறுப்பை ஒப்புக்கொண்டு ஸ்டிரைக் முதலியவற்றை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும்.

கோடம்பாக்கத்தில், ஒரு போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டருக்கும், தனிப்பட்டவருக்கும் உள்ள தகராறு காரணமாக, அவர் பேரில் திருட்டுக் குற்றம் சாட்டி, அவரை விசாரிக்காமலே அடித்தப் போட்டு கொண்டு இருக்கிறார்கள். நிலைமை நகரத்தில் முதல் மந்திரியும் போலீஸ் மந்திரியும் இருக்கக் கூடிய இடத்திலேயே நிலைமை இப்படி என்றால் மற்ற இடங்களிலுள்ள நிலைமை எப்படி இருக்கும் என்று ஊகித்துக் கொள்ளலாம். அவர்கள் என்ன செய்தாலும் சர்க்கார் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கிறார்கள். இந்த விஷயத்தில் சர்க்கார் விசாரணை செய்து நியாயம் வழங்க வேண்டும்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member may resume his seat.

* **SRI K. S. SUBRAMANIA GOUNDER :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நீதி அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற வரவு செலவு திட்டத்தை வரவேற்று சில வார்த்தைகளை பேச விரும்புகிறேன். இந்த ஆண்டு சமர்ப்பித்த வரவு செலவு திட்டத்தைப்போல் இது வரையிலும் சமர்ப்பித்தது இல்லை. இந்த வரவு செலவு திட்டம் அவ்வளவு சிறந்தது என்று சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால் இதில் பல புதிய அம்சங்கள் இருக்கின்றன. அதே சமயத்தில் நம்முடைய ராஜ்யத்தின் வருவாயை எவ்வளவு தூரம் செலவு செய்வதற்கு ஒதுக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு தூரம் ஒதுக்கி அதையும் பூரணமாக செலவு செய்யப்பட்டு வருகிறது என்பதை குறிப்பிட்டிருப்பது மிகவும் போற்றத் தக்கது என்று சொல்ல வேண்டும். பணத்தை ஒதுக்கி விட்டு செலவு ஆகவில்லை என்று சொன்னால் உண்மையிலேயே அது வருந்தத்தக்க விஷயம். அப்படி இல்லாமல் எவ்வளவு பணம் ப்ளானிங்கில் ஒதுக்கி இருக்கிறதோ அது பூராவும் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அது உண்மையிலேயே போற்றத் தக்க விஷயம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும்.

குறிப்பாகப் பார்க்கும்போது வரவு செலவு திட்டத்தில் ஒரு கோடி ஐந்து லட்சம் ரூபாய் தண்டு விழுந்திருக்கிறது. அதற்காக சில வரிகளைப் போட வேண்டும் என்று ஒரு அளவு போட்டிருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக நம் நாட்டின் சுவிட்சத்திற்காக சில வேலைகளைச் செய்வதற்காக சில வரிகளைப் போட்டுத்தான் தீர் வேண்டும். அதை நாம் தவிர்க்க முடியாது. ஆனால் எந்த அளவு போடவேண்டும் என்பதைப்பற்றி அபிப்பிராய பேதங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் நாட்டின் சுவிட்சத்திற்கு வரிகள் போட வேண்டும் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. குறிப்பாக விவசாயிகளை பாதிக்காத நிலைமையில் ஏதாவது வரிகள் போட முடியுமா என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். ஏனென்றால் மசல் ஆயிலுக்குப் போட்டிருக்கக் கூடிய வரி விவசாயிகளை ஓரளவு பாதிக்கக்கூடிய அளவில் இருக்கிறது. அதற்கு விதி விலக்கு அளிக்க முடியும் என்று கனம் மந்திரி கருத்தினால் அதை ஆராய்ந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

விவசாய வருமான வரியைப் பொருத்த வரையில் அதிகப்படியான நிலம் வைத்திருக்கக் கூடியவர்கள் ஓரளவு வரி கொடுத்துத்தான் ஆக வேண்டும். அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆனால் விவசாயிகள் கணக்கு வைத்துக்கொள்வது என்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. கணக்கு எழுதாமல் இருக்கக்கூடிய அளவில் ஏதாகிலும் வரி முறையை திருத்தி அமைக்க முடியுமா என்பதை கனம் மந்திரி அவர்கள் ஆராய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் ஏற்கெனவே சர்சார்ஜ் ஆன் லாண்ட் ஹோல்டிங்ஸ் (Surcharge on Land Holdings) என்று அதிக

5-30
p.m.

[Sri K. S. Subramania Gounder] [5th March 1958]

வரி செலுத்துகின்ற நில வரி இருக்கிறது. அதையே இன்னும் அதிகப்படுத்தி அதிக வருமானம் வரக்கூடிய அளவில் வரியை உயர்த்த வேண்டும் என்பதை ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சேலம் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் மற்ற ஜில்லாக்களைக் காட்டிலும் நிலப்பரப்பிலும், ஜனத் தொகையிலும் அது பெரிய ஜில்லாவாக இருக்கிறது. ஆனால் அங்குள்ள தேசிய அபிவிருத்தி திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் சேலம் ஜில்லாவில்தான் எல்லாவற்றையும்விட குறைவான பள்ளாக்குகள் இருக்கின்றன. சேலம் ஜில்லாவில் இந்த ஆண்டு மிகவும் குறைவான மழை பெய்திருக்கிறது என்பதை கனம் மந்திரி அவர்களே தன்னுடைய பட்ஜெட் உரையில் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதனால் அங்கு விளைச்சல் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் அங்கே சில பகுதி களில் பஞ்சமே இருக்கிறது. இப்படி பல இடங்கள் இருக்கின்றன சேலம் ஜில்லாவில். அதனால் சேலம் ஜில்லாவில் அதிகமான என்.இ.எஸ். பள்ளாக்குகளை அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்றால் இப்பொழுது அங்கே குறைவாக இருக்கின்றன. குறைவாக இருக்கின்ற காரணத்தால் அந்த ஜில்லாவில் அதிகப்படியான என்.இ.எஸ். பள்ளாக்குகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சேலம் ஜில்லா எடப்பாடி பிரிக்காவை பல தடவை கலெக்டர் சிபாரிசு செய்திருக்கிறார். அதை இன்னும் எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருப்பது வருத்தத்திற்குரிய காரியமாக இருக்கிறது. எடப்பாடி பிரிக்கா மேட்டூர் கால்வாய் பிரதேசம். அதன் காரணத்தால் உடனடியாக இந்த பிரிக்காவை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. எங்கே யெல்லாம் நீர்ப்பாசன வசதி இருக்கிறதோ அந்த இடங்களுக்குத்தான் இதற்கு முதலிடம் கொடுப்பதாக தெரிய வருகிறது. ஆகையினால் எடப்பாடி பிரிக்காவையும் அத்துடன் எடுத்துக்கொண்டு அங்கே என்.இ.எஸ். பள்ளாக்கை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த ஆண்டிலேயே சேலம் ஜில்லாவில் புதியதாக அதிகப்படியான பள்ளாக்குகளை எடுத்துக்கொண்டால் மற்ற ஜில்லாக்களுக்கு இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு சமமாகக் கொண்டு வர முடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். எடப்பாடியைப் பொருத்தவரையில் அது ஒரு பெரிய பஞ்சாயத்தாக இருக்கிறது. அது கூடிய சீக்கிரத்தில் நகர சபையாக்கக்கூடிய இடமாகவும் இருக்கிறது. அதனால் அங்கே குடிதண்ணீர் திட்டம் வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். குடிப்பதற்கு பயனற்றதாக இருக்கிறது அங்கு கிடைக்கக்கூடிய தண்ணீர். நல்ல குடி தண்ணீர் வேண்டும் என்று கருதினால் மூன்று மைல் தூரத் திறகுச் சென்று கிணறுகளிலிருந்து கொண்டு வர வேண்டியதாக இருக்கிறது. எடப்பாடியில் ஏழு மைலிலிருந்து காவிரியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்கு ஒரு திட்டம் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறது. அதன் எஸ்டிமேட் சுமார் 8½ லட்சம். அதற்காக அரசாங்கத்தைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். பூராச் செலவையும் பஞ்சாயத்தே ஏற்க முடியாது, அப்படி ஏற்று நிறைவேற்றுவதற்கு சாத்திய இல்லை என்ற காரணத்தால் அந்தப் பஞ்சாயத்துக்கு 20 வருஷ தவணையில் திருப்பிக்கொடுக்கக்கூடிய முறையில் கடனாகக் கொடுத்து உதவ வேண்டும். திட்டத்தை உடனடியாக அமல் நடத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சங்கரிக்கு உள்ள முன்சீப் கோர்ட் ஜில்லாவின் தலை நகரமாகிய சேலத்தில் இருக்கிறது. அந்த முன்சீப் கோர்ட்டின் பெயர் “சங்கரி முன்சீப் கோர்ட் அட் சேலம்” என்று பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது சப்ரீம் கோர்ட்டை மற்ற பிராந்தியங்களிலும் மொமைல் கோர்ட்டாக அமைக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில் சங்கரி முன்சீப் கோர்ட்டை சேலத்தில் வைத்திருப்பதானது சரியல்ல. முன்சீப் கோர்ட்டுக்கு சங்கரியிலிருந்து போவதாக இருந்தால் சுமார் 25 மைல் தூரம் போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. இது நியாயம் இல்லாத காரியம். இதைப்பற்றி சில வருஷங்களுக்கு முன்னதாக அரசாங்கத்திற்கு தெரிவிக்கப்பட்டு 1937-ம் வருஷம் அரசாங்கம் இதைப்பற்றி சிந்தித்துப் பார்த்துவிட்டு கொண்டு வருவதற்கு ஒரு முடிவு செய்யக்கூடிய காலத்தில் அங்குள்ள வக்கீல்கள் இதை ஆட்சேபித்ததால் அதைக் கொண்டு

5th March 1958] [Sri K. S. Subramania Gounder]

வருவதை கை விட்டு விட்டார்கள். அதன் பிறகு சேலத்திலேயே அதை வைத்து விட்டார்கள். பல முறை இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லியும் வக்கீல்களுடைய சொகார்யத்திற்காக அங்கேயே வைத்திருப்பது என்பது நியாயம் இல்லை. அதனால் சேலத்திலுள்ள சங்கரி முன்சீப் கோர்ட்டை சங்கரிக்கே உடனடியாக மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சேலம் ஜில்லாவில் குறிப்பாக நாமக்கல் தாலுகாவில் கரும்பு விளைச்சல் அதிகமாக இருக்கிறது. பட்ஜெட் உரையில் அடுத்த மூன்று கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைகளை அமைக்க திட்டமிட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றில் ஒன்றை சேலம் ஜில்லா, நாமக்கல் தாலுகாவில் கூட்டுறவு முறையில் ஒன்றை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி வைக்கலாமா என்று பரிசீலனை செய்து அதற்கு வேண்டிய எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்திருக்கிறார்கள். அதைப் பதிலு செய்ய வேண்டும் என்று ரிஜிஸ்தராரைக் கேட்டு அவரும் ஒப்புக்கொண்டு அந்தப் பேரும் இப்பொழுது அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கிறது. நாமக்கல் தாலுகாவில் மற்ற இடங்களில் இருக்கும் விளைச்சலைக் காட்டிலும் அதிகமாக கரும்பு விளைச்சல் இருப்பதால் அங்கேயே அதை அமைத்துக்கொடுக்க வேண்டும். நாமக்கல் தாலுகாவில் விளையக்கூடிய கரும்பில் அதிகப்படியான சுகரோஸ் சத்து இருக்கிறது. அதுவும் மற்ற எல்லா இடங்களில் இருப்பதைவிட அதிகமாக இருக்கிறது. அதனால் நாமக்கல் தாலுகாவிலேயே சர்க்கரை ஆலை ஒன்றை கூட்டுறவு முறையில் அமைத்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இது இப்பொழுதுள்ள திட்டத்தில் சேர்க்கப்படாமல் இருப்பது சேலம் ஜில்லாவாசிகளுக்கு பெரும் குறையாக இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதனால் அதை வெகு சீக்கிரத்தில் திறப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

சேலத்தில் இந்த ஆண்டு பருவ மழை குறைவாக பெய்திருக்கிறது என்பதை கலாம் மந்திரி அவர்களே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். அப்படி இருந்தும் அங்கே நியாய விலைக் கடைகளை திறக்கவில்லை. ஆனால் மற்ற எல்லா ஜில்லாக்களிலும் திறந்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சேலம் ஜில்லாவின் நிலை மிகவும் மோசமாக இருந்தும் கூட அங்கே திறக்காமல் இருப்பது வருந்தத்தக்க விஷயமாக இருக்கிறது. அங்குள்ள கலெக்டர் அவர்கள் திறக்க வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. சேலத்தில் இருக்கும் நிலைமையை எடுத்துக்கொண்டால் அதிகப்படியாக கடைகளை திறந்திருக்க அனுமதி வேண்டும் என்றுதான் சொன்னார். சேலம் ஜில்லாவில் அதிகப் படியாக கடைகளை திறக்காமலிருப்பது சரியல்ல என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சேலம் ஜில்லாவிலே, சேலம்-ஈரோடு எலெக்ட்ரிக்விடி கம்பெனி இன்னும் மின்சார விநியோகத்தைச் செய்து வருகின்றார்கள். சேலம், ஈரோடு போன்ற பகுதிகளிலே அதிகமான மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது என்று சொல்ல வேண்டும். கிணற்றிலிருந்து தண்ணீர் இறைக்கக்கூடிய விவசாயிகள் அப் பகுதிகளில்தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அந்த இடத்திலே கம்பெனியே நிர்வாகத்தை நடத்தி வருவதால் புதிதாக 'கனெக்ஷன்' கொடுப்பது என்பது சாத்தியம் இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்களைக் கேட்டால், "ஏதோ அரசாங்கத்திடமிருந்து பத்து லட்சம் ரூபாய் கடன் கேட்டிருக்கிறோம், அது வந்தால் பூரணமாகச் செய்து விடுகிறோம்" என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி வந்தாலும் எத்தனை கிராமங்களுக்குக் கொடுக்க முடியும் என்று பார்த்தால், மூன்று நான்கு கிராமங்களுக்குக் கொடுக்க முடியுமே தவிர எல்லா இடங்களுக்கும் கொடுத்துவிட முடியாது. 1958-59-ம் வருஷத்திலே அதை எடுத்துக்கொள்வதாக அவர்களுக்கு ஏற்கனவே நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதைக் காலதாமதம் செய்யாமல் கண்புப்பாக 1958-59-ம் ஆண்டிலேயே, அரசாங்கமே எடுத்து, அந்தப் பகுதிக்கு "டாப் பரையாரிடி" கொடுத்து அங்கு மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri K. S. Subramania Gounder] [15th March 1958]

சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகளை எடுத்துக் கொண்டால், குறிப்பாக சேலம் ஜில்லாவிலே பல ஜமீந்தாரி ஏரியாக்கள் இருக்கின்றன. அங்கேயிருக்கும் குளங்களெல்லாம் மிகவும் சீர்கேடான நிலையிலே இருக்கின்றன என்று தான் சொல்ல வேண்டும். அயல் கிராமங்களிலே இருக்கும் ஏரிகள் எவ்வளவு நன்றாகப் பராமரிக்கப்படுகின்றனவோ அந்த அளவு ஜமீந்தாரி ஏரியாக்களில் இருக்கும் ஏரிகள் பராமரிக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே, இதையும் அரசாங்கம் கவனித்து, எல்லா ஜமீந்தாரி இடங்களிலும் உள்ள ஏரிகளையும் நல்ல முறையிலே பராமரிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

“அனிமல் ஹஸ்பண்டரி” விஸ்தரிப்பைப் பொறுத்த வரையில் Key Village Scheme சேலம் ஜில்லாவில், ஹோசூர் தாலுகாவிலே நல்ல முறையிலே வேலை செய்து வருகிறது. விவசாயிகளும் நல்ல முறையிலே அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். திருச்செங்கோடு, நாமக்கல் போன்ற இடங்களிலும், காமக்கம் ரக மாடுகளை இருப்பதால் Key Village Scheme-ஐ திருச்செங்கோடு, நாமக்கல் தாலுகா போன்ற இடங்களிலும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சேலம் ஜில்லாவில் இருப்புத் தொழிற்சாலை சீக்கிரமாக வர வேண்டுமென்று எல்லோரும் எதிர்பார்க்கிறார்கள். அத்திட்டத்தை எந்த விதமான காலதாமதமும் செய்யாமல் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்வதற்கு அரசாங்கம் எல்லா விதமான முயற்சிகளும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

அங்கே அலுமினியம் தொழிற்சாலையையும் இந்த ஆண்டிலேயே முடிந்ததால் எடுத்துக்கொள்வது நல்லது என்றும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், எந்த இடத்திலே வைப்பது என்ற விவகாரங்கள் எல்லாம் இப்பொழுது ஓரளவுக்கு முடிந்துவிட்ட காரணத்தால், அதிலே எந்தவிதமான காலதாமதமும் செய்யாமல், அதை அரசாங்கம் உடனடியாக ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM : சட்ட மன்ற உப தலைவர் அவர்களே, நிதி மந்திரி அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கும் நிதி நிலை அறிக்கையின் மீது பல எதிர்த்தரப்பிலுள்ள அங்கத்தினர்கள் பல முனைகளிலும், பல கோணங்களிலும், பலவாறு ஏற்றியும் ஏற்றமலும், தூற்றியும் தூற்றாமலும் பேசக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம்.

நிதி நிலை அறிக்கையில் ஓட்டை உடைசல்களைக் காண முடியாவிட்டாலும், பக்கங்களிலே வித்தியாசத்தை போன ஆண்டுக்கும் இந்த ஆண்டுக்கும் கண்பார்கள்; காகிதத்தின் பனப்பைப் அதிகமாகவும் குறைச்சலாகவும் கண்பார்கள்; அச்சப் பிழை ஆபாசத்தையும் காணுவதாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதோடு மட்டுமல்லாமல், நிதி நிலை அறிக்கையை எடுத்து பேசுந்தோறும் எதிர்த் தரப்பிலிருக்கும் அங்கத்தினர்களில் அதிகம் பேர் மழையையும் மந்திரியையும் தொடர்புப் படுத்திப் பேசியதையும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தோம்.

இந்திய நாட்டை எடுத்துக்கொண்டோமானால், விவசாயத்தை இன்றியமையாத தொழிலாகக் கொண்ட நாடு. விவசாயத்திற்கு மழை இன்றியமையாதது, அச்சாணி போன்றது என்பதை நம் நாட்டிலே அன்று தொட்டு இன்று வரை அறிந்து, அதன்படி பயிரிடுவார் தங்களுடைய சிரத்தையும் கண்ணும் கருத்துமும் எப்போதும் மானத்தை நோக்குகின்ற எண்ணத்தைப் படைத்திருக்கிற பண்பாடு நம் நாட்டிலே என்றென்றும் இருந்து வந்திருக்கிறது என்பது பல வாழ்க்கைப் பழக்கங்களிலேயிருந்து தெரிய வருகிறது. பெரிய பொருளாதார நிபுணர்களும் கூறியிருக்கிறார்கள். நம் நாட்டில் விவசாயத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்போது “In India, agriculture is a gamble in rains” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம் நாட்டிலே விவசாயிகளுக்கு மழையானது இன்றியமையாத சாதனம் ஆகும். வீட்டுக்கு விருந்தாளி வந்ததால் கூட, முதலிலே வந்தவுடன், “என்ன, உங்கள் சீமையிலே மழை உண்டா? தண்ணீர் உண்டா?” என்று கேட்கும் பழக்கம் இன்றும் இருக்கிறது. வீட்டில்

5th March 1958] [Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

மட்டுமல்ல, நாட்டை ஆளும் மன்னரின் முடியாட்சியிலும், இன்று மக்கள் ஆட்சியிலும் அந்த நாள் தொட்டு இந்த நாள் வரையிலும் நாம் பார்க்கின்றோம்.

விவசாயத்திற்கு மழை இன்றியமையாத சாதனமாக இருப்பதோடு, அந்த நாளிலே நாட்டை ஆண்ட மன்னர்கள் நாடகத்திலே இன்று கூறுகிற படி “என்ன மந்திரி! மாதம் மும்மாரி பெய்கிறதா?” என்று கேட்கும் வழக்கத்தை இன்று வரையிலும் சொல்லி நாம் கேட்கும் இந்த நாளிலே, ஏதோ மழையை மந்திரி பயன்படுத்திக் கொண்டார், பருவ நிலையை மந்திரி பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வகையிலே, அதை எடுத்துக்கொண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் முதலிலே பஜனை பாட ஆரம்பித்திருக்கிறார் என்று எதிர்த்தரப்பிலேயிருந்து பேசுவது வியக்கத் தக்கது. ஆனால், நான் எண்ணுகிறேன், இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே எதிர்க் கட்சித் தோழர்களுக்கென்றே இத்தகைய சில வாய்ப்புகள் கொடுத்திருக்கிறார் என்று. நிதி நிலை அறிக்கையிலே அவர்கள் பேசுவதற்கு வேறு ஒன்றும் இல்லாவிட்டாலும் பருவ நிலையையாவது எடுத்துப் பேசுவதற்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற நினைப்பினாலேயோ என்னவோ நிதி மந்திரி அவர்கள் அவ்வாறு அவர்களுக்கு வாய்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார் என்று எண்ணவேண்டியிருக்கிறது.

நிதி நிலை அறிக்கையைப்பற்றிப் பேசும்போது ஹரிச்சந்திர மயான காண்டத்திலேயிருந்து வள்ளிதருமணம் வரையிலும் சொல்லி முடித்தார்கள் சிலர். இம்மாதிரியாக பல விதத்திலே பேசும்போது, ஏதோ வருமானத்தைப்பற்றியும் பேசினார்கள். இந்நாட்டிலே சராசரி வருமானம் என்ன என்பதை எடுத்துச் சொல்லும்போது ஐஸ்லண்டைப் பற்றியும், கரீன்லண்டைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். ஏதோ ‘டீம்ஸ்லண்டு’ லிருந்து சொன்னார்களோ என்று நினைக்கத் தக்க வகையில் அவர்கள் பேசினார்கள். அண்டார்ட்டிக் ஸர்க்கினிலே உள்ள தென் துருவத்திலே இருப்பவர்களின் வருமானத்தைப்பற்றியும் பேசியிருப்பார்களானால், ஐஸ்லண்டையும் விட அதிகமாக இருந்திருக்கும். ஏனென்றால் அங்கிருப்பவர்களே மொத்தம் நான்கு பேர்கள்தான்.

இம்மாதிரியாக நிதி நிலை அறிக்கையிலே பேசும்போது அவர்களுக்கு ஒரு விதத்திலேயும் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாத வகையிலே இந்த அறிக்கையை நமக்குச் சமர்ப்பித்திருக்கிற நிதி மந்திரி அவர்களுடைய மதியை நாம் மெச்சத்தான் வேண்டும்.

நியாய விலைக் கடைகளைப் பற்றி அவர்கள் பேசும்போது, “அவைகள் அடைக்கப்பட்டு விட்டனவே, என் திறந்து வைக்கப்படவில்லை?” என்று சொல்வது மிகவும் வியக்கத்தக்க வகையிலே இருந்தது. அளவு சாப்பாடு போடுகிறார்கள் என்று சில அங்கத்தினர்கள் அழகாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். மூட்டை நான்கு ரூபாய் விற்கு தருகின்றதிலும் அளவு சாப்பாடு போடக்கூடிய மன அளவு உடையவர்கள் அளவு சாப்பாடுதான் போட்டார்கள். இருபது ரூபாய் விற்கு நிலையிலும் அவர்கள் அளவு சாப்பாடு போடக்கூடிய மன அளவு கொண்டவர்கள் அவ்வாறுதான் போடுவார்கள் என்பதை ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

ஆகவே, இந்த நாட்டை முன்னேற்றத்திற்கு கொண்டு வருகிறோம் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. பெரிய பாசனங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, சிறிய பாசனங்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது. உணவு உற்பத்தியை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, 1955-56-ல் உணவு உற்பத்தி 44 லட்சம் டன்னை உயர்ந்திருக்கிறது. நமது ராஜ்யத்தில் உள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு நாளைக்கு ஒரு பவுண்டு தேவை என்று கணக்கிட்டால், 48 லட்சம் டன் நமக்கு அரிசி வேண்டியிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பார்க்கும்போது, இன்னும் குறைபாடு உள்ளது ஒரு சிறிய அளவே என்று நோக்கும்போது நாம் மகிழ்ச்சியுறும் இருக்க முடியாது. அகில இந்தியா பூராவும் எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் ஏக்கருக்குச் சராசரியாக 250 பவுண்டு என்று இருக்கும்போது, இந்தியாவிலே உள்ள எந்த ராஜ்யத்தையும்விட நம் ராஜ்யத்தை முதல் நிலையிலே நிற்கச் செய்து, ஏக்கருக்கு 1,250 பவுண்டு விளைச்சலைக் காட்டித் தந்த பெருமை நம் விவசாய மந்திரி அவர்களைச் சாரும்.

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham] [5th March 1958]

இயற்கை வளம் இன்று இல்லையே என்ற மனக் குறைச்சல் இருக்கிறது என்று நிதி அமைச்சர் மிக அழகாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். திட்டங்கள் இல்லையே என்று அலுத்துக் கொள்ளுகிறார். இயற்கை வளம் இல்லாததால், நாம் திட்டம் வகுக்க முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறோமே என்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருப்பது எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்களுக்குச் சவால் விடுவது போல் அமைந்திருப்பது நாமெல்லோரும் வரவேற்கத்தக்க அம்சமாக இருக்கிறது.

5-50
p.m.

மேற்கு நோக்கிப் பாயும் ஆறுகள் கூட தென்னாட்டுக்குப் பயன்படத் தக்க வகையிலே அவைகளை அமைப்பதற்கு பேச்சு வார்த்தைகள் நிகழ்கிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அமைச்சர்களுடைய சாதாரியத்தாலும், சாமர்த்தியத்தாலும், சாகசத்தாலும் இது விஷயத்தில் நமக்கு மகிழ்ச்சிகரமான ஒரு வெற்றியைத் தேடித் தருவார்கள் என்று நாமெல்லோரும் நம்பியிருக்கலாம். அதோடு கூட சிறிய பாசனத் திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால் 70 லட்சம் அனுமதித்திருப்பது போன்றத் தக்கது. முக்கியமாக குளங்கள் எல்லாம் இப்போது தாம்பாளமாகிவிட்டது. கிணறுகள் வற்றி வறண்டு கிடக்கின்றன. வாய்க்கால்கள் எல்லாம் வறண்டு போனதோடு மட்டுமல்லாமல் வரப்பு இருந்த இடம் தெரியாமல் தரையோடு தரை மட்டமாக இருக்கின்றன. இந்த சமயத்தில் சிறிய நீர்ப்பாசன வசதிகளை பெருக்குவதற்காக 70 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும். பலவாண்டு காலமாக இதைப்பற்றி பேசி வருகிறோம். பேசிப் பேசி பலர் அலுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் இப்போது ஓரளவு திருப்தி ஏற்படும் என்று நம்புகிறேன். திருநெல்வேலியை எடுத்துக் கொண்டால் என்னுடைய தொகுதியில் மானூர்குளம் இருக்கின்றது. சமுத்திரத்தை ஒத்தது அது என்று ஸ்ரீ கக்கன் அவர்கள் நேரில் பார்வையிட்டபோதே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் குளத்திற்கு மூன்று வாய்க்கால்கள் வெட்டி எஸ்டிமேட் தயாராகியிருக்கிறது. ஒரு லட்சத்திற்கு மேலாக எஸ்டிமேட் இருக்கிறது என்று என்ஜினியர்கள் சொன்னார்கள். சிறிய நீர்ப் பாசன திட்டத்தில் இந்தக் குள மராமத்தையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு இப்போதே 15 ரூபாய் வரையில் கொடுத்திருக்கிறோம். உயர்நிலைப் பள்ளி வரை அவர்களுடைய குழந்தைக்கு இலவசப் படிப்பு என்றால் அந்தச் சம்பளம் ஒரு குழந்தைக்கு ஏழு ரூபாய் ஆகிவிடும். ஆகவே 22, 25 ரூபாய் வரையில் ஆகிவிடுகிறது என்பது வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும்.

மத்தியான உணவு பள்ளி மாணவர்களுக்குக் கொடுப்பதற்காக இருபது லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிற்பகலில் உணவு கொடுப்பதன் காரணமாகத்தான் இன்றைக்கு அதிகமான அளவு குழந்தைகள் பள்ளிக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இது குழந்தைகள் படிப்பதற்கு மிகவும் ஊக்கம் கொடுக்கும் ஒரு அம்சமாகும்.

அடுத்தபடியாக ஆலைகளை எடுத்துச் சொல்லும்போது நம் நாட்டுத் தொழிலாளர்கள் எல்லா வகையிலும் வளம் பெற வேண்டுமென்ற அவா ஆளும் கட்சியினருக்கானாலும் சரி, எதிர்க் கட்சியினருக்கானாலும் சரி ஒரு முகமாக இருக்கிறது. இருந்தபோதிலும் சில சில இடங்களில் சிற்சில தகராறுகள் நடைபெறுகின்றன. குறிப்பாக ஒவ்வொரு ஜில்லா விற்கும் உப்புத் தொழிற்சாலையோ, சிமிண்டி தொழிற்சாலையோ, சர்க்கரைத் தொழிற்சாலையோ ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் போது சேலத்தில் அலுமினியத் தொழிற்சாலையை ஏன் ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்பதாக சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். முதலில் அங்குள்ள கனிப்பொருள்களை எடுத்து ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும் என்பதாகச் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு அங்குள்ள கனிவளங்கள் ஜாம்ஷுட்பூரில் ஆராய்ச்சிக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. பரிசோதனை முடிந்த பிறகு பரிசோதனையின் விளைவாக திட்டவட்டமாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கலாம் என்பதை முடிவு செய்து ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க சர்க்கார் உத்தேசித்திருக்கிறதே தவிர அவர்கள் காட்டுகின்ற பொறுமை நிதான புத்திக்கு எடுத்துக்காட்டே

5th March 1958] [Srimathi Rajathi Kunchithapatham]

தவிர அவசரம் அவசரமாக ஒரு தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்து அது வெற்றிகரமாக அமையாது போகவேண்டும் என்ற எண்ணம் கிடையாது. தொட்ட காரியத்தை வெற்றிகரமாக முடிக்கவேண்டும் என்பதற்கு அமைச்சர் அவை கையாளுகின்ற அமைதியான முன்னேற்றப் போக்கு மிகவும் பாராட்டுதற்குரியதாகும். நிச்சயமாக அமைச்சர் அவை அந்தத் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்திக் கொடுப்பார்கள் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகமில்லை. வெற்றியுடன் நடத்தித் தர வேண்டுமென்ற உறுதி அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அவசரப்பட்டு தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்து அம்முயற்சி தோல்வி அடைந்து அரசியல் அசடு என்ற பட்டத்தைப் பெற்றுவிடக் கூடாது என்பதற்காக அவர்கள் நிதான மனப் பான்மையுடன், கனிப்பொருளைப் பரிசோதனைக்கு அனுப்பி, திட்டவட்டமான முறையில் செயலாற்ற உறுதி கொண்டிருப்பது பாராட்டுதற்குரிய அம்சமாகும்.

SRI S. M. ANNAMALAI : பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். எல்லோராலும் போற்றுகுதற்குரிய அமைச்சர்களை அரசியல் அசடு என்று அம்மையார் சொல்வது நியாயமாகுமா?

SRIMATHI RAJATHI KUNCHITHAPATHAM : அவர்களை நான் அரசியல் அசடு என்று சொல்லவில்லை. அசட்டுப் பட்டம் ஏற்றுக்கொள்ள அவர்கள் தயாராய் இல்லை என்றுதான் நான் சொன்னேன். மந்திரிமார்களை அசடு என்று சொல்வதற்கு நாங்கள் எல்லாம் வெறும் அசடுகள் அல்ல. வெறும் வாயையே மெல்பவர்களுக்கு இரண்டு துண்டு அவல் கிடைத்தால் மெல்வதற்குக் கேட்க வேண்டுமா? அவசரப்பட்டு எதையாவது செய்து வெறும் வாயையே மெல்பவர்களிடம் அகப்பட்டுக்கொள்ளக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் அமைச்சர் அவை நிதான, அமைதியான போக்கைக் கையாள்கிறார்கள் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சாப்பாட்டை நிறையத் தயாரித்துவிட்டால் போதாது. உட்கார வைத்து அறுசுவை உண்டுகளை இலையில் படைத்துவிட்டால் போதாது. இலையில் படைக்கப்பட்ட உணவை வாரி வாரி விழுங்கிவிட்டால் போதாது. நாக்குக்குச் சுவையோடு உடனுக்கு வலிவு அளித்தால்தான் சமைத்த சோற்றுக்குப் பயன் உண்டு. அப்படி எந்தத் திட்டத்தையும் ஏற்படுத்துவதற்கு அமைச்சர் அவை யோசிக்கும்தோது அதனால் மக்களுக்கு அதிகப் பயன் உண்டாக வேண்டும் என்றுதான் விரும்புகிறார்கள். காலுக்கேற்ற செருப்பு வேண்டும், செருப்புக்கேற்பக் காலுச்செதுக்க முடியாது, தலைக்கேற்ற குல்லா தைக்க வேண்டுமெதவிர, குல்லாவுக்கேற்பத் தலையை வைத்துக் கொள்ள முடியாது என்பதை உணர்ந்து இன்றைய தினம் செலவுத் திட்டங்களுக்கேற்ப வருவாய் நிலையை உயர்த்திக்கொள்ள எல்லாவகையான ஏற்பாடுகளையும் செய்கிறார்கள். வருவாயை அதிகப்படுத்திக் கொள்வதற்கு இன்றைய தினம் போடப்படுகிற வரி இனங்கள் பணக்காரர்களைப் பாதிக்கக்கூடிய வரிக்களை தவிர ஏழைகளை எல்வித்திலும் பாதிக்காது. விவசாய வருமான வரி மூன்று ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் என்று சொல்லும்போது இது சிறு நிலச்சவாந்தார்களை பாதிக்கும் என்று எண்ணி இருப்பது மிகவும் வருத்தப்படுவேண்டிய விஷயமாகும். அதோடு டீசல் எண்ணெய்க்குப் போடப்படுகிற வரி விவசாயிகளைப் பெரிதும் பாதிக்கும் என்பதாகவும், விவசாயிகள் இனி தங்கள் சாமான்களை லாரிகளில் ஏற்றி வருவதும், பல்களில் நகரங்களுக்கு வருவதும் செலவு அதிகமாகிப் போகும் என்பதாகவும் ஏழை மக்களுக்குப் பாதகம் உண்டாகுமே என்கிற முறையில் சிலர் பேசினார்கள். இன்றைக்கு உண்மையிலேயே கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகள் தங்கள் சரக்குகளை மொட்டை வண்டிகளில்தான் சந்தைக்குக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே இது எந்த வகையிலும் விவசாயிகளைப் பாதிக்காது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். தமாஷா வரிபாய் வரவேற்கத்தக்கது. மதுவிலக்குச் சட்டத்தினால் நாம் எத்தனை ரூபாய் வருமானத்தை இழந்திருக்கிறோமோ அந்தப் பணம்தான் நமக்கு இன்றைக்கு சினிமா மூலமாக வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதுவும் மிகவும் வரவேற்கத்தக்க அம்சமாகும். “இயற்றலும் ஈட்டலும் காத்ததும் காத்த வகுத்தலும் வல்லது அரசு” என்ற வள்ளுவரை வாக்குக்கிணங்க வரி போட்டுவிட்டால் போதாது. போட்ட வரியை செலவிட திட்டங்கள் தீட்டிவிட்டால் போதாது. திட்டங்களினால் மக்கள் எல்லோரும் நேரிடையாகப் பயன்பெறத்தக்க ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டும்.

[Srimathi Rajathi Kunchithapatham] [5th March 1958]

மக்களுக்குப் பகிர்ந்து கொடுத்து இன்பம் உண்டாகும்படியாகச் செய்யவேண்டும். நம் நாட்டு மக்களுடைய முக்கியமான தொழிலாக இருப்பது விவசாயம். விவசாயத்திற்குப் பெரிதும் உதவியாக இருப்பது மழை. அதன் முக்கியத் தன்மையை உணர்ந்துதான் நமது நிதி அமைச்சர் பருவநிலையைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இதிலே வள்ளுவர் வாக்கு நிலைவுக்கு வருகிறது. “கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்டு, என் ஆற்றும் கொல்லோ உலகு” என்றபடி பிரதியுபகாரம் எதையும் எதிர்பார்க்காமல் பொழிகின்ற மழை மாத்திரம் இல்லாவிட்டால் உலகம் என்ன கதியாகும். இதையுணர்ந்தே நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தமது சொற்பொழிவில் குறிப்பிட்டிருக்கும் வாசகங்கள் வரவேற்கத் தக்கதாகும்.

அதேபோல அவர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தின் நிதி மந்திரியாக இருந்த டி.டி.கே. அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்திருப்பது பாராட்டுதற் குரியதாகும் என்றாலும் சிலர் எதிர்த்தார்கள். “நன்றல்லாதனவற்றை அன்றே மறப்பது நன்று” என்பதுபோல, “எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம், உய்விஸ்லை செய்தநன்றி கொன்ற மகற்கு” என்பதற்கொப்ப செய்த உதவிக்கு நன்றி செய்வது தமிழனுடைய பண்பு. நமக்கு வேண்டிய பணத்தைப் பெறுவதற்கு அவர்கள் ஜீவிர முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வெளிநாட்டிற்கும் சென்று வெற்றி பெற்று வந்திருக்கிறார். ஆகவே அவர் செய்திருக்கும்படியான உதவிக்கு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தம் உரையில் நன்றி தெரிவித்திருப்பதைப் பாராட்டி என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

6-00 P.M. DEPUTY SPEAKER : The House is adjourned and will meet again to-morrow at 1 p.m.

The House then adjourned.

III.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory rules, orders and notifications.

64. Report of the Madras Public Service Commission for the year ending the 31st March 1957 [Laid on the Table of the House under Article 323 (2) of the Constitution of India].

65. Notification issued with G.O. No. 166, Revenue, dated 18th January 1958, amending rule 3 (ii) (c) of the Madras Cultivating Tenants Protection Rules, 1955 [Laid on the Table of the House under section 7 (2) of the Madras Cultivating Tenants Protection Act, 1955].

66. Notification issued with G.O. No. 3, Revenue, dated 2nd January 1958, exempting Mill cloth from Sales Tax consequent on the levy of additional excise duty [Laid on the Table of the House under section 19 (6) of the Madras General Sales Tax Act, 1939].